

CHARLES W. LEADBEATER - ASTRALNA RAVEN

ASTRALNA RAVEN

CHARLES W. LEADBEATER

teozofija v sloveniji

Charles Webster Leadbeater

ASTRALNA RAVEN

Naslov izvirnika: The astral plane

Izvirnik izdal: The Theosophical Publishing House, 1896

Druga elektronska izdaja

Prevod, prelom in izdal: Anton Rozman

Slika na naslovnici: Nicholas Roerich - The master of the sacred mountains -

© Nicholas Roerich Museum

Leto izdaje: Ljubljana, 2022

Publikacija je brezplačna

Avtorske pravice: © Teozofija v Sloveniji 2022

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v
Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID: 102167299

ISBN: 978-961-6561-36-5 (PDF)

ASTRALNA RAVEN

CHARLES WEBSTER LEADBEATER

teozofija v sloveniji

Vsebina	Stran
<i>Spremna beseda</i>	5
<i>Predgovor</i>	7
<i>Uvod</i>	8
<i>Prizorišče</i>	15
<i>Prebivalci</i>	25
<i>Pojavi</i>	83
<i>Zaključek</i>	101

Spremna beseda

Izveček iz
The Changing Face of Theosophy
Laurence J. Bendit

Bralca opozarjamo, da je bilo delo napisano s pomočjo jasnovidnih raziskav. Le-te so igrale pomembno vlogo v teozofskem gibanju v obdobju po Madam Blavatsky. Pri nekaterih ljudeh so vzbudile spoštovanje in začudenje, včasih morda lahkovernost, pri drugih pa prav nasprotno.

Še več, v nekaterih primerih so raziskave potrdile spoznanja sodobne znanosti, v drugih niso. V nekaterih primerih lahko ob napredovanju znanosti ugotovimo, da so določene raziskave temeljile na znanstvenem sistemu, ki se je kasneje izkazal za zgrešenega; da v nekaterih ozirih raziskovalec ni bil objektivni, ampak pod vplivom tedanjih predstav, pa čeprav so morda bili globlji vidiki njegovega dela, ki so onstran dosega znanosti, povsem zanesljivi.

Naredili bi resno napako, če bi sprejeli raziskovalčevo nezmotljivost, ne glede na njegovo poštenost. Njegova osebna pristranskost nespremenljivo vpliva na njegovo vizijo, zaradi česar vidi devo ali angela s človeškim

obrazom, namesto prepletajoče se vrtince sil, ki jih usmerja inteligenca, kakor jih vidijo redki, bolj objektivni “psihiki”. Vidčev um projicira obraz zato, ker si težko predstavlja inteligenco drugače, kot človeku podobno bitje. Na enak način v svojem umu počloveči tudi elementalne ali minljive vilinske oblike in razmišlja o “ljudeh” na drugih planetih v okvirih, ki so podobni tistim zemeljskega človeštva, in tako naprej.

Na kratko, videc pogosto zaznava stvari, kakršne bi rad, da so, ne da bi se zavedal izkrivljenja, ki ga vnaša v sliko, in niti tega, v kolikšni meri sprejema sugestijo, najsi neposredno ali posredno, od drugih. Seveda so stvari včasih lahko dejansko takšne kot so, natančno takšne, kakor jih opisuje jasnovidec, zato ne bi bilo modro, če bi jih prehitro obdali z dvomom. Vendar pa obstajajo nekatere stvari, pri katerih postane vizija prej simbolična kot pa, da bi opisovala nek predmet ali razmere. Tu ne vstopamo le na področje sanj, ampak tudi mitološkega in arhetipskega.

Z drugimi besedami, tako vizija kot domišljija nas lahko povzdigneta iz posvetnega v določeno stopnjo uresničitve transcendentnega; in višje ko se povzpnete, bolj se bližata ena drugi ter dejansko postaneta nerazločljivi.

Tako so lahko nekateri vidiki jasnovidnega raziskovanja in preučevanja vse drugo kot pa preučevanje dejstev v običajnem materialnem smislu. Izražajo se skozi domišljijiski kanal v simbolni obliki, vendar pa, zaradi obstoja realne povezave med zunanjo obliko in notranjo realnostjo, ne izgubijo nobenega od svojih duhovnih obeležij in nam pripovedujejo o resnicah, ki pripadajo svetu duha. Vendar pa se to lahko zgodi le takrat, ko so izničeni želeno razmišljanje, predsodki in mentalno pogojevanje, vsaj v tolikšni meri, kolikor je to dostopno človeškim bitjem.

Predgovor

Ob tem, ko pošiljamo v svet to drobno knjižico, je potrebno povedati nekaj besed. To je peti v nizu Priročnikov, zasnovanih zato, da bi se odzvali na javno povpraševanje po preprosti predstavitvi teozofskih učenj. Nekateri so se pritoževali, da je naša literatura za običajnega bralca težko umljiva, preveč tehnična in predraga, zato upamo, da bo ta niz Priročnikov uspel ljudem priskrbeti to, kar dejansko potrebujejo. Teozofija ni samo za učene; je za vse. Morda bo med tistimi, ki bodo v teh drobnih knjižicah pridobili svoj prvi bežen vpogled v teozofska učenja, nekaj takih, ki jih bodo ti Priročniki vodili v globlje prodiranje v njih filozofijo, znanost ter religijo in da se bodo težje umljivih problemov lotili z vnemo študenta in gorečnostjo novinca. Ti Priročniki niso napisani za vztrajne študente, ki se ne ustrašijo začetnih težav; napisani so za zaposlene moške in ženske v vsakdanjem svetu, ki si želijo razjasniti nekatere od velikih resnic, ki omogočajo lažje prenašanje življenja in lažje soočanje s smrtjo. Ker so jih napisali služabniki Mojstrov, ki so Starejši Bratje naše rase, nimajo drugega cilja kot služiti našim soljudem.

Uvod

Človek hodi celo svoje življenje ob nekem nevidnem, a širnem in nastanjenem svetu, ki pa se ga večinoma ne zaveda. Ta drugi svet se mu v snu ali transu, ko njegova fizična čutila začasno ne delujejo, do neke mere odpre, tako da včasih iz teh stanj prenese bolj ali manj medle spomine na to, kar je tam videl in slišal. Ko človek pri spremembi, ki jo imenujemo smrt, povsem zapusti svoje fizično telo, preide v ta nevidni svet, v katerem nato preživi več stoletij, ki razmejujejo obdobja med njegovimi inkarnacijami v ta obstoj, ki ga poznamo.

Večji del tega dolgega obdobja preživi v nebeškemu svetu, kateremu bo posvečen šesti priročnik. To, kar bomo obravnavali sedaj, pa je nižji del tega nevidnega sveta, stanje, v katerega človek preide takoj po smrti - Hades ali podzemni svet Grkov, krščanske vice ali vmesno stanje, ki so ga srednjeveški alkimisti poimenovali astralna raven.

Namen tega priročnika je zbrati in urediti podatke o tem zanimivem področju, ki so razpršeni po teozofski literaturi in jih tudi nekoliko dopolniti v primerih, ko smo spoznali nekatera nova dejstva. Vedeti moramo, da je vsako takšno dopolnilo rezultat raziskovanja le nekaj raziskovalcev in ga

zato ne smemo na noben način imeti za avtoritativno, ampak ga moramo ocenjevati zgolj glede na njegovo vrednost.

Po drugi strani pa smo naredili vse, da zagotovimo njih natančnost, tako da nismo sprejeli nobenega novega ali starega dejstva, če ga nista potrdila vsaj dva izurjena raziskovalca in so ga kot točnega potrdili tudi starejši študentje, katerih poznavanje teh stvari je vsekakor veliko večje od našega. Zato upamo, da bo to poročilo o astralni ravni, čeprav ga ne moremo imeti za popolnega, vseeno do neke mere zanesljivo. [Tako sem zapisal pred kakšnimi štiridesetimi leti v prvi izdaji te knjige; sedaj lahko dodam, da je vsakodnevna izkušnja med vsem tem časom samo potrdila točnost raziskav zadnjega stoletja. Precej tega, kar je bilo tedaj še nenavadno in novo, je sedaj postalo znano preko nenehnega in globokega spoznavanja, tako da je bila zbrana množica dodatnih dokazov; zato je mogoče potrebno tu pa tam dodati nekaj besed, vendar pa spremeniti ni potrebno praktično nič.]

Prvo vprašanje, ki ga moramo razjasniti pri opisovanju astralne ravni, je njena absolutna realnost. Seveda, ko uporabljam to besedo, ne govorim z metafizičnega stališča, s katerega je vse, razen Edinega Nemanifestiranega, nerealno, ker ni trajno. Besedo uporabljam v njenem splošnem, vsakdanjem smislu in pri tem mislim, da so predmeti in stanovalci astralne ravni realni na povsem isti način kot so to naša lastna telesa, naše pohištvo, naše hiše ali spomeniki - tako realni kot Charing Cross, če omenim slikovito opombo iz nekega zgodnjega teozofskega dela. Da niso nič bolj trajni od predmetov na fizični ravni, pa vendar so, dokler trajajo, z našega zornega kota realnosti - realnosti, ki jih ne moremo zanemariti zaradi tega, ker se večina člo- veštva njihovega obstoja še ne zaveda, ali pa se ga zaveda nejasno.

Zavedam se, kako težko nek povprečni um dojame realnost tega, kar ne moremo videti z našimi fizičnimi očmi. Težko dojamemo, kako nepopoln je naš vid - težko razumemo, da neprestano živimo v širnem svetu, od katerega vidimo le majhen del. Pa vendar nam znanost z gotovim glasom pravi, da je temu tako, saj nam opisuje cele svetove drobnega življenja, o katerega obstoju ne bi vedeli ničesar, če bi se zanašali na naša čutila. Niti niso bitja

iz teh svetov nepomembna, zato ker so neznatna, saj je od poznavanja življenja nekaterih mikrobov odvisna naša sposobnost, da ohranimo zdrave in v mnogih primerih celo življenje.

Naša čutila so omejena tudi v neki drugi smeri. Ne moremo videti niti zraka, ki nas obdaja. Naša čutila nam ne morejo nakazati njegovega obstoja kot le takrat, ko je v gibanju in ko ga zazna čut tipa. Vseeno pa je v njem nakopičena sila, ki lahko potopi naše najmogočnejše ladje in poruši naše najtrdnjše hiše. Jasno je, da so povsod okoli nas sile, ki se izmikajo našim skromnim in nepopolnim čutom, zato moramo očitno paziti, da ne naredimo usodne napake, da je tisto, kar vidimo, tudi vse, kar lahko vidimo.

Zaprta smo tako-rekoč v nekem stolpu, naša čutila pa so majhna okna, ki so obrnjena v določene smeri. V mnoge druge smeri so povsem zaprta, vendar pa nam jasnovidnost ali astralni vid odpre eno ali dve dodatni okni na višjem nivoju in nam tako razširi obzorje, razprostre pred nami novi in širši svet, ki pa je še vedno del starega sveta, le da to prej nismo vedeli.

Nihče ne more doseči jasne predstave o učenjih Religije-Modrosti, dokler ni dosegel vsaj intelektualne predstave o dejstvu, da v našem sončnem sistemu obstajajo popolnoma določne ravni, vsaka s svojo lastno materijo različne stopnje gostote, in da lahko nekatere od teh ravni obiščemo in opazujejo ljudje, ki so se usposobili za to delo, povsem enako kot lahko obiščemo in opazujemo neko tujo deželo. S primerjanjem opažanj tistih, ki stalno delujejo na teh ravneh, lahko pridobimo dokaz o njihovem obstoju in naravi, ki je vsaj tako zadovoljiv kot dokaz o obstoju Grenlandije ali Spitzbergov.

Še več, tako kot si lahko vsak človek, če ima sredstva in če si vzame čas, sam ogleda Grenlandijo ali Spitzberge, tako si lahko vsak, ki si vzame čas in se za to usposobi s primernim življenjem, po določenem času sam ogleda te ravni.

Nazivi, ki jih običajno dajemo tem ravnam z ozirom na njih materialnost, ki se dviga iz bolj goste do bolj redke, so fizična, astralna, mentalna, budhična in nirvanična raven. Nad zadnjo se vzpenjata še dve, ki pa sta tako

zelo nad našo sedanjo močjo pojmovanja, da ju pri naši obravnavi lahko izpustimo. Vedeti moramo, da se materija vsake od teh ravni razlikuje od materije ravni pod njo na enak način, čeprav v veliko večjem obsegu, kakor se para razlikuje od trdne snovi. Dejansko so stanja materije, ki jih imenujemo trdno, tekoče in plinasto, samo tri nižje pod-ravni materije, ki pripada fizični ravni.

Astralno področje, ki ga bom poskušal opisati, je druga od teh velikih ravni narave - naslednja nad (ali znotraj) fizičnim svetom, ki ga poznamo. Pogosto jo imenujemo tudi kraljestvo utvar - ne zaradi tega, ker bi bila sama po sebi bolj utvarna od fizičnega sveta, ampak zaradi izjemne nezanesljivosti vtisov, ki jih iz nje prinese neizurjeni videc. To lahko pripišemo predvsem dvema pomembnima značilnostma astralnega sveta - prvič, da imajo mnogi njihni stanovalci čudežno moč spreminjanja svoje oblike s hitrostjo amebe in da lahko praktično neomejeno omrežijo tiste, s katerimi se želijo poigrati. In drugič, da je na tej ravni vid precej drugačen in veliko širši od fizičnega vida.

Nek predmet vidimo nekako naenkrat z vseh strani, notranjost trdne snovi pa je prav tako odprta pogledu kot zunanost, zato je očitno, da neizkušeni obiskovalec v tem novem svetu naleti na precejšnjo težavo, kako naj razume to, kar dejansko vidi, še bolj pa, kako naj svojo vizijo prevede v pomanjkljiv jezik običajnega govora.

Dober primer za napako, ki se pogosto rada pojavi, je preobrat številck, ki jih videc prečita v astralni svetlobi, tako da je sposoben 139 spremeniti v 931 in tako naprej. V primeru študenta okultizma, ki ga je izuril sposoben Mojster, takšna napaka ni mogoča, razen v primeru velikega hitenja ali ne-skrbnosti, kajti takšen učenec mora skozi dolg in raznovrsten tečaj napotkov o umetnosti natančnega opazovanja. Mojster, ali morda bolj napredni učenec, postavlja predenj vedno znova in znova vse mogoče oblike utvare in ga sprašuje: "Kaj vidiš?" Vsaka napaka pri odgovoru se nato popravi in razloži razloge zanjo, dokler novinec postopoma ne pridobi gotovosti in

zaupanja v svoje delo s pojavi na astralni ravni, ki daleč presegajo vse, kar je mogoče v fizičnem življenju.

Vendar pa se mora naučiti poleg pravilnega gledanja tudi natančno prevajati z ene ravni na drugo spomin na to, kar je videl. Pri tem mu je v pomoč usposabljanje za neprekinjen prenos zavesti iz fizične na astralno ali devachansko raven in nazaj, kajti, dokler tega ne zmore, vedno obstaja možnost, da se bo njegov spomin med intervali, ki razmejujejo obdobja zavesti na različnih ravneh, delno izgubil ali izkrivil. Ko učenec popolnoma osvoji moč prenosa zavesti, so mu na voljo vse astralne sposobnosti, ne le v snu ali transu, ampak tudi v stanju popolne budnosti v običajnem fizičnem življenju.

Nekateri Teozofi so imeli navado s prezirom govoriti o astralni ravni in so jo imeli za popolnoma nevredno pozornosti, vendar pa se mi zdi takšen pogled napačen. Prav gotovo je to, po čemer moramo težiti, življenje duha, in da bi bilo za vsakega študenta zelo škodljivo, če bi zanemaril ta višji razvoj in se zadovoljil z doseganjem astralne zavesti.

Obstajali so ljudje, katerim je karma omogočila, da so najprej razvili višje mentalne sposobnosti - da so nekako preskočili astralno raven, vendar pa to ni običajna metoda, ki jo pri svojih učencih uporabljajo Mojstri Mirodrosti. Kjer je kaj takega mogoče, to brez dvoma prihrani težave, vendar pa večini ljudi takšne skoke preprečujejo napake in neumnosti, ki so jih storili v preteklosti. Zato je vse, kar lahko upamo to, da svojo pot prehodimo počasi, korak za korakom. In zato, ker ta astralna raven leži takoj nad našim svetom goste snovi, se na njej običajno odvijajo naše najbolj zgodnje nadfizične izkušnje.

Zato je zelo zanimiva za tiste med nami, ki so v tem študiju začetniki; in jasno razumevanje njenih skrivnosti je lahko pogosto za nas nadvse pomembno, ker nam omogoča, ne le, da razumemo številne pojave pri seansah, v hišah strahov, itd, ki si jih sicer ne bi znali razložiti, ampak pa tudi to, da znamo varovati sebe in druge pred možnimi nevarnostmi.

Prvi vstop na to pomembno področje se ljudem dogodi na različne načine. Nekateri postanejo samo enkrat v celem življenju zaradi nekega nenavadnega vpliva dovolj občutljivi, da prepoznajo prisotnost enega od njegovih stanovalcev, vendar pa mislijo, zato ker se izkušnja ne ponovi, da so bili ob tej priložnosti žrtev haluncinacije. Drugi postajajo vse bolj občutljivi in vidijo ter slišijo stvari, za katere so tisti okoli njih slepi in gluhi. Drugi spet - in morda je to najbolj običajna izkušnja od vseh - začenjajo zbirati zmeraj bolj jasne vtise, ki so jih videli ali slišali na tej drugi ravni v snu.

Razumeti moramo, da je moč objektivnega zaznavanja na teh ravneh nedvomno latentna v vsakem človeku, vendar pa je za večino popolno delovanje zavesti z višjimi nosilci stvar dolge in počasne evolucije. Vendar pa je pa je v zvezi z astralnim telesom stvar nekoliko drugačna, kajti astralno telo kultiviranih ljudi, ki pripadajo naprednim rasam sveta, je že tako razvito, da se je zavest že sposobna odzivati na vse vibracije, ki prihajajo k njej preko astralne materije, ter uporabljati astralno telo kot nosilec ali instrument.

V času, ko fizično telo spi, smo povečini budni na astralni ravni, pa vendar smo na splošno le malo budni za to raven in se posledično tega le slabo, če sploh, zavedamo. Zaviti smo v svoje budne misli in posle s fizične ravni ter posvečamo le malo pozornosti svetu izjemno dejavnega življenja okoli nas. Naš prvi korak je torej ta, da se otresemo te navade mišljenja in se naučimo videti ta nov in lep svet, da bi lahko v njem inteligentno delovali. A tudi, ko to dosežemo, ne sledi nujno sposobnost, da v našo budno zavest prenesemo kakršen koli spomin na te astralne izkušnje. To vprašanje pomnjenja na fizični ravni je povsem nekaj drugega in nikakor ne vpliva na našo moč delovanja v astralnem svetu.

Med tistimi, ki se posvečajo študiju teh vprašanj, poskušajo nekateri razviti astralni vid s pomočjo strmenja v kristale ali kakšne druge metode, medtem ko tisti, ki imajo to neprecenljivo prednost, da jih neposredno vodi nek usposobljen učitelj, verjetno prvič obišejo to raven pod njegovim posebnim varstvom, ki se nadaljuje vse dotlej, dokler se, po prestajanju različnih preizkusov, učitelj ne prepriča, da je učenec varen pred kakršno koli ne-

varnostjo ali grozo, s katero se lahko tam sreča. Toda, ne glede na to, kako se dogodi naš prvi korak v ta svet, je naše spoznanje, da se nahajamo v nekem velikem svetu dejavnega življenja, ki se ga večina med nami ne zaveda, nek pomemben trenutek v človekovem obstoju.

To tako obilno in raznovrstno življenje astralne ravni na začetku novinca povsem zmede, saj tudi za bolj izkušenega raziskovalca ni lahka naloga, ko ga poskuša razvrstiti in urediti. Če bi raziskovalcu tropskega pragozda naložili nalogo, da o njem napiše celovito poročilo, z vsemi podrobnostmi o rastlinskem in rudnem bogastvu, da navede vse rodove in vrste tisoče žuželk, ptic, zveri in plazilcev, bi se kaj lahko zgrudil od strahu pred zahtevnostjo podviga. Pa vendar tudi to ni primerljivo z zadrego psihičnega raziskovalca, kajti v njegovem primeru so stvari še bolj zapletene. Prvič, zaradi težavnosti natančnega prevajanja vidnih vtisov z astralne ravni na fizično; in drugič, zaradi popolne neprimernosti običajnega jezika, da bi izrazil večino tistega, o čemer naj bi poročal.

Ne glede na vse te težave, pa bi raziskovalec na fizični ravni verjetno začel svoje poročilo o neki deželi z neko vrsto splošnega opisa prizorišča in značilnosti, zato bom tudi jaz začel ta kratek oris astralne ravni z neko predstavo o prizorišču, ki oblikuje ozadje čudovitih in stalno spreminjajočih se dejavnosti astralnega sveta. Izjemna zapletenost predmeta pa nam celo pri tem orisu nalaga skoraj nepremostljive težave. Vsi, ki na tej ravni vidijo popolno, se strinjajo, da je poskus, da bi predstavili živo sliko astralnega prizorišča tistemu, katerega oči še niso odprte, podoben poskusu, da bi slepeму človeku želeli opisati čudovito raznovrstnost barvnih odtenkov sončnega zahoda - najsi je ta opis še tako podroben in razdelan, pa ne moremo biti gotovi, da bo poslušalčevemu umu predstavljena ideja ustrezen odraz resnice.

Prizorišče

Najprej moramo torej razumeti, da je astralna raven razdeljena na sedem pod-ravni, od katerih ima vsaka svojo ustrezno stopnjo materialnosti in tej ustrezno stanje materije. Čeprav nas skromnost fizičnega jezika sili v to, da o teh pod-ravnih govorimo kot o višjih in nižjih, pa ne smemo narediti napake, da bi si jih zamišljali (tudi ravni same) kot področja v prostoru - da ležijo ena nad drugo kot police predalnika, ali pa kot plasti čebule.

Razumeti moramo, da materija vsake ravni ali pod-ravni prežema materijo ravni ali pod-ravni pod njo, tako da tukaj, na površini zemlje, vse obstajajo skupaj, v istem prostoru, čeprav je res, da se višje vrste materije širijo bolj navzven iz fizičnega sveta kot nižje.

Zato, ko govorimo o človeku, ki se dviguje z ene ravni ali pod-ravni na drugo, ne mislimo to, da se on nujno giblje po prostoru, ampak bolj to, da prenaša svojo zavest z enega nivoja na drugi - in tako postaja postopno neodziven za vibracije določenega reda materije ter se začne odzivati na tiste višjega in bolj prefinjenega reda, tako da določen svet s svojim prizoriščem in stanovalci počasi izginja z njegovega pogleda, nadomešča pa ga drug, po značaju bolj razvit svet.

Pa vendar obstaja zorni kot, ki do določene mere opravičuje uporabo nazivov “višja” in “nižja” in primerjavo ravni in pod-ravni s koncentričnimi ovoji. Na površini zemlje se nahaja materija vseh pod-ravni, vendar pa je astralna raven precej večja od fizične in se širi nekaj tisoč milj nad njeno površino. Na astralno materijo deluje zakon gravitacije, in če bi bilo mogoče, da le-ta nanjo ne bi deloval, bi se verjetno razvrstila v koncentrične ovoje. Ker pa se zemlja neprestano giblje, tako kroži kot vrti, in ker nanjo nenehno delujejo razni vplivi in sile, se to idealno stanje mirovanja ne more vzpostaviti, ampak je prisotno nenehno mešanje. Vseeno pa je res, da se z vzpenjanjem srečujemo z vse manj gosto materijo.

Na fizični ravni obstoja dobra analogija. Zemlja, voda in zrak - trdno, tekoče in plinasto stanje - vsa obstajajo na površini, čeprav lahko na splošno rečemo, da je trdna materija najnižje, tekoča nad njo in plinasta še višje.

Voda in zrak do določene mere prodirata v zemljo; voda se tudi dviguje v zrak v obliki oblakov, vendar pa samo do določene višine; trdno snov pa lahko izstrelijo v zrak silni izbruhi, kot na primer veliki izbruh Krakatoe v letu 1883, ko je vulkanski prah dosegel višino 17 milj in potreboval tri leta, da se je polegel. Vendar se trdna snov slej ko prej vrne v prvotni položaj, pa tudi voda, ki je izhlapela v zrak, se povrne kot dež. Bolj ko se dvigujemo, redkejši je zrak, in enako velja tudi za astralno materijo.

Razsežnosti našega astralnega sveta so ogromne in mi jih lahko določimo dokaj natančno, saj se v perigeju naš astralni svet dotika mesečevega (ko je najbližje zemlji), kar pa ni slučaj v apogeju. V stiku pa sta res samo najvišja tipa astralne materije.

Če se povrnemo k opazovanju naših pod-ravni in jih oštevilčimo od najvišje in najmanj materialne navzdol, odkrijemo, da se naravno razvrstijo v tri razrede. Oddelki 1, 2, in 3 tvorijo en takšen razred, oddelki 4, 5, in 6 drugi, medtem ko 7. in najnižji oddelek stoji sam. Razlika med materijo dveh razredov se lahko primerja z razliko med trdno in tekočo materijo, medtem

ko lahko razliko med oddelki primerjamo z razliko med dvema vrstama trdne snovi, kot na primer med jeklom in peskom.

Če sedmi oddelek zaenkrat pustimo ob strani, potem lahko rečemo, da imajo oddelki 4, 5 in 6 astralne ravni za svoje ozadje fizični svet, v katerem živimo, z vsemi njegovimi znanimi dodatki. Življenje na šestem oddelku je podobno našemu običajnemu življenju na tej zemlji, a brez fizičnega telesa in njegovih potreb. Ko pa se dviguje skozi peti in četrti oddelek postaja vse manj in manj materialno in se vse bolj umika iz našega nižjega sveta in njegovih zanimanj.

Prizorišče teh nižjih oddelkov je torej takšno kot zemeljsko, kakršnega poznamo, vendar pa je dejansko tudi precej več, kajti če nanj gledamo z drugega zornega kota in s pomočjo astralnih čutil, dobijo tudi čisto fizični predmeti povsem drugačen videz. Kot smo že omenili, jih tisti, ki ima oči popolnoma odprte, vidi, ne le kot običajno z ene strani, ampak z vseh strani obenem - to pa je misel, ki je že sama po sebi dovolj begajoča. In če temu dodamo še to, da je popolnoma in jasno viden tudi vsak delec v notranjosti trdnega telesa, ravno tako kot tisti zunaj, potem bomo razumeli, da so pod takšnimi pogoji tudi najbolj znani predmeti na začetku povsem nerazpoznavni.

Nadaljnja obravnava bo pokazala, da se takšna vizija veliko bolj tesno približuje resnični zaznavi kot fizični vid. Če na primer na astralni ravni opazujemo strani steklene kocke, bodo njene ploskve enake, takšne kot dejansko so, medtem ko jih na fizični ravni vidimo v perspektivi, pri čemer se zdi bolj oddaljena stranica manjša od bližnje, kar je seveda zgolj utvara. Ta značilnost astralnega vida je tista, ki je nekatere pisce navdihnila, da so o njem govorili kot o vidu v četrti dimenziji - kar je zelo sugestiven in pojasnjujoč način izražanja.

Poleg teh možnih izvorov napake, pa se stvari še nadalje zapletejo zaradi dejstva, da ta višji vid zaznava tudi oblike materije, ki so, čeprav povsem fizične, v normalnih pogojih nevidne. Takšni so na primer delci, ki ses-

tavljajo ozračje, vsi različni izlivi, ki jih vedno oddaja vse, kar vsebuje življenje, pa tudi štiri stopnje finega reda fizične materije, ki jih moramo, zaradi pomanjkanja bolj določnih imen, opisati kot eterične. Ta zadnja oblika je neka vrsta sistema za sebe, ki prosto prežema vso fizično materijo. Zato bi bilo raziskovanje njenih vibracij in načina, na katerega na njih delujejo višje sile, zanimiv študij širnega polja za vsakega znanstvenika, ki poseduje ustrezeni vid za njih raziskavo.

Celo takrat, ko je naša domišljija že popolnoma dojela vse to, kar smo že povedali, še vedno ne razumemo niti polovice zapletenosti problema, kajti poleg vseh teh novih oblik fizične materije, se moramo ukvarjati še s številčnejšimi in zamotanimi poddelitvami astralne materije. Najprej moramo ugotoviti, da ima vsak materialen predmet, celo vsak delec, svoj astralni dvojnik, ki sam po sebi ni preprosto telo, ampak običajno zelo zapleteno, saj je sestavljeno iz različnih vrst astralne materije. Poleg tega je vsako živo bitje obdano z ozračjem, ki ga po navadi imenujemo aura in ki v primeru človeških bitij že sama po sebi predstavlja vznemirljivo vejo študija. Vidna je kot ovalna masa svetleče megle zelo zapletenega ustroja in ki jo zaradi njene oblike včasih imenujejo aurično jajce.

Bralce Teozofije bo razveselilo dejstvo, da se lahko učenec že na zgodnji stopnji svojega razvoja polnejšega vida z neposrednim opazovanjem sam prepriča o točnosti učenja, ki nam ga je predala velika ustanoviteljica, Madam Blavatsky, o vsaj nekaterih od "človekovih sedmih principov". Ko učenec opazuje svoje človeške prijatelje, ne vidi več samo njihove zunanje pojavnosti, ampak tudi jasno razlikuje, skoraj natančno v mejah fizičnega telesa, njihov eterični dvojnik. Poleg tega pa v popolnosti tudi življenjski tok, ki ga telo vpija in specializira ter kako v rožni svetlobi kroži po telesu in morda žarči iz zdrave osebe v svojih spreminjajočih se oblikah.

Najbolj svetleča in najlažje vidna od vseh pa je morda, čeprav pripada bolj prefinjenemu redu materije - astralnemu - tista aura, ki v stalno spreminjajočih se barvnih sijih izraža različne želje, ki od časa do časa preletijo človekov um. To je pravo astralno telo. Nad njim leži mentalno telo ali aura

nižjega uma, ki ga sestavlja še bolj fina materija - iz nivojev-oblike na devachanski ravni - in katere barve se v toku človekovega življenja le počasi spreminjajo ter kažejo smer njegovih misli ter nagnjenj in značaj njegove osebnosti. Še višje pa leži neskončno lepša, ko je v celoti jasno razvita, živa svetloba kavzalnega telesa, nosilca višjega jaza, ki kaže na stopnjo razvitosti resničnega ega v njegovem prehodu med dvema rojstvom. Vendar pa mora učenec, da bi te lahko videl, seveda razviti vizijo nivojev, katerim pripadajo.

Študent si bo prihranil veliko težav, če se takoj nauči gledati na te aure kot na trenutno objavljane ega na njihovih ustreznih ravneh in ne le kot na izlive - da razume, da je resnični človek ego in ne fizično telo, ki se na fizični ravni kristalizira v njegovi sredini. Dokler reinkarnirajoči se ego ostaja na ravni, ki je njegov pravi dom na nivojih brez oblike, je nosilec, v katerem prebiva, kavzalno telo. Ko pa se spusti na nivoje oblike, se mora, zato da bi lahko na njih deloval, obleči v ustrezno materijo, ki mu priskrbi njegovo devachansko telo ali telo uma.

Ko se spusti na astralno raven, iz njene materije na podoben način ustvari svoje astralno telo ali telo želja in pri tem seveda obdrži višja telesa. In ko se spusti še nižje, na to najnižjo raven, oblikuje v sredini auričnega jajca fizično telo, ki tako vključuje celotnega človeka. Več o teh aurah lahko preberete v moji knjigi *Vidni in nevidni človek*, vendar pa smo tu povedali dovolj, da pokažemo, da vse zavzemajo isti prostor, pri čemer bolj fine prežemajo gostejše. Potreben je skrben študij in precej prakse, da lahko novinec takoj jasno razloči eno obliko od druge. Vendar pa je človeška aura, ali bolj običajno le nek njen del, pogosto prvi povsem astralni predmet, ki ga vidi neizurjeni učenec, čeprav je v takšnem primeru povsem normalno, da ne bo razumel njenih značilnosti.

Čeprav je astralna aura zaradi sijaja svojih barvnih bliskov lahko pogosto bolj vidna, pa sta živčni eter in eterični dvojniki veliko bolj gostega reda materije, saj se nahajata v mejah fizične ravni, čeprav nevidna za običajni vid. Če s psihičnimi sposobnostmi pregledamo telo novorojenega otroka,

bomo odkrili, da je prepojeno, ne le z vsemi stopnjami gostote astralne materije, ampak tudi z številnimi stopnjami eterične materije. In če se potrudimo in sledimo tem notranjim telescem do njihovega izvora, bomo odkrili, da so eterični dvojnik - kalup, po katerem je zgrajeno fizično telo - oblikovali posredniki Gospodov Karme, medtem ko je astralno materijo ob svojem prehodu skozi astralno raven nakopičil sestopajoči ego; seveda ne zavestno, ampak samodejno. (Glej priročnik *Karma*.)

V sestavo eteričnega dvojnika morajo vstopiti delci vseh različnih stopenj eterične materije, vendar pa se lahko razmerja med njimi zelo spreminjajo, saj jih določajo številni činitelji, kot so, rasa, pod-rasa, tip človeka, kot tudi njegova individualna karma. Če se spomnimo, da so ti štirje pod-oddelki materije sestavljeni iz številnih povezav, ki tako oblikujejo kopičenja, ki sestavljajo "atome" tako-imenovanih kemičnih "elementov", vidimo, da je človekov drugi princip zelo zapleten, z neskončnim številom možnih različic. Tako lahko tisti, v katerih delovno področje spada ustvarjanje kalupa, natančno oblikujejo telo, ne glede na to, kako zapletena in neobičajna je človekova karma. Vendar pa boste informacije o tem širnem predmetu dobili v predhodnem priročniku.

Če gledamo na fizično snov z astralne ravni, moramo omeniti še eno značilnost. Višja vizija, ko je polno razvita, poseduje moč voljne povečave najbolj drobnih delcev na katero koli mero kot mikroskop, čeprav je ta moč znansko večja kot pri katerem koli do sedaj narejenem mikroskopu. Študent okultizma lahko vidi molekule in atome ter odkrije, da so veliko bolj zapleteni kot je to do sedaj odkrila znanost.

Tudi to je tako veliko študijsko področje, da bi mu lahko posvetili celotni zvezek. Znanstvenik, ki bi si pridobil popolno astralno vizijo, bi si zelo olajšal svoje raziskave in tudi odkril nova obzorja znanja, ki pa zahtevajo več kot eno samo življenjsko obdobje, da bi jih lahko resnično preučili.

Na primer, zelo zanimiva in lepa novost bi lahko bila odkritje obstoja povsem različnih barv izven običajnega spektra, ultra rdečih in ultra vijoličnih

žarkov, ki jih je znanost odkrila z drugačnimi sredstvi in so za astralni vid jasno vidni. Vendar pa se moramo sedaj s teh očarljivih stranpoti vrniti na podajanje pojavnosti astralne ravni.

Sedaj že vemo, da običajni predmeti fizičnega sveta oblikujejo ozadje življenja na določenih nivojih astralne ravni in da se s te ravni veliko bolje vidi njihova prava pojavnost in značilnosti, tako da se splošni učinek precej razlikuje od nam znanega. Na primer skala, ki jo gledamo z izurjenim vidom, ni več neka inertna masa kamenine. Najprej, namesto majhnega dela, vidimo celotno fizično materijo skale. Drugič, zaznavne so vibracije njenih fizičnih delcev. Tretjič, vidimo, da poseduje astralni dvojnik, ki je sestavljen iz različnih stopenj astralne materije in katerega delci so tudi v nenehnem gibanju. Četrto, vidimo Univerzalno Božansko Življenje, ki deluje v njej, tako kot deluje v celotni kreaciji, čeprav se seveda njegova objavljajna na naslednjih stopnjah sestopa v materijo precej razlikujejo. In zaradi lažje obravnave ima vsaka stopnja svoje lastno ime. Najprej ga prepoznamo v treh elementarnih kraljestvih; ko vstopi v mineralno kraljestvo, ga imenujemo mineralna monada; v rastlinskem kraljestvu je opisano kot rastlinska monada, in tako naprej. Kolikor vemo, ne obstaja nobena takšna stvar kot je “mrtva” materija.

Poleg tega okoli nje vidimo auro, ki pa seveda ni tako razprostranjena in raznovrstna kot v višjih kraljestvih; pa tudi ustrezne elementalne prebivalce, čeprav bi morali te ustrezneje opisati kot gnome, različico naravnih-duhov. Tu ni prostor za celovito obravnavo vprašanja Notranjega Življenja; nadaljnja pojasnila je mogoče najti v knjigi *Vidni in nevidni človek* in drugih teozofskih delih. Oglejte si tudi zadnje poglavje tega priročnika. V primeru rastlinskega, živalskega in človeškega kraljestva so te zapletenosti seveda precej bolj številne.

Nekateri bralci bodo morda ugovarjali, da takšnih zapletenosti niso opisali psihiki, ki so kdaj pa kdaj pogledali v astralni svet, niti jih niso sporočila bitja, ki se pojavljajo pri seansah, vendar pa smo lahko prepričani, da držijo. Neizurjene osebe, najsi žive ali mrtve, vidijo stvari takšne kot so šele po

dolgi izkušnji. Celo tisti, ki to vidijo, so pogosto preveč omamljeni ali zmedeni, da bi razumeli ali se spominjali. Med manjšino, ki vidi in se spominja, pa so le redki, ki lahko zbrano prevedejo v jezik na naši nižji ravni. Mnogi neizurjeni psihiki nikoli ne preučujejo svojih vizij znanstveno: sprejmejo lahko vtis, ki je povsem pravilen, lahko pa je tudi le na pol napačen, ali pa, povsem zavajajoč.

Zadnja hipoteza postane vse bolj verjetna, če upoštevamo pogoste trike, ki jih izvajajo šaljivi prebivalci tega sveta, katerim se neizurjena oseba nikakor ne more upreti. Vedeti moramo tudi to, da se običajni prebivalec astralne ravni običajno zaveda le predmetov na tej ravni in da je fizična snov zanj popolnoma nevidna, tako kot je za večino ljudi astralna materija. Vendar pa ima vsak fizični predmet svojega astralnega dvojnika, ki je njemu viden; in čeprav je razlika neznatna, pa je kljub temu bistvena za simetrično pojmovanje predmeta.

Če neko astralno bitje stalno deluje preko medija, lahko ta fina astralna čutila tako otdrijo, da postanejo neobčutljiva za višje stopnje materije lastne ravni, da vključijo v svoj obseg fizični svet, kakor ga vidimo mi. Le izurjen obiskovalec iz tega življenja, ki je polno zavesten na obeh ravneh, je lahko prepričan, da vidi obe ravni jasno in sočasno. Zato moramo razumeti, da obstaja zapletenost, in da smo, šele ko jo lahko v polnosti zaznamo in znanstveno razkrijemo, varni pred napako, ali pa pred tem, da bi bili zavedeni.

Tudi za sedmi ali najnižji del astralne ravni lahko rečemo, da je njegovo ozadje naš fizični svet, čeprav je to, kar vidimo, le izkrivljen in delen pogled nanj, kajti zdi se, da je vse, kar je svetlo, dobro in lepo, nevidno. Pred 4000 leti je pisatelj Ani na papirus zapisal: "Kakšne vrste svet je ta, v katerega sem vstopil? Nima ne vode, ne zraka. Je globok in neizmerljiv. Črn kot najbolj črna noč, in ljudje nemočno begajo po njem. Tam človek ne more živeti v miru srca". Za nesrečno človeško bitje je ta nivo resnično "zemlja polna teme in krutih bivališč". Vendar pa ta tema žarči v človeku samem in povzroča, da preživlja svoj obstoj v nenehni noči zla in groze - resnični pekel, čeprav, kot vsi drugi, povsem človekova lastna kreacija.

S tem ne mislim, da je pod-raven povsem namišljena - da na njej ni objektivnega obstoja. Deloma leži na površini zemlje in deloma (morda večji del) pod površino, tako da prodira v zemeljsko skorjo. Mislim pa, da se človeku, ki živi čisto in plemenito življenje, ni nikoli potrebno dotakniti tega skrajno nezaželenega kraja ali se sploh zavedati njegove prisotnosti. Če se ga dotakne, je to posledica njegovih grobih in zlih dejanj, besed in misli.

Za večino študentov je raziskovanje tega področja zelo neprijetna naloga, kajti zdi se, da ga obdaja občutek gostote in surove materialnosti, ki je za osvobojeno astralno telo nepopisno odvraten ter mu daje občutek, da prodira skozi nek črn, lepljiv tok, med stanovalci in vplivi, ki so običajno tudi izjemno neprijetni.

1., 2. in 3. pododdelek dajejo vtis, da so veliko bolj oddaljeni od fizičnega sveta in zato manj materialni, pa čeprav zavzemajo isti prostor. Prebivalci teh nivojev ne vidijo zemlje in stvari, ki mu pripadajo. Po navadi so globoko potegnjeni vase in v veliki meri sami ustvarjajo svojo lastno okolje, čeprav je to dovolj objektivno, da ga zaznajo tudi druge entitete in tudi jasnovidna vizija. To področje je brez dvoma "summerland", o kateri lahko veliko slišimo na spiritističnih seansah. In tisti, ki so jo obiskali in jo opisujejo, brez dvoma govorijo resnico, do te mere, do kamor seže njihovo znanje. To so ravni, na katerih "duhovi" prikličejo v začasen obstoj svoje hiše, šole in mesta, kajti ti predmeti so pogosto začasno dovolj realni, pa čeprav so lahko včasih za jasen pogled nesrečno drugačni od tega, za kar jih imajo njihovi očarani ustvarjalci.

Kljub temu pa so številne domišljije, ki tam prevzamejo obliko, resnično lepe, pa čeprav kratkega veka; in obiskovalec, ki ne pozna nič višjega, lahko občuduje gozdove in gore, ljubka jezera in prikupne rožne vrtove, ki so vsekakor precej lepši kot karkoli v fizičnem svetu. Lahko pa si tudi sam ustvari okolje, ki zadovoljuje njegove fantazije. Podrobnosti o razlikah med temi tremi višjimi pod-ravnmi bodo morda bolj razvidne, ko bomo obravnavali njih človeške prebivalce.

Poročilo o prizorišču astralne ravni bi bilo nepopolno, če ne bi omenili to, kar pogosto, čeprav napačno, imenujemo Zapisi v Astralni Svetlobi. Ti zapisi (ki so resnično neke vrste materializacija Božanskega spomina - živi fotografski zapis vsega, kar se kdaj koli zgodilo) so resnično in trajno vtisnjeni na precej višjem nivoju, in le na bolj ali manj skrčen način odsevajo na astralni ravni, tako da človek, katerega vizija se ne dvigne nad to raven, doseže le občasne in nepovezane slike o preteklosti, ne pa povezanega opisa. Ne glede na to, pa se vse te vrste odsevajočih slik o preteklih dogodkih nenehno poustvarjajo v astralnem svetu in oblikujejo pomemben del raziskovalčevega okolja. Tukaj jih bom samo omenil, več pa lahko o njih preberete v VII. poglavju moje knjige o jasnovidnosti (*Clairvoyance* - Jasnovidnost).

Prebivalci

Potem, ko smo skicirali ozadje naše slike, bomo sedaj poskušali to sliko napolniti z liki - opisati prebivalce astralne ravni. Neskončna raznovrstnost teh bitij nam zelo otežuje poskus, da bi jih uredili in popisali. Morda, bo še najbolj primerna metoda ta, da jih razvrstimo v tri velike razrede, človeškega, ne-človeškega in umetnega.

I. Človeški

Človeški prebivalci astralne ravni se naravno delijo v dve skupini, na žive in mrtve, ali bolj skrbno, na tiste, ki še imajo fizično telo, in tiste, ki ga nimajo.

I. Živi

Ljudi, ki se med fizičnim življenjem objavljajo na astralni ravni, lahko razdelimo v štiri razrede:

1. Adept in njegovi Učenci

Tisti, ki pripadajo temu razredu, običajno sploh ne uporabljajo za nosilec astralno telo, ampak telo uma, ki je sestavljeno iz materije štirih nižjih rupa

nivojev mentalne ravni. Prednost tega nosilca je v tem, da omogoča takojšen prehod z mentalne na astralno raven in nazaj in da v vsakem trenutku dovoljuje uporabo večje moči in ostrejših čutov s svoje lastne ravni.

Telo uma astralnemu vidu seveda ni vidno, zato se učenec, ki v njem deluje, uči zbirati okoli sebe začasno tančico astralne materije, zato da bi postal med svojim delom zaznaven za prebivalce nižje ravni in da bi jim lahko bolj učinkovito pomagal. To začasno telo (mayavirupa) za učenca običajno prvič oblikuje njegov Mojster, ki ga tudi pozneje stalno poučuje in mu pomaga, dokler ga ni sposoben z lahkoto in hitro oblikovati sam. Takšen nosilec, čeprav natančna reprodukcija človekovega videza, ne vsebuje materije učenčevega astralnega telesa, vendar pa se z njim ujema, na enak način kot se materializacija ujema s fizičnim telesom.

Na bolj zgodnji stopnji svojega razvoja se učenec lahko odloči, da bo deloval v astralnem telesu kot vsak drugi, vendar pa glede nosilec, ki ga uporabi, ohrani vsak človek, ki ga na astralno raven popelje usposobljen učitelj, tam polno zavest in je sposoben z lahkoto delovati na vseh njenih pod-ravnih. On je dejansko on sam, natančno tak kot ga na zemlji poznajo njegovi prijatelji, vendar brez štirih nižjih principov v prvem in brez treh v drugem primeru, a z dodatnimi močmi in zmožnostmi tega višjega stanja, ki ga usposablja, da lahko med spanjem na tej ravni veliko lažje in učinkovito opravlja svoje teozofsko delo, ki tako zelo zaposluje njegovo mišljenje v budnih urah. Ali se bo na fizični ravni jasno in skrbno spominjal tistega, kar je delal in se učil na astralni, je odvisno predvsem od tega, ali je sposoben prenesti svojo zavest neprekinjeno iz enega stanja v drugo.

Raziskovalec bo na astralni ravni občasno srečal študente okultizma z vseh delov sveta (ki pripadajo ložam, ki niso povezane z Mojstri, ki jih Teozofi najbolj poznajo), ki so v mnogih primerih najbolj goreči in požrtvovalni iskalci resnice. Kakor koli že, pa se vse takšne lože zavedajo obstoja velikega Himalajskega Bratstva in prištevajo med njihove člane vse najvišje Adepte, ki jih sedaj pozna zemlja.

2. Psihično razvita oseba, ki je ne vodi Mojster

Takšna oseba je lahko, ali pa tudi ne, duhovno razvita, kajti ti dve obliki napredovanja se ne razvijata nujno sočasno. Ko se človek rodi s psihičnimi močmi, je to preprosto posledica naporov, ki jih je temu posvetil v pretekli inkarnaciji, ki je lahko bila najbolj plemenitega in nesebičnega značaja, ali pa nevednega in napačno usmerjenega ali celo povsem ničvrednega.

Takšen človek bo običajno popolnoma zavesten, ko se bo nahajal izven telesa, vendar pa bo nagnjen k temu, da se bo zaradi pomanjkanja ustreznega urjenja pogosto motil o tem, kar bo videl. Pogosto bo sposoben prehajati na različne pod-oddelke astralne ravni, skoraj tako popolno kot osebe, ki pripadajo zadnjemu razredu, vendar pa ga po navadi tako zelo pritegne nek oddelek, da le redko potuje onstran njegovih vplivov. Njegov spomin na to, kar je videl, se lahko spreminja, v skladu s stopnjo njegovega razvoja, preko vseh stopenj, od popolne jasnosti do popolnega izkrivljenja ali poza-be. Vedno se bo pojavil le v astralnem telesu, saj ne ve, kako naj deluje v mentalnem nosilcu.

3. Običajna Oseba

To je oseba brez kakršnega koli psihičnega razvoja - ki se med spanjem bolj ali manj nezavedno potika naokoli v svojem astralnem telesu. V globokem snu se skoraj vsi višji principi v astralnem telesu nespremenjeno umaknejo iz fizičnega telesa in nato plavajo v njegovi neposredni bližini, čeprav je pri dokaj nerazvitih osebah tudi astralno telo praktično enako v snu kot fizično.

V nekaterih primerih, ko je astralni nosilec manj omrtvičen, človek sanjavo plava na različnih astralnih tokovih in občasno prepoznava druge ljudi, ki so se znašli v podobnih pogojih, ter se srečuje z različnimi izkušnjami, prijetnimi in neprijetnimi, ki jih njegov spomin, nemočno zmeden in pogosto izkrivljen, spreminja v groteskno karikaturu tega, kar se je resnično zgodilo, a vseeno povzroča, da človek naslednje jutro misli, da je imel zelo pomembne sanje.

Vsi kultivirani ljudje, ki pripadajo višjim rasam sveta, imajo v sedanjem času svoje astralne čute že kar dobro razvite, tako da so se sposobni z opazovanjem, če so dovolj vneti za preučevanje realnosti, ki jih obkrožajo med spanjem, iz njih marsikaj naučiti. Vendar pa v večini primerov niso tako vneti in preživljajo večino svojih noči v nekakšnem zamaknjenem študiju in globoko razglabljajo o kateri koli misli, ki sem jim je pojavila v umu, preden so zaspali. Sicer imajo razvite astralne zmožnosti, a jih le redko uporabljajo. Prav gotovo so budni na astralni ravni, a vseeno niti najmanj budni za raven in se zato svojega okolja zavedajo le bežno, če sploh.

Ko takšen človek postane učenec enega od Mojstrov Modrosti, se običajno takoj otrese tega mesečnega stanja ter se popolnoma prebudi za realnosti na tej ravni, se iz njih uči in med njimi deluje, tako da njegove ure spanja niso več prazne, ampak polne dejavnega in koristnega dela, ne da bi pri tem na kakršen koli način oviral zdrav počitek utrujenega fizičnega telesa. (Glej *Invisible Helpers* – Nevidni pomočniki, poglavje V.)

Ta iztisnjena astralna telesa so pri bolj zaostalih rasah in posameznikih skoraj povsem brez oblike in zelo nedoločnega obrisa, vendar pa postaja njihov plavajoči astral z razvojem razuma in duhovnosti vse bolj določen in vse bolj jasno podoben svojemu fizičnemu telesu. Pogosto se postavlja vprašanje, kako je mogoče - dokler je nerazviti astral tako medlega obrisa in dokler je velika večina človeštva nerazvita - prepoznati običajnega človeka, ko se ta nahaja v svojem astralnem telesu. Če poskušamo odgovoriti na to vprašanje, moramo vedeti, da se fizično telo pojavi pred jasnovidnim očesom obdano z auro - svetlečo barvno meglico, rahlo jajčaste oblike, ki se širi iz telesa v vse smeri in do razdalje osemnajstih palcev. Vsi študentje vedo, da je ta aura zelo zapletena in da vsebuje materijo vseh ravni, na katerih si je človek sedaj priskrbel nosilce. Vendar pa si jo sedaj predstavljajmo tako, kot bi se pojavila pred človekom, ki bi imel le moč astralne vizije.

Za takšnega gledalca bi aura seveda vsebovala le astralno materijo in bi bila zato preprostejša za preučevanje. Takšen človek bi videl, kako aura obdaja in prežema fizično telo in da je v bližini tega telesa bolj zgoščena kot na

svojem zunanjem robu. Zdi se, da je to posledica privlačnosti velike količine goste astralne materije, ki se je nakopičila kot dvojnik celic fizičnega telesa. No ne glede na vzrok, je dejstvo, da je materija astralnega telesa, ki leži v mejah fizičnega mnogokrat bolj gosta kot tista zunaj nje.

Ko se med spanjem astralno telo umakne iz fizičnega, to razmerje ostaja nespremenjeno, tako da bo vsak, ki bo gledal na to astralno telo z jasnovidno vizijo, še vedno videl obliko, ki je podobna fizičnemu telesu in ki jo obdaja aura. Ta oblika je sedaj sicer sestavljena le iz astralne materije, vendar pa bo razlika med njeno gostoto in tisto okoli nje še vedno jasno razločna, pa čeprav je tudi sama neka oblika bolj goste meglice.

Sedaj oglejmo še razliko v pojavnosti razvitega in nerazvitega človeka. Tudi pri nerazvitem človeku so poteze in oblika notranje podobe vedno razpoznavne, čeprav nejasne in nedoločne. No, obkrožajoče jajce pa bi le težko zaslužilo to ime, saj je bolj brezoblični venec megle, ki nima ne pravilnega ne trajnega obrisa.

Pri bolj razvitem človeku pa je sprememba zelo zaznavna, tako pri auri, kot pri obliki znotraj aure. Slednja je veliko bolj razločna in določna - verna reprodukcija človekove fizične podobe. Namesto plavajočega meglenege venca vidimo ostro opredeljeno jajčasto obliko, ki ohranja svojo podobo nespremenjeno, navkljub vsem različnim tokovom, ki se na astralni ravni vedno vrtijo okoli nje.

Dokler se seveda psihične zmožnosti človeštva še razvijajo in dokler se tudi posamezniki nahajajo na vseh stopnjah tega razvoja, so tudi med tema dvema tipoma ljudi, ki smo jih opisali, številne stopnje.

4. Črni mag ali njegov učenec

Ta razred nekako ustreza prvemu, vendar s to razliko, da gre razvoj v smeri zla, namesto dobrega, in da so pridobljene moči uporabljene za povsem sebične namene in ne za dobrobit človeštva. Med nižjimi vrstami najdemo

predstavnik črne rase, ki prakticirajo grozne obrede Obeah ali Voodoo šole ter vrače številnih divjih plemen. Višji po razumu in zato bolj obsodbe vredni so tibetanski črni magi, ki jih Evropejci pogosto, čeprav netočno, imenujejo Dugpe - naziv pripada, kot je povsem natančno razložil zdravnik-major Waddell v knjigi *The Buddhism of Tibet*, samo butanskemu pod-oddelku velike sekte Kargyu, ki je del tega, kar bi lahko imenovali na pol reformirana šola tibetanskega buddhizma.

Dugpe brez dvoma v veliki meri delujejo s pomočjo tantrične magije, vendar pa je resnična in popolnoma ne-reformirana sekta rdečih čepic le Ninma-pa, čeprav jih daleč presegajo še nižji Bon-pa - pripadniki avtohtone religije, ki niso nikoli sprejeli nobene oblike buddhizma. Vendar pa ne smemo misliti, da so vse tibetanske sekte, razen Gelugpa, nujno in v celoti zle. Bolj ustrezni zorni kot je, da pravila sekt dopuščajo precej veliko ohlapnost pri praksi, zato je med njimi več samo-raziskovalcev kot med doslednimi reformatorji.

II. Mrtvi

Na začetku povejmo, da je beseda "mrtev" absurdno napačen izraz, saj je večina entitet, razvrščenih pod ta naziv, enako živih kot smo to mi - pogosto še bolj; zato moramo vedeti, da ta beseda označuje tiste, ki trenutno niso povezani s fizičnim telesom. Te lahko razdelimo v devet glavnih razredov:

1. *Nirmanakaya*

Ta razred omenjamo samo zato, da bo naš seznam popoln, vendar pa se seveda zgodi zelo redko, da bi se tako vzvišeno bitje objavilo na tako nizki ravni kot je ta. Vzrok za to je kakršen koli razlog, ki je povezan z njegovim vzvišenim delom. V takšnem primeru si tako kot Adept ustvari začasno astralno telo iz atomske materije te ravni, sicer njegova bolj prefinjena oblačila ne bi bila vidna za astralni vid. Zato, da lahko deluje na kateri koli

ravni brez trenutka oklevanja, ohranja v sebi nekaj atomov z vsake ravni, okoli katerih lahko nakopiči materijo in si tako priskrbi nosilec, ki ga želi. Več informacij o Nirmanakayah lahko dobite v delu Madam Blavatsky *Glas Tišine* in moji drobni knjigi *Invisible Helpers* – Nevidni pomočniki.

2. Učenec, ki čaka na inkarnacijo

V teozofski literaturi se pogosto navaja, da se je učenec, ko doseže določeno stopnjo, sposoben s pomočjo svojega Mojstra izogniti delovanju naravnega zakona, ki po smrti običajno popelje človeško bitje v nebeški svet, kjer naj bi prejel ustrezen rezultat popolne obdelave duhovnih sil, ki so jih zasnovale njegova najvišja stremljenja, medtem ko je bil na zemlji.

Ker naj bi bil učenec človek čistega življenja in visokih misli, so verjetno pri njem te duhovne sile nenormalno močno razvite. Če se odloči, če govorimo tehnično, da si “izbere svoj devachan”, bo to obdobje zaradi tega izjemno dolgo. Če pa izbere Pot Odpovedi (in tako že na svoji nizki ravni sledi korakom Velikega Mojstra Odpovedi, Gautami Buddhi samemu), lahko uporabi to zalogo sile v povsem drugi smeri - uporabi jo v korist človeštva in tako prispeva svoj droben delček k velikemu delu Nirmanakay. Če se odloči za to pot, se brez dvoma odpove stoletjem velike blaženosti, vendar pa po drugi strani pridobi možnost, da nadaljuje s svojim življenjem dela in napredka brez prekinitve.

Ko učenec, ki se je odločil za tak korak, umre, preprosto izstopi iz svojega telesa in počaka na astralni ravni, da mu Mojster pripravi primerno inkarnacijo. To je precejšen odklon od običajnega postopka, zato je potrebno zanj, preden se lahko opravi takšen poskus, dobiti dovoljenje zelo visoke avtoritete. Pa tudi, ko je to odobreno, mora učenec paziti in se povsem omejiti na astralno raven, kajti če se le za trenutek dotakne devachanske ravni, ga močna sila naravnega zakona znova potegne v neubranljivi tok normalne evolucije.

V nekaterih primerih, ki pa so redki, se lahko izogne novemu rojstvu tako, da neposredno prevzame neko odraslo telo, ki ga njegov lastnik ne uporablja več, vendar pa se ne dogaja prav pogosto, da bi bilo razpolago primerno telo. Veliko bolj pogosto mora na astralni ravni počakati na priložnost za primerno rojstvo. Vendar pa pri tem ne izgublja časa, saj je tudi tukaj v celoti on sam in je sposoben nadaljevati z delom, ki mu ga je naložil Mojster, in to celo bolj učinkovito in hitreje kot v fizičnem telesu, saj ga ne ovira več možnost utrujenosti. Njegova zavest je seveda celovita, tako da se lahko po volji giblje skozi vse oddelke ravni enako spretno.

Učenec, ki čaka na inkarnacijo, seveda ni eden od običajnih subjektov na astralni ravni, vendar pa ga lahko tam vseeno občasno srečamo in zato predstavlja enega od naših razredov. Z napredovanjem evolucije, ko vedno več ljudi stopa na Pot Svetosti, postaja brez dvoma tudi ta razred številčnejši.

3. Običajna oseba po smrti

Seveda je ta razred milijon-krat večji kot tisti, o katerem smo govorili do sedaj. Značaj in položaj njegovih pripadnikov pa se razlikuje znotraj izjemno širokih meja. Podobno velika razlika je lahko tudi v dolžini življenja, ki ga preživijo na astralni ravni, saj tam lahko srečamo takšne, ki preživijo na ravni le nekaj dni, medtem ko drugi na njej preživijo mnogo let ali celo stoletij.

Človek, ki je vodil dobro in čisto življenje in katerega najmočnejša čustva in stremljenja so bila nesebična in duhovna, ne bo čutil nikakršne privlačnosti do te ravni in ne bo našel ničesar, če bo povsem prepuščen samemu sebi, kar bi ga na njej posebej zadrževalo ali ga spodbujalo k določeni dejavnosti v tem sorazmerno kratkem obdobju njegovega bivanja na tej ravni. Kajti razumeti moramo, da se po smrti resnični človek potegne v sebe in da na prvem koraku tega procesa odvrže fizično telo in skoraj obenem tudi eterični dvojnik ter da želi čim prej odvreči tudi astralno ali telo želja in

preiti v nebeški svet, ki je edini, v katerem lahko njegove duhovne težnje dosežejo popoln sad.

Človek plemenitega in čistega uma je to sposoben doseči, ker se je že med življenjem znebil zemeljskih strasti. Moč svoje volje je usmeril v višje kanale, zato mora na astralni ravni obdelati le malo energij nižjih želja. Zato je njegovo bivanje na tej ravni posledično zelo kratko in najbolj verjetno le malenkost več kot le dremav pol-zavesten obstoj, dokler se povsem ne potopi v sen, med katerim se njegovi višji principi dokončno osvobodijo astralnega ovoja in vstopijo v blaženo življenje nebeškega sveta.

Za tiste, ki še niso stopili na pot okultnega razvoja, je to, kar smo opisali, idealno stanje, ki pa ga seveda ne dosežejo vsi ali celo večina. Povprečen človek se pred smrtjo ne osvobodi vseh nižjih želja, zato preživlja dolgo obdobje bolj ali manj polno zavestnega življenja na različnih pod-oddelkih astralne ravni, med katerim omogoča silam, ki jih je ustvaril, da se izživijo in tako osvobodijo višji ego.

Vsak mora po smrti preiti skozi vse pod-oddelke astralne ravni na svoji poti proti nebeškemu svetu, čeprav ne more pričakovati, da bo na vseh zavesten. Tako kot je nujno, da fizično telo vsebuje v svojem ustroju fizično materijo v vseh njenih stanjih, trdnem, tekočem, plinastem in eteričnih, je nujno, da tudi astralni nosilec vsebuje delce, ki pripadajo vsem pod-oddelkom astralne materije, čeprav se razmerja v posameznih primerih zelo razlikujejo.

Sedaj se moramo spomniti, da človek poleg materije svojega astralnega telesa zbere tudi ustrezno elementalno esenco in da je med njegovim življenjem ta esenca ločena od oceana podobne materije v okolici in tako praktično postane v tem času nekaj, kar bi lahko opisali kot neko vrsto umetnega elementala. Ta ima svoj lasten začasen določen ločen obstoj in sledi toku svoje lastne evolucije navzdol v materijo, brez kakršnega koli odnosa (ali celo kakršnega koli znanja o potrebah ali interesih ega, s katerim je povezan

- kar povzroča to nenehno borbo med voljo mesa in voljo duha, o kateri tako pogosto pišejo religiozni pisci.

Četudi je to “zakon udov, ki se bojuje proti zakonu uma” in četudi je posledica za človeka, ki mu popusti, namesto da bi ga nadziral, resno ovirana evolucija, pa ne smemo misliti, da je kakor koli zloben sam po sebi, kajti to je še vedno Zakon - še vedno izliv Božanske moči, ki potuje po svojem rednem toku, ne glede na to, da je v tem primeru ta tok navzdol v materijo, namesto navzgor in stran od nje, kot je naš.

Ko se človek ob smrti umakne s fizične ravni, začnejo na njegovo astralno telo delovati razgrajujoče sile narave, tako da je s tem ogrožen obstoj elementala kot ločene entitete. Tega bi se rad obvaroval in zato poskuša čim dlje ohraniti skupaj astralno telo. Njegova metoda, pri tem je ta, da poskuša preurediti materijo, iz katere je sestavljen, v neke vrste slojevite ovoje školjk, pri čemer je najnižja (in zato najbolj gosta in groba) pod-raven najbolj navzven, ker tako nudi največji odpor razgradnji.

Človek mora ostati na tem najnižjem pod-oddelku toliko časa, dokler iz materije te pod-ravni ne izloči svoj resnični jaz. Ko to opravi, se zavest usmeri na naslednjo od teh koncentričnih školjk (tisto, ki tvori materijo šestega pod-oddelka) ali, če povemo to isto stvar z drugimi besedami, preide na naslednjo pod-raven. Lahko bi rekli, da astralno telo izčrpa svojo privlačnost do določenega nivoja, tako da odpade večji del njegovih bolj grobih delcev in da nekako čuti privlačnost do višjega stanja obstoja. Njegova specifična teža nekako nenehno upada, tako da se stabilno dviguje iz gostejših v redkejše sloje in pri tem zastane le takrat, ko je začasno natančno uravnovešen. To je očitno razlaga za opombe, ki jih pogosto izražajo pokojni, ki se pojavljajo na seansah, češ da so na poti v višje področje, s katerega ne bodo mogli, ali vsaj ne z lahkoto, komunicirati preko medija. In dejansko je res, da je za osebo, ki se nahaja na najvišjem pod-oddelku te ravni, skoraj nemogoče, da bi imela opravka s katerim koli običajnim medijem.

Tako vidimo, da je človekov postanek na katerem koli nivoju astralne ravni v natančnem sorazmerju s količino materije tega nivoja v njegovem astralnem telesu in povsem odvisen od njegovega preživetega življenja, od njegovih želja, ki so k sebi pritegnile materijo določene vrste in jo vgradile v njegovo astralno telo. Zato lahko človek s čistim življenjem in visokimi mislimi zmanjša količino materije, ki pripada najnižjim astralnim nivojem, in jo lahko v vsakem primeru dvigne do tega, kar bi lahko imenovali kritična točka, kjer bo že prvi stik razgrajujoče sile povzročil razpad njene povezanosti in jo razgradil v njeno prvotno stanje ter ga osvobodil za prehod na naslednjo pod-raven.

V primeru resnično duhovno usmerjene osebe je to stanje značilno za vse pod-oddelke astralne ravni. Posledica tega pa je praktično takojšen prehod skozi raven, tako da se zavest prvič ponovno vzpostavi šele v nebeškem svetu. Kot smo že rekli, si seveda ne smemo predstavljati, da so pod-ravni med seboj ločene prostorsko, ampak da prežemajo ena drugo. Zatorej, ko pravimo, da oseba prehaja iz enega pod-oddelka na drugega, ne mislimo, da se giblje po prostoru, ampak preprosto to, da se gorišče njegove zavesti usmerja od zunanje školjke proti tisti, ki je bolj navznoter.

Edine osebe, ki bodo normalno prebudile zavest na najnižjem nivoju astralne ravni, so tiste, katerih želje so surove in nasilne - pijanci, čutni ljudje in podobni. Tam bodo ostali za obdobje, ki je v sorazmerju z močjo njihovih želja. Pri tem bodo pogosto strašno trpeli zaradi dejstva, da so njihova zemeljska poželenja še vedno tako močna kot prej in jih sedaj ne morejo zadovoljiti, razen izjemoma, na nadomesten način, ko srečajo podobno usmerjenega človeka in ga obsedejo.

Običajno dostojen človek se bo verjetno le kratek čas zadržal na sedmi pod-ravni. Vendar pa se bo, če so bile njegove glavne želje in misli usmerjene v povsem zemeljske posle, znašel na šestem pod-oddelku, kjer bo še vedno lebdel nad kraji in osebami, s katerimi je bil tesno povezan na zemlji. Peta in četrta pod-raven sta podobnega značaja, le s to razliko, da postajajo zemeljske vezi vse manj in manj pomembne in da pokojnik vse bolj in bolj

teži k temu, da bi oblikoval svoje okolje v skladu s svojimi najbolj trajnimi mislimi.

Ko stopimo na tretji pod-oddelek, ugotovimo da je ta značilnost povsem izpodrinila vizijo o realnostih ravni, kajti ljudje tu živijo v svojih lastnih domišljijjskih mestih - seveda ne tako, da bi vsak razvil povsem svoje mišljenje, kot v nebeškem svetu, ampak da od prednikov podedovanemu sestavu dodaja svoje. Tu najdemo cerkve in šole in "bivališča v deželi summerland", ki jih tako pogosto opisujejo na spiritističnih seansah, čeprav bodo za nekega opazovalca brez predsodkov precej manj realne in manj veličastne kot za njihove očarljive ustvarjalce.

Zdi se, da je druga pod-raven posebej bivališče sebičnih ali neduhovnih religiozних ljudi. Tu se oblačijo v svoje zlate krone in častijo svoje lastne grobe materialne predstave o nekem posebnem božanstvu iz svoje dežele in časovnega obdobja. Zdi se, da je najvišji pod-oddelek namenjen tistim, ki so se med življenjem predajali materialističnim, vendar intelektualnim težnjam, ki pa jih niso podredili koristim soljudi, ampak vzgibom sebičnega stremljenja ali preprosto za namene intelektualne vadbe. Takšne osebe bodo pogosto ostale na tem nivoju mnogo let - resda srečne pri reševanju svojih intelektualnih problemov, vendar ne da bi počele karkoli dobrega za kogar koli in le s počasnim napredovanjem proti nebeškemu svetu.

Kakor smo že pojasnili, moramo jasno razumeti, da te pod-ravni ne smemo nikakor povezati z idejo o prostoru. Pokojna entiteta, ki deluje na kateri koli od pod-ravni, lahko z lahkoto potuje od tu do Avstralije ali kamor koli drugam, kamor ga ponese njena misel, vendar pa ni, dokler ni zaključen proces razkroja, ki smo ga opisali, sposobna prenesti z ene pod-ravni na drugo svojo zavest. Vsaj kolikor nam je sedaj znano, za to pravilo ni nobene izjeme, čeprav lahko človekovo delovanje v določenih mejah skrajša ali podaljša njegovo vezanost na pod-raven, če je na jej zavesten.

Vendar pa se količina zavesti, ki jo ima oseba na dani pod-ravni, ne podreja nespremenljivo temu zakonu. Obravnavajmo skrajn primer možne različni-

ce, zato da bi lahko dojeli metodo delovanja tega zakona. Predstavljajmo si človeka, ki je iz svoje pretekle inkarnacije prinesel težnje, ki za svojo objavljanje potrebujejo veliko količino materije s sedme ali najnižje pod-ravni, vendar pa je bil v svojem preteklem življenju dovolj srečen, da se je v svojih zgodnjih letih poučil o možnosti in nujnosti nadziranja teh teženj. Le malo verjetno je, da bi bili njegovi napor nadzorovanja povsem in enoznačno uspešni; a če so, potem se v astralnem telesu stalno, pa čeprav počasi, odvija zamenjava grobih delcev z bolj finimi.

V najboljšem primeru je ta proces zelo postopen in kaj rado se zgodi, da človek umre še preden je bil vsaj na pol zaključen. V takšnem primeru bo v njegovem astralnem telesu ostalo brez dvoma še veliko materije z najnižje pod-ravni, ki ga bo prisilila v dolgo bivanje na tej pod-ravni. Vendar se bo znašel v pogojih, v katerih njegova zavest v tej inkarnaciji ni navajena delovati; in ker te navade ne more doseči v trenutku, bo moral posledično na tej pod-ravni počivati toliko časa, dokler se ta delež materije ne razgradi; vendar pa se bo nahajal v stanju ne-zavestnosti - to pomeni, da bo svoje obdobje bivanja na tej pod-ravni praktično prespal, tako da se ga njene številne neprijetnosti ne bodo dotaknile.

Študent okultizma pa lahko iz svojega astralnega življenja naredi nekaj povsem drugega. Ko se običajen človek za trenutek prebudi iz ne-zavesti, ki se pojavi ob smrti, se znajde v določenih okoliščinah, ki jih je ustvaril elemental želja z urejanjem materije astralnega telesa. On lahko sprejema zunanje vibracije samo s pomočjo tiste materije, ki jo je zunaj pustil elemental, zaradi česar je njegov pogled omejen na to posebno pod-raven. Človek sprejema to omejenost kot del okoliščin svojega novega življenja, vendar pa se sploh ne zaveda, da obstoja kakršna koli omejenost, in predvideva, da je to, kar vidi, tudi vse, kar je mogoče videti, saj o elementalu ali njegovem delovanju ne ve nič.

Študent teozofije pa vse to razume in ve, da omejenost ni nujna. Ker to ve, se bo začel takoj upirati delovanju elementala želja in poskušal obdržati svoje astralno telo v enakem stanju kot med zemeljskim življenjem, to je, s

premešanimi in svobodno gibajočimi se delci materije. Posledica tega bo to, da bo lahko sočasno sprejemal vibracije z vseh astralnih pod-ravni, kar mu bo omogočilo vpogled v celoten astralni svet. Tako se bo v njem lahko gibal prav tako svobodno kot je to počel v času fizičnega sna in tam našel in govoril s katero koli osebo na astralni ravni, ne glede na to, na kateri pod-oddelek je ta oseba sedaj omejena.

Napor, s katerim se upira preurejanju in s tem ohranja astralno telo v prvotnem stanju, je podoben naporu, s katerim se je v fizičnem življenju upiral neki močni želji. Elemental se na svoj zanimiv pol-zavesten način boji in poskuša ta strah prenesti na človeka, tako da ta to občuti kot močan instinkt o neopisljivi nevarnosti, ki se ji lahko izogne le na ta način, da dopusti preureditev slojev. Če se temu nerazumnemu občutku straha čvrsto upre s svojim znanjem, torej z vedenjem, da se nima česa bati, potem počasi zlomi odpor elementala, na enak način kot se je med svojim fizičnim življenjem mnogokrat uprl prišepetavanju želja. Tako postane med svojim astralnim življenjem živa moč in lahko pomaga drugim ljudem kot je to prej počel v urah sna.

Mimogrede bi lahko povedali, da je na astralni ravni, prav tako kot tukaj, komunikacija omejena z znanjem entitete. Če je učenec sposoben uporabljati svoje telo uma, lahko sporoči svoje misli tam prisotnim ljudem lažje in hitreje kot na zemlji, in to s pomočjo mentalnih vtisov. Prebivalci te ravni običajno niso sposobni izvajati te moči in zdi se, da jih omejujejo podobne omejitve kot na zemlji, čeprav morda manj toge. Rezultat tega je to, da se, tako tam kot tu, zbirajo v skupine, ki jih združujejo skupna nagnjenja, verovanje in jezik.

Pesniška ideja o smrti kot univerzalni izravnavi je absurd, porojen iz neznanja, kajti dejstvo je, da v večini primerov izguba fizičnega telesa ne prinese nobene razlike v značaju ali razumu osebe, tako da obstajajo številne različice inteligence med ljudmi, ki jih običajno imenujemo mrtvi, kot med živimi.

Ljudsko religiozno učenje zahoda je bilo v zvezi s posmrtnimi dogodivščinami dolgo tako zelo nenatančno, da so celo inteligentni ljudje pogosto strašno zmedeni, ko po smrti ponovno pridobijo zavest v astralnem telesu. Položaj, v katerem se znajde na novo prispeli, se tako korenito razlikuje od tega, kar mu je bilo povedano, da naj pričakuje, da ni nobena redkost, da na začetku noče verjeti, da je sploh prešel vrata smrti. Naše, tako zelo poveličevano prepričanje v nesmrtnost duše ima dejansko tako malo praktične vrednosti, da mnogi ljudje mislijo, zaradi dejstva, da so še vedno zavestni, da je to popoln dokaz, da še niso umrli.

Grozljivi nauk o večni kazni je prav tako odgovoren za veliko količino najbolj usmiljenja vredne in povsem neutemeljene groze, ki jo občutijo ljudje, ki na novo vstopijo v to višje življenje. V številnih primerih preživijo dolga obdobja v akutnem mentalnem trpljenju, preden se lahko osvobodijo usodnega vpliva tega gnusnega bogoskrunstva in spoznajo, da sveta ne upravljajo kaprice nekega demona, ki poželjivo opazuje človeško muko, ampak dobronamerni in silno potrpežljivi zakon evolucije. Mnogi člani razreda, ki ga obravnavamo, sploh ne dosežejo neke inteligentne predstave o dejstvu evolucije, ampak blodijo v svojem astralnem presledku na enako brezciljni način kot so preživeli fizični del svojega življenja. Tako jih je le malo, ki bi po smrti, enako kot pred njo, razumeli svoj položaj in kako naj ga kar najbolje izkoristijo. In tudi takrat, tako kot sedaj, je le malo takšnih, ki bi bili pripravljeni sprejeti nasvet ali se zgledovati po tistih, ki vedo.

Toda ne glede na stopnjo človekovega razuma, ta vedno valuje in njegova količina se v celoti postopno zmanjšuje, kajti človekov nižji um vleče v nasprotno smeri višja duhovna narava, ki deluje nanj z višjega nivoja, in močne sile želja, ki delujejo od spodaj. Zaradi tega koleba med dvema privlačnostma, s stalno rastočo težnjo proti prvi, ki počasi uničuje sile nižje želje.

To je eden izmed razlogov za ugovor zoper spiritistične seanse. Izjemno neveden ali zaostal človek se lahko po smrti brez dvoma veliko nauči, če pride v stik s krogom gorečih spiritistov, ki ga vodi neka zaupanja vredna

oseba in ki mu lahko tako zelo pomaga in ga dvigne. Vendar pa se zavest povprečnega človeka stabilno dviguje od nižjega dela narave proti višjemu, tako da za njegov razvoj prav gotovo ni dobro, če se ta njegov nižji del prebudi iz naravne in zaželenene ne-zavesti, v katero je prešel, zato da bi znova prišel v stik z zemljo in komuniciral z medijem.

Posebno nevarnost takšnega početja lahko razumemo, če se spomnimo, da se resnični človek ves čas vztrajno umika vase in lahko sčasoma vse manj in manj vpliva na ali vodi ta nižji del, ki pa lahko kljub temu, dokler ločitev ni popolna, ustvarja karmo. In pod temi okoliščinami je očitno veliko lažje dodati zlo kot pa dobro karmo.

Ločeno od kakršnega koli vprašanja razvoja preko medija obstoja še nek drug in veliko bolj pogosto uporabljen vpliv, ki lahko raztelesen entiteti resno upočasnijo njeno pot v nebeški svet. To pa je silna in nenadzorovana žalost njenih prijateljev in sorodnikov. To je ena izmed številnih otožnih posledic strašno nemarnega in celo nereligioznega pogleda na smrt, ki smo ga skozi stoletja razvijali na zahodu in ki ne povzroča velike, povsem nepotrebne bolečine za umrlim samo tistim, ki smo ga imeli radi, ampak pogosto resno škodi prav tistim, zaradi katerih občutimo to veliko žalost.

Ko naš umrli brat mirno in naravno utone v ne-zavest, ki vodi k njegovemu prebujenju v slavi nebeškega sveta, ga ta žalost prepogosto prebudi iz njegove zasanjane sreče v živ spomin na zemeljsko življenje, ki ga je pred kratkim zapustil. To delovanje strastne žalosti in želja njegovih prijateljev na zemlji, prebudi ustrezne vibracije v njegovem telesu želja in povzroči silovito neugodje.

Dobro bi bilo, ko bi se tisti, katerih prijatelji so zapustili svet pred njimi, iz teh nedvoumnih dejstev naučili, v dobro svojih ljubljenih, dolžnosti, da se vzdržijo žalosti, ki je, čeprav naravna, v svojem bistvu sebična. Okultno učenje ne svetuje, da moramo pozabiti na mrtvega - daleč od tega, ampak pravi, da je človekovo čustveno spominjanje na preminulega prijatelja sila, ki ima, če jo usmerimo v kanal gorečih, dobrih želja za njegovo napredova-

nje proti nebeškemu svetu in njegov miren prehod skozi vmesno stanje, za preminulega resnično vrednost. Žalovanje in hrepenenje po tem, da bi se vrnil, ni le nekoristno, ampak tudi škodljivo. Zatorej Hindu religija s pravim poslušom predpisujeta svoje Shraddha obrede in katoliška Cerkev svoje molitve za umrlim.

Včasih se zgodi, da prihaja želja po komunikaciji z druge strani in da si pokojnik želi sporočiti nekaj posebnega tistim, ki jih je pustil za seboj. Občasno je takšno sporočilo lahko pomembno, kot na primer, kje je shranjena pogrešana oporoča, večinoma pa povsem banalno. No, ne glede na to, kakšno je, je brez dvoma zaželeno, da se osvobodi, če je tako trdno vtisnjeno v um mrtve osebe, saj bi sicer goreča želja po sporočilu nenehno potiskala njegovo zavest nazaj v zemeljsko življenje in mu preprečevala prehod na višja področja. V takšnih primerih mu lahko psihik, ki ga lahko razume, ali medij, preko katerega lahko piše ali govori, naredi dejansko uslugo.

Lahko bi vprašali: zakaj ne more pisati ali govoriti brez medija? Razlog je v tem, da neko stanje materije lahko običajno deluje le na stanje takoj pod njim. In ker sedaj prizadeti nima v svojem organizmu bolj goste materije od tiste, iz katere je sestavljeno astralno telo, mu ni mogoče zasnovati vibracij v fizični substanci zraka ali premikati fizičnega pisala, ne da bi si sposodil živo materijo vmesnega reda v eteričnem dvojniku, po katerem je možno neko spodbudo prenesti z ene ravni na drugo. Tega materiala si ne more sposoditi od običajne osebe, ker so principi takšnega človeka preveč tesno povezani, da bi jih lahko s kakršnim koli sredstvom ločil in jih tako podredil svoji volji. Bistvo medijstva pa je prav ločenost principov, tako da lahko iz medija brez težav pritegne materijo, ki jo potrebuje za svoje objavljanje, kakršno koli to že je.

Ko ne more najti medija ali pa ga ne zna uporabiti, poskuša včasih z nespretnim in napačnim prizadevanjem sporočiti sam, tako da z močjo svoje volje sproži slepo delovanje elementarnih sil, ki povzročijo navidez nesmiselno objavljanje kot je metanje kamnov, zvonjenje zvonca in podobno. Včasih se psihiku ali mediju, ki obišče hišo, kjer se dogajajo takšne stvari, posreči

odkriti kaj poskuša sporočiti entiteta, ki jih povzroča, in tako preprečiti nadaljnje motnje. No, te elementalne sile lahko občasno sprožijo tudi povsem drugi vzroki.

4. Senca

Ko se zaključi ločevanje principov, se izteče tudi astralno življenje osebe, ki, kot smo že omenili, preide v stanje devachana. Tako kot na fizični ravni, ko je pustila za sabo svoje fizično telo, tudi na astralni pusti za seboj razgrajajoče se astralno telo. Če se je med življenjem očistila vseh zemeljskih želja in usmerila vse svoje energije v kanale nesebičnega duhovnega stremjenja, bo njen ego sposoben potegniti nazaj v sebe celoten nižji um, ki ga je vstavil v inkarnacijo. V tem primeru bo telo, ki ga je pustil na astralni ravni, zgolj truplo, tako kot zapuščeno fizično telo. Takšno telo ne bi pripadalo temu razredu, ampak tistemu, ki ga bomo obravnavali kot naslednjega.

Tudi v primeru nekoliko manj popolnega življenja lahko dosežemo skoraj iste rezultate, če pustimo, da se želje nižje narave neovirano obdelajo na astralni ravni. Vendar pa večina človeštva na zemlji naredi zelo malo, da bi se znebila manj vzvišenih spodbud svoje narave, tako da se obsodi na precej daljše bivanje v vmesnem svetu, pa tudi na to, kar ne moremo opisati drugače kot izgubo dela nižjega uma.

To je brez dvoma materialna metoda izražanja odseva višjega uma v nižjem, vendar pa lahko pridobimo precej natančno idejo o tem, kaj se dejansko dogaja, če uporabimo hipotezo, da ob vsaki inkarnaciji manasični princip pošlje navzdol v nižji svet fizičnega življenja del sebe in da pričakuje, da ga bo lahko ob koncu življenja spet pritegnil vase, obogatenega z vsemi raznovrstnimi izkušnjami. A običajni človek po navadi dopusti, da ga zaslužnijo vse mogoče vrste nizkih želja, tako da postane določen del njegovega nižjega uma tesno prepleten s telesom želja. In ko se mora ob koncu njegovega astralnega življenja mentalni princip nekako izločiti, ostane njegov izprijeni del v razkrajajočem se astralnem telesu.

To telo je torej sestavljeno iz delcev astralne materije, ki se je nižji um ni mogel osvoboditi in ki ga imajo za ujetnika. Kajti, ko človek preide v nebeški svet, se ti oprijemajoči delci prilepijo za del njegovega uma in ga nekako odtrgajo. Količina materije vsakega posameznega nivoja v razpadajočem astralnem nosilcu je tako odvisna od tega, s katerim je um neločljivo povezal nižje strasti. Ker se um, ki prehaja z nivoja na nivo, ni sposoben povsem osvoboditi materije posameznega nivoja, je očitno, da astralni ostanek vsebuje vse vrste grobe materije, ki so uspele ostati povezane z njim.

Tako nastane razred entitet, ki jih imenujemo "Senca" - entiteta, ki nikakor ni dejanski individuum, saj je ta prešel v nebeški svet. Toda kljub temu le-ta ohrani, ne le njegov natančni osebni videz, ampak tudi njegov spomin ter vse drobne posebnosti, tako da jo lahko mimogrede zamenjamo z njim, kar se pri seansah tudi pogosto dogaja. Seveda pa se senca ne zaveda nobenega razosebljanja, saj se mora, dokler obstoja razum, nujno zamišljati kot posameznik; vendar pa si lahko predstavljamo grozo in gnus prijateljev preminulega, ko bi ti dojeli, da so za svojega ljubljenega sprejeli brezdušni ovoj njegovih najnižjih lastnosti.

Dolžina življenja sence se spreminja s količino nižjega uma, ki jo oživlja. Ker pa je ta v stalnem procesu razpadanja, se tudi njena razumnost stalno zmanjšuje, čeprav lahko poseduje neko vrsto živalske zvitosti. In celo ob koncu svojega obstoja je še vedno sposobna komunicirati, če si pri mediju začasno sposodi inteligenco. Zaradi svoje narave je zelo dovzetna za vse zle vplive in obenem nima v svojem ustroju nič, ker je ločena od svojega višjega ega, kar bi se lahko odzvalo na dobre. Zato se z lahkoto predaja raznovrstnim nižjim namenom nekaterih črnih magov nižje vrste. Mentalna materija, ki jo poseduje, se postopno razgrajuje in vrača na svojo lastno raven, ne pa h kateremu koli posameznemu umu, tako da senca s skoraj nezaznavnimi koraki počasi razpade v entiteto našega naslednjega razreda.

5. *Lupina*

To je zgolj astralno truplo v poznih stopnjah svoje razgradnje, ki so ga zapustili že vsi delci uma. Je povsem brez kakršne koli vrste zavesti ali inteligence. Pasivno plava na astralnih tokovih kot oblak v vetru. Če slučajno pride v stik z auro medija, se lahko za nekaj trenutkov obudi v ogabno šaljivo življenje. Tudi pod temi pogoji še vedno natančno spominja na preminulo osebnost in lahko do določene mere poustvari njene običajne izraze ali rokopis, kar pa je posledica samodejnega delovanja celic, iz katerih je sestavljena in ki na podlagi spodbude ponavljajo dejanje, na katero so najbolj navajene. Ne glede na to, kolikšna količina inteligence leži za takšnim objavljanjem, pa ta prav gotovo nima nobene zveze s pravim človekom, ampak jo v določenem trenutku priskrbi medij ali njegovi "vodniki".

Vendar pa je pogosto začasno oživljena na povsem drugačen način, ki ga bomo opisali v naslednjem poglavju. Poseduje pa tudi to lastnost, da se slepo odziva na takšne vibracije - običajno najnižjega reda - ki so se pogosto sprožale v njej med njeno zadnjo stopnjo obstoja kot sence. Zaradi tega bodo zelo verjetno v osebah, pri katerih so zle želje ali strasti prevladujoče, če bodo sodelovale na fizičnih seansah, te ne-zavestne lupine njihove strasti okrepile in jih nekako spustile nazaj na njih.

Obstaja pa še neka druga različica trupel, ki jih moramo omeniti pod teh naslovom, čeprav pripada precej bolj zgodnji stopnji človekovega posmrtnega obdobja. Zgoraj smo ugotovili, da se po smrti fizičnega telesa astralni nosilec sorazmerno hitro preuredi, eterični dvojnik pa je odvržen - to telo je obsojeno na počasno razgraditev, prav tako kot astralna lupina na poznejši stopnji postopka.

Ta eterična lupina ne plava brezciljno okoli, ampak ostaja v bližini razpadajočega fizičnega telesa, tako da jo lahko povežemo s številnimi zgodbami o duhovih cerkvenih dvorišč. Psihično razvita oseba, ki gre mimo naših velikih pokopališč, bo videla na stotine teh modrikasto belih meglenih oblik, kako plavajo nad grobovi, v katerih ležijo fizična oblačila, ki so jih pred

kratkim zapustile. Zato, ker so na različnih stopnjah razgradnje, tako kot njihovi nižji dvojniki, pogled nanje ni ravno prijeten.

Tudi ta lupina je, tako kot druge vrste, povsem brez zavesti in inteligence. In četudi jo je mogoče pod določenimi pogoji oživiti v zelo grozljivo obliko začasnega življenja, je to mogoče le z najbolj ogabnimi rituali najslabših oblik črne magije, o katerih je bolje, da sploh ne spregovorimo.

Tako smo ugotovili, da človek na svojih zaporednih stopnjah napredovanja iz zemeljskega življenja v nebeški svet zavrže in prepusti počasni razgradnji tri trupla - gosto fizično telo, eterični dvojnik in astralni nosilec - ki se vsa postopno razgradijo v svoje sestavne prvine, njihovo materijo pa na ustreznih ravneh na novo uporabi čudovita kemija narave.

6. Oživljena lupina

Če bi bili natančni, potem te entitete sploh ne bi smeli razvrstiti med "človeške", ker je to le človekovo zunanje oblačilo, nedejavna, brezčutna lupina, ki je bila nekoč prirojena sposobnost človeštva. Življenje, inteligenco, željo in voljo ji vdihne umetni elemental, ki jo oživlja. Tako ni, četudi je strašljivo resnična kreacija človekove zle misli, sama po sebi človeška. Zato bo morda bolje, če jo bomo obravnavali bolj celovito v ustreznem razredu umetnih entitet, tako da bomo lahko bolj popolno dojeli njeno naravo in nastanek, ko bomo dosegli ta del našega predmeta.

Naj bo dovolj, če tu omenimo le to, da je to vedno zlohотно bitje - pravi demon skušnjave, katerega zal vpliv je omejen le s količino njegove moči. Podobno kot senca, se pogosto uporablja za strašne namene Voodoo in Obeah obliki magije. Nekateri pisci so o njej pisali pod imenom "elementarij", vendar, ker se je ta naziv obenem uporabljal za skoraj vsako različico posmrtnih entitet, je postal tako ohlapen in brez pomena, da je bolje, če se mu izognemo.

7. *Samomorilci in nenadno umrli*

Takoj lahko razumemo, da se bo človek, ki ga je iz fizičnega telesa polnega zdravja in moči potegnila nesreča ali samomor, na astralni ravni nahajal v okoliščinah, ki so povsem različne od tistih, ki obdajajo tistega, ki je umrl zaradi starosti ali bolezni. V drugem primeru je pritisk zemeljskih želja na entiteto gotovo že bolj ali manj oslabil, tako da se je že znebila najbolj grobih delcev in se bo človek najbolj verjetno znašel na šestem ali petem pododdelku astralnega sveta ali morda celo višjem. Principi so se postopno pripravili na ločitev, tako da šok ni tako velik.

V primeru nenadne smrti ali samomora pa se ni odvila nobena od teh priprav, umik principov iz njihovega fizičnega telesa pa je mogoče slikovito primerjati s puljenjem kamna iz nezrelega sadeža. Velik del najbolj grobih delcev astralne materije še vedno plava okoli osebnosti, ki se zato zadržuje na sedmem ali najnižjem pododdelku ravni. Tega smo že opisali kot vse prej kot prijetno bivališče, ki pa vendar nikakor ni enako za vse tiste, ki so prisiljeni prebivati v njem. Tiste žrtve nenadne smrti, katerih zemeljsko življenje je bilo čisto in plemenito, nimajo nobene naklonjenosti do te ravni, zato preteče njihovo bivanje na tej ravni v "srečni nevednosti in popolni pozabi, ali v stanju mirnega dremeža, v snu, polnem rožnatih sanj".

Če pa je bilo človekovo zemeljsko življenje nizko in nasilno, sebično in čutno, se bodo, tako kot samomorilci, polno zavedali tega neprijetnega področja, tako da se lahko razvijejo v strašno zla bitja. Ker jih vnemajo vse mogoče vrste strašnih apetitov, ki jih brez fizičnega telesa ne morejo več neposredno zadovoljiti, poskušajo ugoditi svojim ogabnim strastem posredno preko medija ali katere koli občutljive osebe, ki jo lahko obsedejo. Pri tem uporabljajo vse umetnosti prevare, ki jim jih omogoča astralna raven, in vražje uživajo, ko jim uspe speljati v enake prestopke, ki so bili za njih tako usodni, tudi druge ljudi.

"To so pisachas, incubus in succubae srednjeveških piscev - demoni pohlepa in požrešnosti, pohote in lakomnosti, silne spretnosti, zlobe in kru-

tosti, ki zapeljujejo svoje žrtve v strašne zločine in uživajo v njih udejanjanju. Iz tega razreda prihajajo skušnjavci - hudiči cerkvene literature. Vendar pa se njihova moč razblini pred čistostjo uma in namena. Nad človekom nimajo nikakršne moči, dokler ta sam ne neguje razvad, v katere ga želijo zapeljati."

Tisti, ki je odprl svoj psihični vid, bo pogosto videl ta nesrečna bitja, ki plavajo okoli mesnic, javnih hiš in drugih morda še bolj zloglasnih krajev - povsod, kjer lahko najdemo grobe vplive, ob katerih uživajo, in kjer srečujejo isto misleče ljudi. Če se takšno bitje sreča s sorodnim medijem, je to res velika nesreča, saj mu slednji omogoči, da zelo podaljša svoje neprijetno astralno življenje in da neskončno dolgo obdobje obnavlja svojo moč za ustvarjanje zle karme ter si tako pripravlja bodočo inkarnacijo najbolj nizkotnega značaja in ob tem tvega, da bo izgubil velik del umske moči, ki jo ima trenutno na razpolago. Če je dovolj srečen, da se ne sreča z medijem, preko katerega bi lahko posredno zadovoljeval svoje neizpolnjene želje, bodo te postopno izgorele, medtem ko bo prestano trpljenje verjetno precej izčrpalo zlo karmo preteklega življenja.

Položaj samomorilca pa je še bolj zapleten zaradi dejstva, da je njegovo prenačljeno dejanje zelo zmanjšalo moč višjega ega, da bi vase pritegnil svoj nižji del, zaradi česar se je izpostavil mnogoterim in številnim dodatnim nevarnostim. Vendar pa moramo vedeti, da se krivda za samomor precej razlikuje z ozirom na okoliščine, od moralno neoporečnega dejanja Seneke ali Sokrata preko vseh stopenj navzdol do ogabnega zločina nesrečnika, ki si vzame življenje, da bi zbežal pred zapleti, v katere ga je pripeljala njegova zloba. Zato se seveda tudi položaj po smrti spreminja v skladu z značajem tega dejanja.

Vedeti moramo, da ta razred, prav tako kot sence in lupine, tvorijo tisti, ki bi jih lahko imenovali manjši vampirji. To pomeni, da ti vedno, ko imajo za to priložnost, podaljšajo svoj obstoj tako, da iz človeških bitij, na katera lahko vplivajo, izpijejo vitalnost. To je razlog za pogosto slabost in izčrpanost medija in spiritistov po fizični seansi. Študent okultizma dobi navodila,

kako naj se varuje pred poizkusi teh bitij; brez tega znanja pa se človek, ki se jim postavi na pot, zelo težko izogne temu, da bi bolj ali manj podlegel njihovemu vplivu.

8. *Vampir in volkodlak*

Preden zaključimo naš pregled, moramo omeniti še dve, celo bolj grozni, a na srečo zelo redki možnosti. Čeprav se med seboj precej razlikujeta, ju lahko združimo, ker imata skupni značilnosti, to pa sta nadzemljaska grozovitost in izjemna redkost - ta zadnja izhaja iz dejstva, da sta dejansko dediščina zgodnejših ras - ostudni neskladnosti, prestrašena relikta iz časov, ko sta bila človek in njegovo okolje na več načinov drugačna kot dandanes.

Mi, iz pete rase, smo se razvijali, ne da bi se srečali s tako grozno usodo kot jo najdemo pri teh dveh vrstah bitij, tako da na ta bitja gledamo kot na srednjeveške bajke. Vendar pa občasno najdemo takšne primerke še dandanes, čeprav predvsem v deželah, kjer obstaja še precej plemen četrte rase, kot sta Rusija in Madžarska. Ljudske legende o teh bitij imamo pogosto za pretiravanja, vendar je tudi v teh povestih, ki krožijo od ust do ust na podeželju Srednje Evrope, zelo resen odtenek resnice. Splošne značilnosti teh zgodb so tako dobro znane, da jih bomo le preleteli. Najbolj tipični vzorec vampirske povesti, ki ne kaže večjih ambicij, je Sheridan le Fanujeva *Car-milla*, pa tudi Bram Stokerjeva *Dracula*, medtem ko lahko zelo pomembno poročilo o nenavadni obliki teh bitij najdemo v *Odstrti Izidi*, vol. i, str. 454.

Bralci teozofske literature se zavedajo, da človek lahko živi tudi tako absolutno nizkotno in sebično, tako popolnoma zlobno in nasilno življenje, da postane njegov celoten nižji um tako povsem povezan z njegovimi željami, da se dokončno loči od svojega duhovnega vira, višjega ega. Nekateri študentje so celo mislili, da je kaj takega povsem splošna stvar in da takšne "brezdušne ljudi" srečamo v našem življenju vsak dan, vendar pa to na srečo ni res. Da bi dosegel tako stražno prevlado zla, ki pomeni popolno izgubo osebnosti in tudi slabitev razvijajoče se individualnosti, mora človek zadu-

šiti vsak sij nesebičnosti ali duhovnosti in se mora odpovedati kakršni koli možnosti odrešitve. In če se spomnimo, da lahko tudi pri najslabših zločin- cih odkrijemo nekaj, kar ni v celoti slabo, potem vemo, da je zapuščenih osebnosti vedno zelo malo. No, najsi jih je še tako malo, pa iz teh vrst pri- hajajo ti redki vampirji.

Izgubljeno bitje kmalu po smrti ugotovi, da ni sposobno obstati v astralnem svetu in se nezadržno in ob polni zavesti potopi v "svoj lastni kraj", skriv- nostno osmo področje, kjer se po izkušnjah, ki jih raje ne opišemo, počasi razgradi. Če je to bitje umrlo zaradi samomora ali nenadne smrti, se lahko pod določenimi okoliščinami, še posebej, če kaj ve o črni magiji, izogne tis- ti strašni usodi, ki ga čaka ob smrti, v življenje, ki je komajda kaj manj groz- no - se umakne v strahovito življenje vampirja.

Ker ga osmo področje ne more sprejeti pred smrtjo telesa, ga ohrani kot neko vrsto omrtvičenega transa s strašnim sredstvom prenosa krvi iz drugih človeških bitij preko na pol-materializiranega astrala, ki odlaga svojo do- končno usodo z ubijanjem. Ljudsko "vraževerje" ima prav tudi glede najlaž- jega in najbolj učinkovitega proti-sredstva, ki je izkop in zažig telesa, s če- mer bitju odvzamemo njegov *point d'appui*. Ko odpremo grob, se zdi telo precej sveže in zdravo, krsta pa je pogosto napolnjena s krvjo. V deželah, kjer je kremacija običaj, vampirizem te vrste seveda ni mogoč.

Volkodlak je proizvod drugačne karme, čeprav je enako strašen. Morda bi ga morali umestiti v prvi in ne v drugi oddelek človeških prebivalcev te ravni, saj se vedno objavlja v tej obliki še za časa človekovega življenja. To pa zahteva nekaj znanja o umetnosti magije - zadostni za projekcijo astral- nega telesa.

Ko popolnoma krut in surov človek opravi ta postopek, nastopijo določene okoliščine, v katerih lahko telo zasežejo druge astralne entitete in ga mate- rializirajo, sicer ne v človeško, ampak v obliko neke divje živali - običajno v volka. V tem stanju kroži po okolici in ubija druge živali in celo človeška

bitja in tako zadovoljuje svoje hrepenenje po krvi, pa tudi tistega svojih prijateljev, ki ga vodijo.

V tem primeru, kot je to pogosto pri običajnih materializacijah, se bo vsaka rana, ki bo prizadejana živalski obliki, poustvarila na človekovem fizičnem telesu z neobičajnim pojavom odboja; čeprav bo astral, (ki se bo verjetno še naprej pojavljal v isti obliki) po smrti fizičnega telesa manj ranljiv. Bo pa tudi manj nevaren, kajti, razen če bo našel primernega medija, se ne bo sposoben celovito materializirati. V tovrstna objavljanja je verjetno vključen dovršen del materije eteričnega dvojnika, in morda vzpostavljen most s plinastimi in tekočimi sestavinami fizičnega telesa, kot je to primer v nekaterih objavljanih. V obeh primerih je to tekoče telo sposobno preiti veliko večje razdalje kot je to običajno mogoče, vsaj kolikor je to doslej znano za nosilec, ki vsebuje določeno količino eterične materije.

V našem obdobju se ljudje običajno posmehujejo tako-imenovanemu vraževerju nevednih podeželanov, vendar pa bodo študentje okultizma s skrbno preiskavo skritih ali pozabljenih resnic narave odkrili, da morajo biti previdni pri zavračanju kot tudi sprejemanju stvari, ki se zdijo na prvi pogled kot nesmisel. Raziskovalcem astralne ravni se ni potrebno posebej bati, da bi srečali ta zares neprijetna bitja, ki smo jih opisali v tem poglavju, zato ker so sedaj izjemna redka, poleg tega da se s časom njihovo število še naprej zmanjšuje. V vsakem primeru so njihova objavljanja običajno omejena na neposredno soseščino njihovih fizičnih teles, na kar lahko sklepamo iz njihove skrajno materialne narave.

9. Človek v sivem svetu

Omenil sem, da sta vampir in volkodlak anahronizma in da pripadata evoluciji neke zgodnejše korenske rase. Toda, četudi smo se že razvili nad to posebno obliko objavljanja, pa med nami še vedno živi tip človeka, ki obupno teži po fizičnem življenju, ker ne ve, da obstaja še kakšno drugo. Ker je

silno materialen in med zemeljskim življenjem ni imel pojma o kakršni koli ravni nad fizično, ponori od straha, ko ugotovi, da je od nje povsem odrezan.

Včasih si takšni ljudje obupno prizadevajo, da bi nekako prišli v stik s fizičnim življenjem. Večina jih pri tem ne uspe in postopoma se prenehajo boriti. To pa pomeni, da se takoj potopijo v naravno ne-zavestnost in se v kratkem prebudijo v astralnem svetu. Tisti, ki pa zaradi močne volje v tem boju delno in začasno uspejo, ohranjajo vsaj nekatere dele svojega eteričnega dvojnika, včasih pa poskušajo priti tudi do delcev svojega fizičnega telesa.

Lahko bi rekli, da je dejanska opredelitev smrti trenutek, ko se eterični dvojnik popolnoma in dokončno oddvoji od gostega telesa, ali z drugimi besedami, ko razbije fizično telo z umikom eteričnega dela iz gostega dela. Dokler vez obstaja, lahko imamo stanje omrtvičenosti, transa ali anestezije; ko pa se vez dokončno prekine, nastopi smrt.

Ko se človek ob smrti umakne iz gostega telesa, s seboj vzame eterični del tega nosilca, ki sam po sebi ni popolni nosilec, ampak samo njegov del. In dokler se ta del nahaja v njegovi bližini, človek lebdi med fizično in astralno ravno. Izgubil je organe svojih fizičnih čutil, ne more pa še uporabiti tistih v astralnem telesu, ker je ovit v oblak eterične snovi.

Tako začasno živi - na srečo zelo kratek čas - v sivem svetu nemira in neugodja, v katerem ne more jasno videti ne fizičnih ne astralnih dogodkov, tako da jih opazuje kot skozi težko meglo, po kateri izgubljen in nemočen potuje.

Seveda ni razloga, da bi moralo katero koli človeško bitje trpeti zaradi takšnih neprijetnosti. Človek se pač boji, da bo, če bo zapustil ta iztrgani del zavesti, za vedno izgubil celotno zavest, da bo izničen. Zato se obupno oprijema tega, kar mu je še ostalo. No, s časom ga mora le zapustiti, saj se začne eterični dvojnik razgrajevati, sam pa kar srečno zdrsne v popolnejše in širše življenje. Takšni ljudje se včasih nesrečno potikajo po astralni ravni. In najtežja naloga za pomočnike je ta, da jih prepričajo, da opustijo svoj strah, se sprostito in prepustijo miru in pozabi.

10. Črni mag ali njegov učenec

Ta oseba pripada drugi skrajnosti na lestvici našega drugega razreda preminulih bitij, učenec, ki čaka na reinkarnacijo, vendar pa se človek v tem primeru, namesto da bi dosegel dovoljenje za neobičajno metodo razvoja, upira naravnemu procesu evolucije, tako da se z magičnimi spretnostmi ohranja v astralnem življenju - včasih najbolj strašne narave.

Ta razred bi lahko razdelili na več pododdelkov, v skladu z njihovimi cilji, metodami, možno dolžino obstoja na tej ravni. Prav gotovo so čudovit predmet študija, vendar pa študenta okultizma zanima predvsem to, kako naj se jim izogne, zato bo verjetno bolje, če se posvetimo drugemu delu našega predmeta. Omenimo lahko le to, da vsako človeško bitje, ki na takšen način podaljša svoje življenje na astralni ravni onkraj naravnih meja, to vedno naredi na račun drugih in z vsrkavanjem njihovih življenj, v takšni ali drugačni obliki.

II. Ne-Človeški

Čeprav je očitno že na prvi pogled povsem jasno, da številne zemeljske naravne ureditve, ki na nas najbolj odločilno vplivajo, niso bile ustvarjene zato, da bi nam nudile ugodje ali zato, da bi nam koristile, pa se zdi neizogibno, da si je človeška rasa, vsaj v svojih otroški časih, predstavljala, da ta svet in vse, kar ta vsebuje, obstaja le za njeno uporabo in korist. Brez dvoma bi doslej že morali prerasti to otročjo utvaro in spoznati svoj pravi položaj in dolžnosti, ki so z njim povezane.

To, da večina med nami tega še ni naredila, lahko vidimo v številnih primerih v vsakdanjem življenju, ki ga zaznamujejo strašne okrutnosti, ki jih uprizarjamo do živalskega kraljestva pod krinko športa in se imamo pri tem za visoko civilizirane ljudi. Seveda pa že začetnik v sveti znanosti okultizma ve, da je vsako življenje sveto in da brez univerzalnega sočutja ni resničnega napredka. Vendar pa le s svojim nadaljnjim študijem odkrije, kako

mногоstranska je evolucija in kako majhen del v ekonomiji narave pripada človeštvu.

Spozna, da zemlja, zrak in voda ohranjajo tisoče oblik življenja, ki je za nas s prostim očesom nevidno, a se nam odkrije pod mikroskopom, in da so višje ravni, ki so povezane z našim svetom, prav tako obljudene, čeprav se tega običajno sploh ne zavedamo. Z rastjo svojega znanja postane vse bolj in bolj prepričan, da je na takšen ali drugačen način izkoriščena vsaka od možnosti za evolucijo in da domnevno zapravljanje naravnih sil in priložnosti ni napaka univerzalnega načrta, ampak našega nepoznavanja njegove metode in namena.

Za našo trenutno obravnavo ne-človeških prebivalcev astralne ravni bo najbolje, če bomo izpustili najbolj zgodnje oblike univerzalnega življenja, ki se razvijajo na način, ki bi ga lahko le slabo razumeli in ki se odvija, preko postopnega ovijanja atomov, molekul in celic. Tudi, če začnemo pri najnižjem od tako-imenovanih elementalnih kraljestev, bomo srečali ogromno število prebivalcev astralne ravni, ki se jih lahko dotaknemo le bežno, saj bi sicer podrobno poročilo razširilo ta priročnik v pravo enciklopedijo.

Najbolj primerna metoda ureditve ne-človeških bitij bo morda ta, da jih razdelimo v štiri razrede, pri čemer moramo vedeti, da v tem primeru razred ni nek sorazmerno majhen oddelek, ampak običajno veliko kraljestvo narave, vsaj tako veliko in raznovrstno kot živalsko ali rastlinsko. Nekatere od teh razredov lahko uvrstimo pod človeškega, nekateri so mu enaki, drugi pa ga presegajo tako po moči kot po dobroti. Nekateri pripadajo našemu načrtu evolucije - to je, da so bili ali pa še bodo ljudje kot mi - drugi se razvijajo v povsem svojih lastnih smereh.

Preden nadaljujemo, moramo nujno, da bi se izognili nepopolnosti, omeniti, da sta pri obravnavi tega področja izvzeti dve skupini. Prvič, ni omenjeno občasno pojavljanje zelo visokih Adeptov z drugih planetov sončnega sistema in še cela vrsta bolj vzvišenih Obiskovalcev iz bolj oddaljenih predelov, saj to vprašanje ne bi mogli ustrezno opisati v eseju za splošno branje. Poleg

tega pa je praktično nedojemljivo, čeprav teoretično možno, da bi se tako veličastna Bitja sploh kdaj objavljala na tako nizki ravni kot je astralna. Če bi si to, iz katerega koli že razloga, želela, bi si začasno ustvarila telo iz astralne materije tega planeta, ravno tako kot to naredijo Nirmanakaye.

Drugič, povsem izven in brez kakršne koli povezave s temi štirimi razredi, v katere bomo razdelili to področje, obstajata še dve veliki evoluciji, ki si sedaj delita ta planet s človeštvom. Vendar pa je o njima prepovedano izdati kakršno koli podrobnost na tej stopnji procesa, ker pod sedanjimi okoliščinami ni zaželeno, da bi se ti zavedali človekovega obstoja ali obratno. Če že pridemo z njima v stik, bo to verjetno na čisto fizični ravni, ker je v vsakem primeru njuna povezava z našo astralno ravnjo zelo slabotna, saj je edina možnost, da se tam pojavita, odvisna od izjemno malo verjetnega odvijanja ceremonialne magije, ki jo na srečo znajo izvesti le nekateri najbolj napredni čarovniki. No, vendarle se je tak dogodek vsaj enkrat že zgodil in se zato lahko tudi ponovi, zato ju zaradi zgoraj omenjene prepovedi ne bomo uvrstili na seznam.

1. Elementalna esenca, ki pripada naši evoluciji

Tako kot so različni pisci z nazivom "elementarij" zelo na slepo poimenovali nekatera ali vsa človekova možna posmrtna stanja, so tudi besedo "elemental" uporabljali za nekatere ali vse ne-človeške duhove, od najbolj božanskih Dev navzdol do vseh mogočih naravnih duhov in do brezoblične esence, ki prepaja kraljestva, ki obstajajo za mineralnim, tako da je študent, potem ko je prebral določeno število knjig, zaradi nasprotujočih si navedb o tem vprašanju, popolnoma zmeden. Za namene te razprave pa bomo poudarili, da je elementalna esenca naziv, ki ga med različnimi stopnjami njene evolucije, pripisujemo monadični esenci, ki jo lahko opredelimo kot izliv duha ali božanske sile v materijo.

Vsi poznamo idejo, da, preden pride ta izliv v razdobje individualizacije, v katerem vdihne dušo človeku, prehaja in vdihuje dušo šestim nižjim stop-

njam evolucije - živalski, rastlinski, mineralni in trem elementalnimi kraljestvom. Če jo med vlivanjem energije v te stopnje poimenujemo živalska, rastlinska ali mineralna monada, je ta izraz popolnoma zavajajoč, saj že dolgo pred tem, ko pride do katerega koli od teh kraljestev, postane "mnoge" monade in ne "ena" monada. Vendar pa je bilo to ime uporabljeno zato, da predstavi idejo, da, čeprav se je diferenciacija v monadični esenci zasnova že davno prej, še ni prispela do stopnje individualizacije.

Ko ta monadična esenca vliva energijo v tri velika elementalna kraljestva, ki so pred mineralnim, jo imenujemo "elementalna esenca". Preden lahko razumemo njeno naravo in način, na katerega se ta objavlja, moramo spoznati metodo, s katero duh ovija samega sebe pri svojem sestopu v materijo.

Zato se torej spomnimo, da se mora duh, ko se, medtem ko se zadržuje na kateri koli ravni (ni važno na kateri - imenujmo jo raven št. 1), odloči spustiti na naslednjo nižjo raven (št. 2), oviti v materijo te ravni - to je, da mora pritegniti k sebi tančico materije ravni št. 2. Ko se nato spusti na raven št. 3 mora prav tako pritegniti k sebi materijo te ravni, recimo, nek atom, katerega telo ali zunanji ovoj je sestavljen iz materije ravni št. 3. Sila, ki ji vliva energijo - tako-rečeno dušo - pa ne bo duh v stanju, v katerem je bil na ravni št. 1, ampak bo božanska sila in tančica materije ravni št. 2. S sestopanjem na raven št. 4 postane atom še bolj zapleten, ker ima takrat telo iz materije št. 4, ki ji bo dušo vdihnil že dvakrat ovit duh - z materijo ravni št. 2 in št. 3. Tako bomo videli, da je s ponavljanjem tega postopka na vsaki pod-ravni vsake ravni sončnega sistema, izvorna sila, ko doseže našo fizično raven, tako ovita, da ni čudno, če se človek pogosto sploh ne prepozna kot duh.

Sedaj predvidevajmo, da je monadična esenca že opravila ta postopek ovijanja same sebe do atomskega nivoja mentalne ravni, in da se, namesto da bi se spuščala skozi različne pod-oddelke te ravni, spusti naravnost na astralno raven in vdihne dušo ali nakopiči okoli sebe telo atomske astralne materije. Takšna kombinacija je elementalna esenca astralne ravni, ki pripada tretjemu od velikih elementalnih kraljestev - tistemu, ki se nahaja neposredno

pred mineralnim. V toku svojih 2401 diferenciacij na astralni ravni pritegne k sebi številne in raznovrstne kombinacije materije njenih številnih pod-oddelkov. Vendar so te le začasne in še vedno ostaja v bistvu le eno kraljestvo, katerega značilnost je monadična esenca, povezana navzdol le do atomskega nivoja mentalne ravni, ki pa se objavlja preko atomske materije astralne ravni.

Dve višji elementalni kraljestvi obstajata in delujeta na ustreznih višjih in nižjih nivojih mentalne ravni. Vendar ju v tem trenutku ne bomo obravnavali. Zato je govorjenje o nekem elementalu v povezavi s skupino, ki jo sedaj obravnavamo, nekako zavajajoče, kajti, če smo dosledni, takšna stvar ne obstaja. To, kar obstaja, je širna zaloga elementalne esence, ki je čudovito občutljiva za najbolj hitro človeško misel, ki se z nedojemljivo rahločutnostjo in v neskončno kratkem delcu sekunde odziva na v njej zasnovano vibracijo s povsem ne-zavestno dejavnostjo človekove volje ali želje.

Vendar pa še v istem trenutku, ko se zaradi vpliva takšne misli ali izražanja volje oblikuje v živo silo - v nekaj, kar lahko korektno opišemo kot nek elemental - preneha pripadati kategoriji, o kateri razpravljamo, in postane član umetnega razreda bitij. Celotno je njeno ločeno življenje najbolj bežnega značaja, in takoj, ko se spodbuda, ki ga je spodbudila, iztroši, se potopi nazaj v nediferencirano maso tistega posebnega pod-oddelka elementalne esence, iz katere prihaja.

Poskus, da bi naredili seznam teh pod-oddelkov, bi bil utrudljiv, pa tudi, če bi nam ga že uspelo narediti, bi bil gotovo nerazumljiv, razen za študenta, ki jih lahko priključimo predse in primerja. Vendar pa si lahko kljub temu brez veliko težav ustvarimo neko predstavo o glavnih potezah razvrstitve, ki je lahko zanimiva.

Prva je splošna delitev, ki je dala elementalom tudi ime - razvrstitev z ozirom na vrsto materije, v kateri prebivajo. Tu imamo kot običajno opravka s sedmim značajem naše evolucije, saj obstoja sedem glavnih skupin, z ozirom na ustreznih sedem stanj fizične materije - "zemlja, voda, zrak in

ogenj”, ali če jih prevedemo iz srednjeveškega simbolizma v sodobne in natančne izraze, trdno, tekoče, plinasto stanje, in štiri eterična stanja.

Dolgo časa smo bili ljudje navajeni pomilovati in prezirati nevednost srednjeveških alkimistov, ker so dali naziv “elementi” substancam, za katere je sodobna kemija odkrila, da so sestavine; vendar smo jim s tem delali veliko krivico, kajti njihovo znanje o tem predmetu je bilo dejansko širše in ne ožje kot je naše. Morda so, ali pa tudi ne, poznali vseh 60 ali 70 substanc, ki jih mi sedaj imenujemo elementi, jim pa gotovo niso dali tega imena, kajti njihov okultni študij jim je povedal, da v takšnem pomenu besede obstoja le en element in da so vse druge oblike le njegove preobrazbe - resnica, ki jo začenjajo slutiti le nekateri največji sodobni kemiki.

Dejstvo je, da so v tem posebnem oziru prezirane analize naših prednikov naredile nekaj korakov dlje kot naše. Razumeli so in bili sposobni opazovati eter, ki ga lahko sodobna znanost le predpostavi kot nujnost v teoriji. Vedeli so, da je sestavljen iz fizične materije v štirih povsem določenih stanjih, ki so nad plinastim - dejstvo, ki še ni bilo ponovno odkrito. Vedeli so, da so vsi fizični predmeti sestavljeni iz materije enega od teh sedmih stanj in da vsi ti v večji ali manjši meri vstopajo v sestav vsakega organskega telesa; od tu vso njihovo govorjenje o ognjenih in vodnih temperamentih, ali “elementih”, ki se nam zdi tako čudaško. Očitno je, da so besedo uporabljali le kot sinonim za “sestavne dele”, brez najmanjšega namena, da bi hkrati predstavljala tudi idejo o substancah, ki jih ni moč nadalje krčiti. Vedeli so tudi, da vsak od teh redov materije služi kot temelj za manifestacijo velikega razreda razvijajoče se monadične esence in so zato to esenco krstili za “elemental”.

Zato moramo vedeti, da prebiva (če uporabimo slikovito izrazoslovje srednjeveških študentov) v vsakem delcu trdne materije, dokler ostaja v tem stanju, nek zemeljski elemental - to je, določena količina njemu ustrezne žive elementalne esence; prav tako kot prebivajo v vsakem delcu materije v tekočem, plinastem ali v eteričnih stanjih vodni, zračni in ognjeni “elementali”. Opazili bomo, da je ta glavna razdelitev tretjega od elementalnih

kraljestev, nekako horizontalna - to je, ustrezni razredi so povezani s koraki, pri katerem je vsak manj materialen kot tisti pod njim, ki se dviguje vanj v skoraj nezaznavnih stopnjah. Razumemo lahko tudi, da lahko vsakega od teh razredov nato ponovno horizontalno razdelimo v nadaljnjih sedem, ker očitno obstaja veliko stopenj gostote trdnega, tekočega, in plinastega stanja.

Obstaja pa tudi to, kar bi lahko opisali kot vertikalno delitev, ki pa jo je nekako težje dojeti, še posebej zato, ker okultisti vedno ostajajo precej zadržani glede nekaterih dejstev, ki bi jo lahko bolj pojasnili. Morda bo še najbolj jasen način predstavitve tega, kar je o tem predmetu znanega, če ugotovimo, da najdemo v vsakem od horizontalnih razredov in pod-razredov sedem popolnoma različnih tipov elementala in da razlika med njimi ni več vprašanje stopnje materialnosti, ampak bolj značaja in nagnjenj.

Tako vsak od teh tipov reagira na drugega tako, da bo, čeprav je nikoli ne morejo izmenjati, v vsakem od teh sedmih pod-tipov obstajala esenca, ki se razlikuje po videzu, ki ga njeni izvorni svojskosti podeli vpliv, ki nanjo najlažje vpliva. Tako takoj vidimo, da se ti vertikalni oddelki in pod-oddelki po svojem značaju povsem razlikujejo od horizontalnih v tem, da so veliko bolj trajni in temeljni, kajti evolucija elementalnega kraljestva skoraj neskončno počasi in postopno prehaja skozi različne horizontalne razrede in pod-razrede ter jim vsem po vrsti pripada, kar pa ne velja za tipe in pod-tipe, ki ostajajo skozi celotno pot nespremenjeni.

Značilnost, ki je nikoli ne smemo izgubiti z vida, ko si prizadevamo razumeti to elementarno evolucijo, je ta, da se evolucija odvija po sestopni krikulji loka, to je, napreduje v smeri popolne vpletenosti v materijo, ki smo ji priča v mineralnem kraljestvu, in ne stran od nje, kar je značilnost večine drugih evolucij, ki jih poznamo. Tako zanjo napredek pomeni sestop v materijo in ne vzpon proti višjim ravnam. In to dejstvo ji daje v naših očeh, dokler resnično ne dojamemo tega vprašanja, čudno spreobrnjen videz. Če študent to dejstvo ne ohranja nenehno in jasno v mislih, se vedno znova in znova ukvarja z zamotanimi posebnostmi.

Navkljub tem mnogoterim pod-oddelkom pa obstajajo določene značilnosti, ki so skupne vsem različicam te čudne žive esence, vendar pa so tudi te povsem različne od katere koli na fizični ravni, tako da jih je izredno težko razložijo tisti, ki ne morejo sami videti njih delovanja.

Zato predpostavljajmo, da je, ko se kateri koli del te esence znajde za trenutek povsem neprizadet od katerega koli zunanjšega vpliva (stanje, ki se zelo težko uresniči), v tistem trenutku popolnoma brez kakršne koli določne lastne oblike, čeprav je njegovo gibanje še vedno neprekinjeno in hitro. Toda že ob bežni motnji, ki jo morda povzroči nek miselni tok, se spremeni v osuplo zmešnjavo nemirnih, stalno spreminjajočih se oblik, ki se oblikujejo, zaletavajo in izginjajo s hitrostjo mehurčkov na površini vrele vode.

Te bežne oblike, čeprav na splošno tiste neke vrste živih bitij, človeških ali drugih, nič bolj ne izražajo obstoj ločenih entitet kot to izražajo enako spremenljivi in več-oblični valovi, ki jih sproži na mirni gladini jezera piš vetra. Zdi se zgolj kot odsevi iz širne zaloge astralne svetlobe, čeprav običajno določno ustrezajo značaju miselnega-toka, ki jih je priklical v obstoj, in skoraj vedno kakšno čudaško popačenost, kakšen njegov grozljiv ali neprijeten vidik.

Seveda se nam naravno postavi vprašanje, kakšna inteligenca se izraža pri izboru neke prilaščene oblike ali njene izbrane popačenosti. Ne obravnavamo močnejšega in dlje živečega umetnega elementala, ki ga je ustvarila močna in določna misel, ampak le rezultat, ki ga je povzročil tok pol-zavestnih, nehotenih misli, ki mu večina človeštva dopušča, da jalovo valuje skozi možgane. Očitno je, da inteligenca ne prihaja iz uma misleca. Gotovo pa je ne tudi moremo pripisati sami elementalni esenci, ki pripada kraljestvu, ki je dlje od individualizacije kot mineral in ki je brez kakršne koli prebujene mentalne lastnosti.

Pa vendar poseduje čudovito prilagodljivost, ki ji je marsikdaj zelo blizu. In brez dvoma je to tista lastnost, ki je vzrok, da so elementi v eni izmed naših zgodnjih knjig opisani kot "pol-inteligentna bitja astralne svetlobe".

Dodatne dokaze o tej moči bomo odkrili, ko bomo obravnavali razred umetnih elementalov. Ko beremo o dobrem ali zlem elementalu, je to vedno neka umetna entiteta ali ena od številnih različic naravnih duhov, kajti elementalnemu kraljestvu samemu ne moremo pripisati kakršnega koli pojmovanja o dobrem in zlem.

Kljub temu pa nedvomno obstaja neke, vrste nagnjenje ali težnja, ki prepaja skoraj vse njihove pod-oddelke in ki povzroča, da so do človeka prej sovražni kot prijazni. Vsak novinec ve, da je v večini primerov njegov prvi vtis z astralne ravni ravno ta vsesplošna obdanost s širnimi množicami spremenljivih prikazni, ki se mu grozeče približujejo, vendar vedno umaknejo ali neboleče razpršijo, če se z njimi drzno sooči. Prav tej zanimivi težnji moramo pripisati zgoraj omenjeni čudaški ali neprijeten vidik; obenem pa nam srednjeveški pisci pravijo, da se za njihov obstoj človek lahko zahvali le samemu sebi. V zlati dobi, ki je obstajala pred to današnjo, podlo, so bili ljudje v celoti manj sebični in bolj duhovni, tako da so bili takrat "elementali" prijateljski, dandanes pa to niso več le zaradi človekove ravnodušnosti in pomanjkanja sočutja do drugih živih bitij.

Zaradi te čudovite občutljivosti, s katero se esenca odziva na najbolj šibko delovanje naših umov ali želja, se zdi jasno, da je to elementarno kraljestvo kot celota predvsem to, kar iz njega ustvari kolektivno mišljenje človeštva. Vsak, ki bo le za trenutek pomislil na to, kako daleč od vzvišenosti je delovanje tega kolektivnega mišljenja v sedanjem času, se ne bo čudil, da žanjemo to, kar smo sejali, in da ta esenca, ki nima nobene moči zaznave, ampak le slepo sprejema in odseva to, kar nanjo projiciramo, običajno kaže neprijazne značilnosti.

Ne more biti dvoma, da se bo v kasnejših rasah ali obhodih, ko se bo človeštvo kot celota razvilo do precej višjih nivojev, spremenjeno mišljenje vplivalo na elementarno kraljestvo tako, da ne bo več sovražno, ampak ubogljivo in v pomoč, kot naj bi bilo tudi živalsko kraljestvo. Karkoli se je že zgodilo v preteklosti, je očitno, da lahko vidimo pred seboj prihodnjo "zlato dobo",

ko bo prišel čas, ko bo večina človeštva plemenita in nesebična in ko bodo sile narave voljno sodelovale z njim.

Dejstvo, da tako z lahkoto vplivamo na elementalna kraljestva, nam govori o naši odgovornosti glede načina, na katerega uporabljamo ta vpliv. Kajti, ko obravnavamo pogoje pod katerimi obstajajo, je očitno, da je moral biti učinek, ki so ga na njih vršile misli in želje vseh inteligentnih bitij, ki naseljujejo isti svet kot oni, vračunan v načrt našega sistema kot činitelj v njihovi evoluciji.

Navzlic doslednemu učenju vseh velikih religij, se večina človeštva še vedno nikakor ne zaveda svoje odgovornosti na miselni ravni. Če si človek lahko domišlja, da njegova dejanja in besede niso bila škodljiva za druge, potem verjame, da je naredil vse, kar se od njega lahko zahteva, in pri tem pozablja na dejstvo, da je mogoče leta vršil ozkosrčen in ponižujoč vpliv na umetistih pod njim ter polnil ozračje z neprijaznimi kreacijami podlega uma. Še veliko bolj resen pa bo postal ta vidik takrat, ko bomo razpravljali o umetnem elementalu; vendar pa je v zvezi z esenco dovolj, če rečemo, da imamo brez dvoma moč, da pospešimo ali upočasnimo njeno evolucijo, v skladu z našim načinom nje nenehne, zavestne ali nezavedne, uporabe.

Bilo bi brezupno, če bi poskušali v mejah te razprave razložiti različne vrste uporabe teh sil, ki so vrojene v številnih različicah te elementalne esence, s strani nekoga, ki se je izuril za rokovanje z njimi. Velika večina magičnih ceremonij je povsem odvisna od takšnega rokovanja, najsi neposrednega z voljo čarovnika, ali pa z neko določno astralno entiteto, ki jo je slednji priklical v ta namen.

Z njeno pomočjo se izvajajo skoraj vsi fizični pojavi pri seansah, obenem pa je tudi posrednik pri večini primerov metanja kamenja ali zvonjenja zvonca v hišah strahov, ki jih lahko povzročijo neuspešni napor, da bi se pritegnila pozornost neke na zemljo vezane človeške entitete, ali pa samo zlohodne šale nekaterih od nižjih naravnih duhov, ki pripadajo našemu tretjemu razredu. Na "elemental" ne smemo nikoli gledati kot na povzročitelja,

saj je zgolj latentna sila, ki potrebuje neko zunanjo moč, ki sproži njeno gibanje.

Omenimo lahko, da obstajajo, čeprav imajo vsi razredi esence moč odsevanja podob iz astralne svetlobe, različice, ki sprejmejo določene vtise precej bolj voljno kot druge - ki imajo, recimo, priljubljene oblike, v katere se bodo oblikovale povsem naravno, pa četudi bi jih silili v neke druge. Takšne oblike so malenkostno manj bežne kot običajno.

Preden zapustimo ta del našega predmeta, je dobro, če študenta opozorimo na zmedenost mišljenja, v kateri so se znašli tisti, ki niso uspeli razločevati te elementalne esence od monadične esence, ki se objavlja skozi mineralno kraljestvo. Vedeti moramo, da se monadična esenca na določeni stopnji svoje evolucije proti človeštvu objavlja skozi elementarno kraljestvo, medtem ko se na poznejši stopnji objavlja skozi mineralno kraljestvo. Dejstvo, da se dve telesi monadične esence na različnih stopnjah objavljata v istem trenutku in da eno od teh objavljaj (elemental zemlje) zaseda isti prostor kot drugo in v njem prebiva (recimo skali), na noben način ne pomeni vpletanja v evolucijo prvega ali drugega, niti ne vzpostavlja nikakršnega odnosa med telesi monadične esence, ki se nahaja v obeh. Tudi skalo bodo prežemale njej lastne različice povsod-prisotnega življenjskega principa, ki pa je tudi povsem ločen od obeh zgoraj omenjenih esenc.

2. Astralna telesa živali

To je izjemno velik razred, čeprav ne zaseda nekega posebej pomembnega položaja na astralni ravni, kajti člani tega razreda običajno tam ostanejo le zelo kratek čas. Velika večina živali do sedaj še ni dosegla trajne individualizacije, in ko žival umre, odteče monadična esenca, ki se je objavljala skozi njo, nazaj na posebno področje, ki ustreza napredku in izkušnjam, ki so bile dosežene med življenjem. Vendar pa tega ni sposobna izpeljati takoj, saj se mora tudi živalsko astralno telo preurediti enako kot človeško, tako da ima tudi žival čisto pravo bivanje na astralni ravni, katerega dolžina se,

čepprav ni nikoli velika, spreminja glede na inteligenco, ki jo je razvila. V večini primerov se zdijo bolj sanjavo zavestne, a popolnoma srečne.

Nekatere domače živali, ki so že dosegle individualnost, tako da se v tem svetu ne bodo več ponovno rodile kot živali, imajo na astralni ravni precej bolj živo življenje kot njihovi manj razviti tovariši. Na koncu se postopno potopijo v neko subjektivno stanje, ki lahko traja zelo dolgo obdobje. Zanimiv pod-oddelek tega razreda predstavljajo astralna telesa človeku podobnih opic, ki jih omenja *Tajni nauk* (Vol., 1, str. 184) in ki so že individualizirana in pripravljena, da prevzamejo človeško inkarnacijo v naslednjem obhodu, ali morda nekatere celo prej.

3. Naravni duhovi vseh vrst

Pod-oddelki tega razreda so tako številni in raznovrstni, da bi jim lahko s pravico posvetili ločeno razpravo. No, nekatere značilnosti pa so vendarle splošne in za te bomo imeli dovolj prostora, da jih predstavimo.

Najprej moramo vedeti, da tu obravnavamo entitete, ki se korenito razlikujejo od vsega, kar smo obravnavali do sedaj. Čepprav lahko elementalno esenco in živalska astralna telesa z vso pravico obravnavamo kot ne-človeška, pa se bo monadična esenca, ki se objavlja skozi ti dve vrsti, sčasoma razvila do nivoja, ko se bo objavljala skozi neko prihodnje človeštvo, ki bo primerljivo z našim. In če smo sposobni pogledati nazaj skozi številna obdobja naše lastne evolucije skozi pretekle cikle sveta, bomo odkrili, da je to, kar smo sedaj mi, prešlo na svoji vzpenjajoči se poti skozi podobne stopnje.

To pa ni slučaj v primeru širnega kraljestva naravnih duhov. Oni nikoli niso bili in tudi nikoli ne bodo pripadniki človeštva kot je naše. Njihova smer evolucije je povsem drugačna, in njihova edina povezava z nami je v tem, da si začasno delimo isti planet. Ker smo sosedje, si dolgujemo sosedsko ljubeznivost, vendar pa se naše smeri razvoja tako razlikujejo, da lahko le malo naredimo drug za drugega.

Mnogi pisci so vključili te duhove med elementale, in dejansko so to elementali (ali morda, če povemo bolj skrbno, živali) višje evolucije. Čeprav so precej bolj visoko razviti kot naša elementalna esenca, pa imajo določene značilnosti, ki so skupne. Na primer, prav tako se delijo v sedem velikih razredov in prebivajo v istih sedmih stanjih materije, za katera smo že omenili, da jih prežemajo ustrezne različice esence. Najbolj razumljivi so za nas duhovi zemlje, vode, zraka in ognja (ali etra) - določene inteligentne astralne entitete, ki prebivajo in delujejo v vsakem od teh medijev.

Lahko bi se vprašali, kako je mogoče, da lahko kakršno koli bitje prebiva v trdni substanci skale ali zemeljske skorje. Ker so naravni duhovi iz astralne materije, jih substanca skale ne ovira pri njihovem gibanju ali gledanju; še več, fizična materija in njeno trdno stanje sta njihov naravni element - edini, na katerega so navajeni in v katerem se počutijo kot doma. Isto seveda velja za tiste, ki živijo v vodi, zraku ali etru.

V srednjeveški literaturi se ti duhovi zemlje imenujejo gnomi, duhovi vode so undine, duhovi zraka so sylphe, duhovi etra pa salamandre. Ljudski jeziki pa poznajo - vile, pixie, elve, brownije, perije, djine, trolle, satire, favne, kobolde, impe, goblinje, dobre ljudi, itd. - nekatera od teh imen veljajo samo za določeno vrsto, druga pa med njimi ne ločujejo in veljajo bolj ali manj za vse.

Njihove oblike so številne in raznovrstne, večinoma pa so po podobi človeške in nekako pomanjšane velikosti. Kot skoraj vsi prebivalci astralne ravni, so sposobni prevzeti kateri koli želeni videz, vendar pa imajo brez dvoma tudi lastne, določne oblike, ali boljše, priljubljene oblike, ki jih prevzamejo takrat, ko nimajo nobenega posebnega cilja, zaradi katerega bi prevzele katero koli drugo. Fizični vid jih pri običajnih pogojih ne more videti, vendar pa imajo moč, da z materializacijo postanejo vidni, ko to želijo.

Obstaja neskončno število pod-oddelkov ali ras. Pripadniki teh pod-oddelkov se razlikujejo po inteligenci in značaju natančno tako kot človeška bitja. Zdi se, da se jih velika večina izogiba človeku, kajti njegove navade in izlivi

so za njih neprijetni. Moti in draži jih nenehno divjanje astralnih tokov, ki ga povzroča njegov nemir in bolne želje. Po drugi strani pa imamo številne primere, ko so se naravni duhovi spoprijateljili z ljudmi in jim nudili vso pomoč, ki je v njihovi moči, kar nam je znano iz znanih zgodb o škotskih brownijih ali o vilah, ki jih omenja spiritistična literatura. (Glej *Spirit Workers in the Home Circle* by Morell Theobald.)

Vendar je takšno ravnanje sorazmerno redko, kajti v večini primerov, ko pridejo v stik s človekom, kažejo brezbriznost ali odpor, ali pa vražje uživanje, ko ga zavajajo ali na njemu izvajajo otročje ukane. O teh zanimivih značilnostih govorijo vaške pripovedi v skoraj vsakem osamljenem gorskem okraju. Pa tudi vsak, ki je imel navado prisostvovati seansam, se je lahko iz fizičnih pojavov prepričal o veselih in neumnih, čeprav običajno dobronamernih šalah, ki so skoraj vedno znak prisotnosti enega od nižjih redov naravnih duhov.

Pri njihovih ukanah jim je v veliko pomoč čudovita moč čaranja, ki deluje na tiste, ki se podredijo njihovem vplivu. Takšne žrtve nekaj časa vidijo in slišijo le tisto, kar na njih vtisnejo vile, prav tako kot hipnotizirana oseba, ki vidi in sliši, čuti in verjame to, kar želi hipnotizer. Naravni duhovi te moči nimajo, in sicer, da bi obvladovali človekovo voljo, razen v primeru neobičajno slaboumnih ljudi, ali pa tistih, ki se v določenih okoliščinah tako prepustijo nemočni grozi, da je njihova volja začasno ukinjena. Naravni duhovi ne morejo preseči varanja čutov, vendar pa so v tej umetnosti nedvomno mojstri, tako da obstajajo celo primeri, ko so naenkrat začarali precejšnje število ljudi. Prav z njihovo pomočjo pri izvajanju te posebne moči indijski žonglerji predvajajo nekatere najbolj čudovite podvige - celotno občinstvo dejansko halucinira in si predstavlja, da vidi in sliši cel niz dogodkov, ki se sploh ne dogajajo.

Na njih lahko gledamo kot na neko vrsto astralnega človeštva, vendar pa nobeden od njih - niti najvišji - ne posedujejo trajne reinkarnirajoče se individualnosti. Ena izmed točk, v kateri se njihova smer evolucije razlikuje od naše, je ta, da se mora pred trajno individualizacijo doseči precej večji obseg

inteligence. O stopnjah, skozi katere so prešli in skozi katere morajo še preiti, pa vemo zelo malo.

Življenjska obdobja se pri različnih pod-oddelkih zelo razlikujejo. Nekatera so dokaj kratka, druga pa precej daljša od človekovega življenja. Naše življenje je tako oddaljeno od njihovega, da nam je nemogoče razumeti kaj več o njihovih pogojih. Zdi se pa, da je to preprosta, vesela, neodgovorna vrsta obstoja, bolj podobna zabavi srečnih otrok, ki se odvija v izjemno ugodnih fizičnih okoliščinah.

Čeprav igrivi in poredni, so le redko zlohotni, razen če jih ne spodbudi kakšen neupravičen vdor ali draženje; kot celota gojijo do človeka univerzalno čutenje nezaupanja. Na splošno se zdi, da novincu nekako zamerijo njegov prvi vstop na astralno raven, tako da se običajno seznanjanje odvije v zelo neprijetnih in grozljivih okoliščinah. No, če novinec ne pusti, da bi ga preplašil kateri od stvorov, ga hitro sprejmejo kot nujno zlo in se zanj ne zanimajo več; po določenem času lahko nekateri postanejo celo prijateljski in ob srečanjih izkazujejo ugodje.

Nekateri od teh številnih pod-oddelkov so precej manj otročji in veliko bolj dostojanstveni kot tisti, ki smo jih opisali. Te večkrat omenjajo kot gozdne bogove ali kot lokalne bogove vasi. Ta bitja so občutljiva na laskanje in na izkazano spoštovanje ter so brez dvoma pripravljena za povračilo nuditi kakršno koli drobno pomoč. (Vaški bog je pogosto umetna entiteta, vendar bomo to obravnavali na ustreznem mestu).

Adept zna uporabiti usluge naravnih duhov, ko jih potrebuje, običajni mag pa doseže njihovo sodelovanje s procesi invokacije in evokacije - to je, v prvem primeru pritegne njihovo pozornost s prošnjo in neko vrsto pogodbe, v drugem pa s prizadevanjem, da bi sprožil gibanje vplivov, ki jih prisilijo v poslušnost. Obe metodi sta izjemno nezaželeni, druga pa tudi zelo nevarna, saj mag sproži določeno sovražnost, ki je lahko zanj usodna. Ni nam potrebno posebej opozarjati, da je za vsakega študenta okultizma pod okriljem Mojstra kakršen koli takšen poskus prepovedan.

4. Deve

Najvišji sistem evolucije, ki je povezan s tem svetom, predstavljajo bitja, ki jim Hindujci pravijo deve, drugod pa angeli, sinovi Bogov, itd. Na njih lahko gledamo kot na kraljestvo, ki leži takoj nad človeškim, tako kot slednje nad živalskim kraljestvom, a s to pomembno razliko, da za žival ne obstoja nobena druga možnost evolucije kot le skozi človeško kraljestvo (vsaj kolikor nam je znano), medtem ko lahko človek, potem ko je dosegel določeno visoko raven, izbere med različnimi potmi, ki se odpirajo pred njim; in deva evolucija je ena izmed njih.

V primerjavi z vzvišeno odpovedjo Nirmanakay, je izbira te smeri evolucije opisana kot “popuščanje skušnjavi postati bog”, vendar pa iz tega izraza ne smemo sklepati, da bi bil človek zaradi te izbire deležen kakršne koli sence sramote. Ta pot ni najkrajša, je pa zelo plemenita, in če ga njegova razvita intuicija usmeri nanjo, prav gotovo najbolje ustreza njegovim sposobnostim. Nikoli ne smemo pozabiti, da pri duhovnem, enako kot pri fizičnem, vzpenjanju, ne more vsak izbrati najbolj strme poti. Za mnoge je tista pot, ki se zdi počasnejša, tudi edina možna. In bili bi nevredni učenci velikih Učiteljev, če bi dopustili, da nas naše neznanje zavede v nespoštovanje tistih, katerih izbira se razlikuje od naše.

Na tej stopnji nam ni mogoče vedeti, kaj bomo sposobni narediti po številnih življenjih potrpežljivega prizadevanja, ko si bomo zaslužili pravico, da si izberemo svojo lastno bodočnost. In tudi tisti, ki jih bo premagala “skušnjava postati bog”, bodo imeli pred seboj dovolj veličastno življenjsko pot, kar bomo sedaj tudi spoznali. Vendar pa se moramo izogniti možnemu napačnemu razumevanju, ki lahko nastane zaradi tega, ker je z izrazom “postati bog” povezan tudi zelo slab pomen, tako da ta oblika za razvitega človeka ni nikakršna “skušnjava”, zato je to tudi nekaj povsem tujega v okviru našega trenutnega predmeta.

V vzhodni literaturi se beseda “deva” pogosto uporablja za predstavitev skoraj vsake vrste ne-človeškega bitja, tako da po eni strani vključuje velika

božanstva, po drugi pa naravne duhove in umetne elementale. Mi bomo tukaj uporabo tega izraza omejili na čudovito evolucijo, ki jo obravnavamo sedaj.

Čeprav so deve povezane s to zemljo, pa nikakor niso omejene zgolj na njo, kajti za njih predstavlja naša sedanja veriga sedmih svetov en sam svet, njihova evolucija pa se odvija skozi veliki sistem sedmih verig. Njihove množice se novačijo predvsem iz drugih človeštev v sončnem sistemu, nekaterih nižjih, nekaterih pa višjih kot je naša, saj je le majhen del našega dosegel nivo, na katerem se jim lahko pridružimo. Zdi se pa tudi da nekateri njihovi zelo številni razredi niso prešli na njihovi vzpenjajoči poti skozi nobeno človeštvo, ki bi ga lahko primerjali z našim.

Dandanašnji o njih ne moremo razumeti kaj posebno veliko, vendar pa je jasno, da je njihov cilj evolucije precej višji od našega; to je, medtem ko je cilj naše človeške evolucije ta, da bi določen del človeštva uspešno dosegel določeno stopnjo okultnega razvoja ob koncu sedmega obhoda, pa je cilj deva evolucije ta, da se v istem časovnem razdobju celoten razred vzbne na precej višji nivo. Tako kot pred nami, je tudi pred njimi odprta bolj strma in krajša pot do vzvišenih višin, ki jo lahko dosežejo le z gorečim prizadevanjem. Kaj pa so lahko te višine v njihovem primeru, lahko le predvidevamo.

Pri obravnavi astralne ravni moramo omeniti le najnižje robove tega vzvišenega telesa. Njihove tri najnižje velike oddelke (če začnemo pri dnu) na splošno imenujemo Kamadeve, Rupadeve in Arupadeve. Tako kot je za človeka običajno telo - naše najnižje - fizično telo, je običajno telo za Kamadevo astralno telo. Tako so v nekako enakem položaju kot bo človeštvo, ko bo doseglo planet F; ko se bodo deve takrat povzpele na višja področja, v mentalno telo, bo za njih vstop v kavzalno telo (ko bo to dovolj razvito) prav tak napor kot je za nas uporaba mentalnega telesa.

Običajno telo Rupadeve je mentalno, saj so njihovo bivališče štiri nižji rupa nivoji mentalne ravni, medtem Arupadeve pripadajo trem višjim nivojem

in posedujejo kavzalno telo. Vendar pa je objavlanje Rupa in Arupadev na astralni ravni prav tako redko, kakor je materializacija astralnih entitet na fizični ravni, zato jih ne bomo več omenjali.

Povsem napačno je, če si najnižji oddelek - Kamadeve - predstavljamo kot neizmerno nadrejene človeku, saj so nekatere vstopile v njihove vrste iz človeštva, ki je bilo v nekaterih ozirih manj razvito od našega. Na splošno so v povprečju precej višje od nas, kajti vse, kar je bilo namensko in dejavno zlo, je iz njihovih vrst že davno izginilo. Vendar pa se precej razlikujejo po značaju, tako da lahko zelo plemenit, nesebičen in duhovno usmerjen človek zavzema višji položaj na lestvici evolucije kot pa nekatere od njih.

Njihovo pozornost lahko vzbudimo z določenimi magičnimi evokacijami, vendar pa jih lahko resnično obvladuje le določen razred visokih Adeptov. Praviloma se le malo zavedajo našega obstoja na fizični ravni. Tu pa tam se zgodi, da se kateri zave kakšne človeške težave, ki sproži njegovo usmiljenje, tako da morda ponudi pomoč, ravno tako kot bi vsak med nami pomagal živali v težavah. Vendar pa dobro razumejo, da prinaša na sedanji stopnji razvoja kakršno koli vmešavanje v posle ljudi več škode kot koristi.

Nad Arupadevami so še štirje veliki oddelki; nad in onstran deva kraljestva pa obstajajo še velike množice Planetarnih Duhov. Vendar pa obravnava vseh teh vzvišenih bitij presega obseg razprave o astralni ravni.

Čeprav ne moremo trditi, da pripadajo kateremu koli od tistih štirih razredov, pa se vendar zdi najbolje, da na tem mestu omenimo tudi štiri čudovita in pomembna bitja, Devaraja. Pri njih naziv deva ne moremo uporabljati v dosedanjem pomenu, saj ti Kralji ne vladajo deva kraljestvu, ampak štirim "elementom", zemlji, vodi, zraku in ognju, ter pripadajočim naravnim duhovom in esencam. O evoluciji, skozi katero so se dvignili do sedanje veličine moči in modrosti, lahko omenimo le to, da prav gotovo ni prešla skozi karkoli, kar bi bilo podobno našemu človeštvu.

O njih pogosto govorimo kot o Regentih Zemlje ali Angelih štirih kardinalnih točk. Hindujske knjige jih imenujejo Chatur Maharaja, in sicer Dhri-

tarashtra, Virudhaka, Virupaksha in Vaishravana. V istih knjigah poimenujejo njihove elementalne množice Gandharve, Kumbhande, Nage in Yakshes, in katerim pripada naslednji vrstni red strani neba: vzhod, jug, zahod in sever ter naslednje simbolične barve: bela, modra, rdeča in zlata. Tajni Nauk jih omenja kot “krilate oble in goreča kolesa”. Tudi v krščanski Bibliji jih Ezekiël omenja s podobnimi besedami. Najdemo jih v simbologiji vsake religije, kjer jih vedno omenjajo z najvišjim spoštovanjem kot zaščitnike človeštva.

Oni so posredniki človekove karme med njegovim bivanjem na zemlji, tako da igrajo v človeški usodi izredno pomembno vlogo. Velika karmična božanstva Kozmosa (v *Tajnem Nauku* imenovana Lipika) tehtajo dela vsake osebnosti, ko se ob koncu njenega astralnega življenja odvije dokončna ločitev njenih principov, in nato ustvarijo kalup za eterični dvojnik, ki je primeren za njeno karmo v naslednjem življenju. Devaraje pa, ki vladajo “elementom”, iz katerih je sestavljen eterični dvojnik, urejajo njih razmerja, tako da skrbno izpolnijo namen Lipik.

Obenem tudi skozi celotno življenje spremljajo spremembe v ravnovesju, ki jih v svoje pogoje stalno vnaša s svojo svobodno voljo in z voljo tistih okoli njega človek sam. Tako ne prihaja do nepravilnosti in karma se lahko natančno izpolni, na tak ali drug način. Učeno razpravo o teh čudovitih bitjih bomo našli v *Tajnem nauku*, Vol. I., str 122-126. Seveda so sposobni v katerem koli trenutku prevzeti človeško obliko in o tem obstajajo tudi številni zapisi.

Vsi višji naravni duhovi in množice umetnih elementalov delujejo kot njihovi posredniki v tem čudovitem delu, vendar pa so vse niti v njihovih rokah in s tem tudi odgovornost. Na astralni ravni se ne objavljajo pogosto, če pa se, gotovo postanejo njeni najbolj pomembni ne-človeški prebivalci. Študentu okultizma ni potrebno pripovedovati, da morajo, če obstaja sedem razredov naravnih duhov in elementalne esence, obstajati tudi sedmero Devaraja in ne le štirje, vendar pa je izven kroga iniciacije o višjih treh le malo znanega in še manj povedanega.

III. Umetni

Ta največji razred astralnih entitet je za človeka tudi najpomembnejši. Ker je njegova lastna kreacija, je z njim prepleten z najbolj tesnimi karmičnimi vezmi ter nanj deluje neposredno in nenehno. To je ogromna brezoblična masa pol-inteligentnih entitet, ki se med seboj razlikujejo tako, kot se razlikujejo človeške misli, zato jih praktično ni mogoče urediti ali razvrstiti. Edina koristna delitev jih loči na umetne elementale, ki jih večina človeštva ustvarja nezavedno, in tiste, ki jih ustvarjajo magi z določnim namenom. V tretji razred pa lahko uvrstimo zelo majhno število umetnih entitet, ki sploh niso elementali.

1. Nezavedno oblikovani elementali

Razložili smo že, da je elementalna esenca, ki nas obkroža z vso svojo raznovrstnostjo, zelo občutljiva na vpliv človekove misli. Delovanje čisto slučajne blodeče misli v njej povzroči izbruh hitro se gibajočih bežnih oblik, ki smo jih tudi že opisali. Sedaj moramo opisati še njeno obnašanje, ko človek oblikuje določno in namensko misel ali željo.

Učinek je izreden. Misel se polasti plastične esence in jo v trenutku preoblikuje v živo bitje ustrezne oblike - ki, potem ko je izoblikovano, nikakor ni pod nadzorom svojega ustvarjalca, ampak živi svoje lastno življenje, katerega dolžina je sorazmerna s silovitostjo misli ali želje, ki ga je priklicala v obstoj. Dejansko traja tako dolgo, kolikor časa ga ohranja miselna-sila. Večina človeških misli je tako bežnih in nedoločnih, da ustvarjeni elementali živijo le nekaj minut ali ur. Neka pogosto ponavljana misel ali goreča želja pa oblikuje elemental, katerega obstoj lahko traja veliko dni.

Ker se večina običajnih človekovih misli nanaša predvsem na njega samega, se tako oblikovani elementali vrtijo okoli njega in nenehno spodbujajo ponavljanje misli, ki jo predstavljajo, kajti takšne misli ne oblikujejo novih elementalov, ampak okrepijo starega in mu podarijo sveže življenje. Zato človek, ki se pogosto ukvarja z eno in isto željo, pogosto oblikuje astralnega

spremljevalca, ki lahko človeka, če ga stalno krepijo sveže misli, spremlja leta in leta ter pridobiva vse več moči in vpliva nad njim. In če je ta želja zla, bo učinek na človekovo moralno naravo najbolj strašnega značaja.

Še bolj pomemben pa je učinek človekove dobre ali zle misli na druge ljudi, kajti v tem primeru se ne vrtijo okoli misleca, ampak okoli objekta njegove misli. Prijazna misel o kateri koli osebi ali goreča želja za njeno dobro oblikuje in projicira v njeni smeri prijateljski umetni elemental. Če je misel določna, recimo, da bi se oseba pozdravila, potem bo elemental sila, ki bo plavala nad osebo in pospeševala njeno ozdravitev, ali pa jo varovala pred kakršnim koli vplivom, ki bi to oviral. Pri tem bo kazal to, kar se zdi kot spoštovanja vredna količina inteligence in prilagodljivosti, čeprav je dejansko le sila, ki deluje v smeri najmanjšega odpora - ki pritiska ves čas le v eni smeri in pri tem uporabi vsak primeren kanal, kot voda v zbiralniku, ki med številnimi zaprtimi v trenutku odkrije odprto pipo in se izlije skoznjo.

Če je misel nedoločna, a v splošno dobro, se elementalna esenca zaradi svoje čudovite plastičnosti natančno odzove tudi na to manj določno idejo, tako da bo na ta način ustvarjeno bitje usmerilo svojo silo v katero koli dejanje, ki bo človeku prišlo najbolj prav. V vseh primerih pa sta količina takšne sile in dolžina njenega življenja odvisni od moči izvorne želje ali misli, ki jo je porodila. Kot vemo pa se lahko tudi dodatno hrani in krepí ter s tem daljša obdobje življenja z drugimi željami in prijateljskimi mislimi, ki jih v to isto smer projicira mislec.

Še več, zdi se, da jo podžiga, tako kot večino drugih bitij, neka instinktivna želja po podalšanju življenja, tako da povratno reagira na svojega ustvarjalca kot sila, ki ima težnjo po obnovitvi čutenja, ki jo je priklicalo v obstoj. Na podoben način vpliva tudi na druge, s katerimi pride v stik, čeprav njen odnos z njimi seveda ni tako popoln.

Vse to, kar velja za dobre želje in prijateljske misli, velja tudi za nasprotno smer delovanja, za zle želje in jezne misli. In glede na količino nevoščljivosti, sovraštva, zlobe in brezsrčnosti, ki obstoja v svetu, bomo takoj ugotovili,

da lahko med umetnimi elementi najdemo številna strašna bitja. Človek, katerega misli ali želje so zlobne, nasilne, čutne, lakomne, hodi po svetu skupaj s svojim kužnim ozračjem, v katerem prebivajo ostudna bitja, ki jih je ustvaril za svoje družabnike. Zaradi tega ni v žalostnem stanju le on sam, ampak je nevarna nadloga tudi za vse okoli sebe, saj vsi, ki pridejo z njim v stik, tvegajo moralno okuženost zaradi vpliva ogabnosti, ki krožijo okoli njega.

Čutenje sovražne nevoščljivosti in ljubosumja pošlje proti drugi osebi zal elemental, ki plava nad njim in išče slabo točko, skozi katero lahko deluje. In če je čutenje vztrajno, stalno hrani takšno bitje in ga usposablja, da nadaljuje s svojo nezaželeno dejavnostjo zelo dolgo obdobje. Vendar pa ne more učinkovati na osebo, če ta sama nima določenih teženj, ki bi jo negovale - nekako nudile oporo za vzvod. Takšni vplivi se namreč takoj odbijejo od aure človeka čistih misli in dobrega življenja. V takšnem primeru in zaradi zelo zanimivega zakona z vso svojo silo reagirajo na svojega ustvarjalca. Pri njem najdejo zelo primerno področje delovanja in tako se karma njegovih zlih želja izpolni preko resničnega bitja, ki ga je sam priklical v obstoj.

Občasno pa se zgodi, da zaradi različnih razlogov tovrstni umetni elemental ne more potrošiti svoje sile ne na objektu in ne na ustvarjalcu, tako da v takem primeru postane neke vrste blodeči demon, ki ga pritegne vsaka oseba, ki si dovoljuje čutenja, podobna tistim, ki so elemental porodila. Ta si prizadeva spodbuditi takšna čutenja, saj lahko iz njih pridobi novo moč, ali pa si prizadeva izliti svoj zal vpliv skozi katero koli odprtino, ki se mu ponudi. Je tudi dovolj močan, da se polasti ali se nastani v kakšni blodeči lupini, saj mu tak začasen dom omogoči varčevanje s svojimi strašnimi viri. V tej obliki se lahko objavlja skozi medij in se našemi v kakšnega znanega prijatelja ter tako vpliva na ljudi, na katere sicer ne bi mogel.

To, kar smo povedali, bo služilo kot okrepitev že omenjene ugotovitve, da je zelo pomembno, da ohranimo dosleden nadzor nad našimi mislimi. Številni dobronamerni ljudje, ki poskušajo tankovestno izpolniti svojo dolžnost do svojih sosedov v svetu, so nagnjeni k razmišljanju, da se njihove

misli ne tičejo nikogar drugega kot le njih samih, in jim zato dovolijo neobzdržano kroženje, pri čemer se sploh ne zavedajo rojev pogubnih bitij, ki jih s tem sprožajo v svet.

Za takšnega človeka je natančno razumevanje učinka misli in želje ter njuno proizvajanje umetnih elementalov osupljivo odkritje. Po drugi strani pa je tudi najbolj globoka tolažba za številne predane in hvaležne duše, ki jih navdaja občutek, da ne morejo storiti ničesar za povračilo prijaznosti, ki jim jih namenjajo njihovi dobrotniki. Ker lahko prijazne misli in goreče dobre želje z lahkoto in učinkovito oblikuje tako najbolj reven kot najbolj bogat človek, je ta moč dosegljiva skoraj vsakemu človeku, ki se odloči, da bo ustvaril resničnega dobrega angela, ki bo vedno stal ob strani njegovemu bratu ali sestri, prijatelju ali otroku, ne glede na to, v katerem delu sveta živi.

Velikokrat se materina ljubeča misel in molitev oblikujeta v angela varuha, ki otroku nedvomno nudi pomoč in zaščito, razen v skoraj nemogočih primerih, ko se ta ne zmore odzvati na dober vpliv. Takšne varuhe lahko pogosto vidi jasnovidna vizija. Obstajajo pa tudi primeri, ko so nekateri imeli dovolj moči, da so se lahko materializirali in postali vidni tudi za fizični vid.

Vredno omembe je tudi dejstvo, da materina ljubezen, ki jo izliva na otroke, še vedno deluje na njih tudi po njenem prehodu v nebeški svet, pa čeprav ti še naprej živijo v tem svetu. Tako še vedno krepí varovalni elemental, ki ga je ustvarila med bivanjem na zemlji in ki varuje njene drage, dokler se ji ne bodo pridružili. Madam Blavatsky pravi: “njeno ljubezen bodo otroci v mesu stalno čutili; kot božja previdnost se bo objavljala v njihovih sanjah in pogosto ob različnih dogodkih - kajti ljubezen je močan ščit, ki ga ne ovirata prostor in čas” (*Ključ k Teozofiji*, str. 150). Vse zgodbe o angelih varuhih pa ne smemo pripisati delovanju umetnih elementalov, ker so v številnih primerih ti “angeli” duše živih ali pa pred kratkim preminulih človeških bitij, ki občasno, čeprav redko, postanejo deve. (Glej *Invisible Helpers* – Nevidni pomočniki.)

Ta moč goreče želje, še posebej, če se ta pogosto ponavlja, da bi se ustvaril dejaven elemental, ki bi stalno silovito težil k njeni izpolnitvi, je znanstvena razlaga za odziv, ki ga predani in nefilozofski ljudje pripisujejo odgovoru na molitev. Obstajajo primeri, ki pa so v sedanjih časih redki, ko je karma teh predanih oseb takšna, da jim dovoljuje neposredno pomoč Adepta ali njegovega učenca, ali pa še redkejša možnost, posredovanje deve ali prijeteljskega naravnega duha. Vendar pa je v vseh takšnih primerih najbolj običajna oblika pomoči krepitev in inteligentno usmerjanje že obstoječega elementala, ki ga je oblikovala želja.

Eden izmed naših raziskovalcev je opisal zelo zanimiv in poučen primer trajnosti teh umetnih elementalov v ugodnih okoliščinah. Vsi bralci literature o teh vprašanjih vedo, da pri številnih naših starih rodbinah obstaja tradicionalna najava smrti - pojav takšne ali drugačne vrste, ki napoveduje, običajno nekaj dni vnaprej, prihajajočo smrt glavarja družine. Slikovit primer takšnega dogajanja je znana zgodba o beli ptici iz Oxenhamsa, katere pojavljanje še izza časov kraljice Elizabete pomeni zanesljivo napoved smrti nekega člana družine. Drug tak primer je prihod pogrebne kočije pred vrata določenega dvorca na severu, ki napoveduje podobno nesrečo.

Pojav te vrste se dogaja tudi v zvezi z družino enega od naših članov, ki pa je bolj splošnega in ne tako izrednega značaja kot omenjena. Tri dni pred smrtjo začne prevevati ozračje veličasten in prepričljiv tok žalostinke. Naš član je ta mistični zvok slišal dvakrat in obakrat je bila najava točna. In ker je vedel, da se v skladu z družinsko tradicijo ta stvar pojavlja že več stoletij, je poskušal z okulturnimi metodami odkriti vzrok za ta čuden pojav.

Rezultat je bil nepričakovan, vendar zanimiv. Odkril je, da je odšel v dvanajstem stoletju glavar družine na križarski pohod in vzel s seboj svojega najmlajšega in najljubšega sina, obetajočega mladeniča, katerega uspeh v življenju je bila njegova največja srčna želja. Na nesrečo je mladenič padel v bitki, oče pa se je potopil v globoko žalost in si očital izgubo sina ter še bolj dejstvo, da je le-tega smrt presenetila v polnosti brezskrbne in nedolžne mladosti.

Očetova čutenja so bila tako grenka, da je odvrigel svojo viteško opravilo in se pridružil enemu od velikih meniških redov ter se zaobljubil, da bo preostanek življenja posvetil molitvi, najprej za dušo svojega sina in drugič zato, da se noben njegov potomec ne bi nikoli več soočil s to, po njegovem preprostem in pobožnem umu, hudo nesrečo, da se nepripravljen sreča s smrtjo. Tako je več let dan za dnem izlival vso energijo svoje duše v kanal silne želje, da bi se na tak ali drugačen način ta prošnja izpolnila.

Študent okultizma ve kakšen učinek ima tako določen in trajen tok misli. Naš viteški menih je ustvaril umetni elemental neizmerne moči in neizmeren izvor sile za ta namen, ki je zbral zalogo za izražanje njegove želje za nedoločno dolgo obdobje. Nek elemental je popolna baterija, ki praktično ne izgublja na moči. In če si zamislimo, kakšna je morala biti njena izvorna moč in kako redko je uporabljena, se ne moremo čuditi, da še dandanes kaže nespremenjeno vitalnost in še vedno opozarja neposredne potomce starega križarja na približujočo se smrt, s tem, da v njihovih ušesih odmeva, čudna glasba, ki je žalostinka za mladim in hrabrim vojakom, ki je pred sedemsto leti padel v Palestini.

2. Zavestno oblikovani elementali

Če je mogoče takšne rezultate, kot smo jih opisali, doseči z miselno silo človeka, ki se ni prav nič zavedal kaj počne, potem si lahko samo predstavljamo, kaj lahko doseže mag, ki te stvari razume in ki natančno vidi, kakšen učinek proizvaja, in zato lahko razvije v tej smeri izjemno moč. In dejansko, okultisti, tako bele kot črne šole, pri svojem delu pogosto uporabljajo umetne elementale. Za takšna, znanstveno pripravljena in z znanjem in spretnostjo vodena bitja, obstajajo le redke naloge, ki so onstran njihove moči, kajti nekdo, ki to zna, lahko ohrani zvezo s svojim elementalom in ga vodi, ne glede na razdaljo, na kateri ta deluje. Takšen elemental praktično deluje tako, kot da bi bil opremljen s polno inteligenco svojega mojstra.

Na ta način so bili ustvarjeni zelo določni in zelo učinkoviti angeli varuhi, čeprav karma verjetno zelo redko dovoljuje takšno vpletanje v človekovo življenje. V takšnem primeru in v primeru Adeptovega učenca, ki med svojim delom lahko tvega napad sil, katerim se ne bi mogel upreti z lastnimi silami, se oblikujejo varuhi, ki so že dokazali svojo izjemno budnost in strašansko moč.

Tudi pri nekaterih bolj razvitih procesih črne magije se ustvarjajo umetni elementi velike moči, tako da je bilo s takšnimi bitji na različne načine povzročeno že precej zla. Vendar pa je dejstvo, ki je veljalo že za predhodni razred, da ne morejo vplivati na osebo čistega značaja in da se v takšnem primeru s silno močjo povrnejo k ustvarjalcu. Srednjeveška zgodba, da so maga raztrgali na koščke prijatelji, ki jih sam ustvaril, tako ni samo bajka, ampak temelji na strašnih dejstvih.

Takšna bitja občasno in iz različnih razlogov uidejo izpod nadzora tistih, ki jih želijo uporabiti, in postanejo blodeči demoni, kot nekateri od tistih, ki smo jih omenili v prejšnjem poglavju v zvezi s podobnimi okoliščinami. Vendar pa imajo ti precej več inteligence in moči ter veliko daljši obstoj, zaradi česar so sorazmerno veliko bolj nevarni. Prav tako iščejo sredstva, s katerimi bi si podaljšali svoje življenje, tako da se tako kot vampirji hranijo z vitalnostjo človeških bitij, ali pa te pripravijo do tega, da jim žrtvujejo, kar jim še posebej uspeva pri pol divjih plemenih, kjer jim s spretnim upravljanjem uspe doseči položaj krajevnega ali družinskega boga.

Vsako božanstvo, ki zahteva žrtvovanje, ki vključuje prelivanje krvi, lahko vedno uvrstimo v najnižji in najbolj ostuden razred tega reda. Drugi, manj neprijetni tipi, se zadovoljijo z žrtvovanjem riža in raznovrstne kuhane hrane. V nekaterih predelih Indije uspevata oba tipa celo današnje dni, pa tudi Afriki so verjetno še sorazmerno številni.

S hrano, ki jo dobijo iz žrtvovanj, in še bolj z vitalnostjo, ki jo posrkajo iz svojih vernikov, si podaljšujejo svoja življenja več let in celo stoletij ter tako dosežejo zadostno moč za občasno izvajanje pojavov, s katerimi spodbujajo

vero in gorečnost vernikov ali pa kažejo neodobravanje do neprimernih žrtvovanj. Na primer, v neki indijski vasi so pred kratkim ugotovili, da so se vedno, ko so prebivalci zanemarili redno žrtvovanje lokalnemu božanstvu, v naselju samodejno sprožili požari, včasih trije ali štirje obenem, in pri katerih so lahko izključili sum, da jih je podtaknil človek. Bralec pa se bo brez dvoma spomnil še drugih zgodb iz odmaknjenih predelov te najbolj čudovite od vseh dežel.

Umetnost izdelave umetnih elementalov izjemne silovitosti in moči je bila posebnost magov Atlantide - "gospodov črnega obraza". Primer njihovih sposobnosti je podan v *Tajnem nauku* (Vol. II., str. 427), kjer lahko beremo o čudovitih govorečih živalih, ki jih je bilo potrebno miriti s krvnimi žrtvovanji, ker bi sicer prebudile svoje mojstre in jih opozorile na preteče uničenje. Poleg teh čudnih zveri so ustvarjali še druga umetna bitja tako strašanske moči in energije, da pravijo, da so se nekatera ohranila celo do današnjih dni, čeprav je minilo že 11.000 let od kataklizme, ki je pogoltnila njihove ustvarjalce. Grozljiva indijska boginja, katere verniki so bili prisiljeni, da v njenem imenu izvršijo strašne zločine Thuggee - okrutna Kali, ki jo še dan-današnji častijo s tako odvratnimi rituali, da jih ni dobro opisovati - je prav lahko ostanek sistema, ki ga je bilo potrebno pokončati, pa čeprav za ceno potopa kontinenta in izgube 65 milijonov človeških življenj.

3. Človeški umetni elementali

Sedaj moramo obravnavati razred entitet, ki mu pripadajo redki posamezniki, ki pa je zaradi svoje intimne povezanosti z enim od velikih gibanj sodobnega časa dosegel pomen, ki ni v nikakršnem sorazmerju s številom njegovih članov. Lahko bi pripadal tako prvemu kot tretjemu od naših glavnih oddelkov, vendar pa je, čeprav je prav gotovo človeški, tako daleč stran od toka običajne evolucije, tako odmaknjen od ustvarjanja po lastni volji, da je najbolje, če ga uvrstimo med umetna bitja.

Najbolje ga bomo opisali v povezavi z njegovim nastankom, pri čemer se moramo še enkrat ozreti na veliko Atlantsko raso. Ob misli na Adepte in šole okultizma tistega pomembnega ljudstva se nam um instinktivno poveže z zlo prakso, o kateri smo toliko slišali v povezavi z njihovim poznim obdobjem. Vendar pa ne smemo pozabiti, da je pred tistim obdobjem sebičnosti in ponižanja prinesla veličastna civilizacija Atlantide veliko plemenitega in občudovanja vrednega in da so bili med njenimi voditelji nekateri, ki sedaj zasedajo najbolj vzvišene vrhove, kar jih je dosegel človek.

Med ložami za okultni študij, ki je služil kot priprava na iniciacijo, ki so jo oblikovali Adepti dobrega Zakona, se je v določenem predelu Amerike nahajala ena, ki je tedaj pripadala enem od velikih Atlantskih monarhov - "Božanskih Vladarjev Zlatih Vrat". Čeprav je prešla skozi mnoge in čudne spremembe in čeprav je morala seliti svoj glavni stan iz dežele v deželo, ker so v vsako vdrli uporniški elementi poznejše civilizacije, pa loža obstaja celo še v današnjih dneh in še vedno izvaja isti starodavni ritual - in celo uči sveti in skriti jezik Atlantov, ki so ga uporabljali ob njeni ustanovitvi pred toliko tisoči let.

Še vedno je to, kar je bila na začetku - loža okultistov s čistimi in človekoljubnimi nameni, ki vodi do znanja tiste študente, za katere meni, da so vredni spoštovanja, in katerim podeli psihične moči, ki so njeno darilo, šele po najbolj zahtevnih preizkusih kandidatove primernosti. Njeni učitelji niso na ravni Adeptov, vendar pa so se pri njih tisoči naučili, kako stopiti na Pot, ki jih je v kasnejših življenjih pripeljala do Adeptstva. Čeprav ni neposredni del Himalajskega Bratstva, pa so se nekateri člani le-tega z njo povezali v predhodnih inkarnacijah in zato kažejo več kot zgolj običajni prijateljski interes, da bi se ohranila.

Poglavarji te lože so od časa do časa, čeprav so sami, tako kot njihova loža dosledno ostajali v ozadju, poskušali pomagati napredovanju resnice v svetu. Pred pol stoletja, ko se je zdelo, da bo napadalen materializem zadušil vso duhovnost v Evropi in Ameriki, so se poskušali z njim spopasti z novimi metodami - da bi vsakemu razumnemu človeku ponudili priložnost, da se

dokoplje do dokaza o življenju izven fizičnega telesa, ki ga je želela znanost zanikati. Pojavi sami po sebi niso bili nekaj popolnoma novega, saj jih v takšni ali drugačni obliki poznamo skozi celotno zgodovino, vendar pa njih posebna organiziranost - nekakšno proizvajanje po naročilu - to so bile povsem določno nove poteze za sodobni svet.

Gibanje, ki so ga postavili na noge, je postopno zraslo v veliko zgradbo sodobnega spiritizma. Bilo bi nepošteno, če bi ustanovitelje tega načrta krivili za številne posledice, ki so sledile, temveč moramo priznati, da so svoj namen dosegli, saj so mnoge ljudi spreobrnilo iz prepričanja v nič posebnega v trdno prepričanje v neke vrste bodočega življenja. To je nedvomno odličen rezultat, čeprav nekateri mislijo, da je bil dosežen za preveliko ceno.

Uporabljeno metodo je predstavljalo to, da so običajno osebo po njeni smrti povsem prebudili na astralni ravni in jo do določene mere poučili o močeh in možnostih, ki se ji ponujajo in jo nato vpeljali v spiritistični krog. Ta je potem "razvila" druge preminule osebnosti v isti smeri, tako da so skupaj delovale na tiste, ki so prisostvovali njihovim seansam in jih "razvile" v medije. Na ta način se je razrastle in cvetel spiritizem. Živi člani lože so se brez dvoma občasno objavljali v astralni obliki v nekaterih krogih - in morda to počnejo celo še dandanes; vendar pa so v večini primerov preprosto podali takšne usmeritve in vodenje, ki je bilo po njihovem mnenju nujno za osebe, katerim so zaupali odgovornost. Brez dvoma je gibanje raslo hitreje kot so pričakovali in je kmalu ušlo izpod njihovega nadzora, tako da so lahko za kasnejši razvoj le posredno odgovorni.

Seveda je krepitev življenja na astralni ravni pri osebah, ki so bile odgovorne za kroge, določno odložila njihov naravni razvoj, vendar pa je bila zamisel ta, da bi se slednji nadomestil s pridobitvijo dobre karme, ki si naj bi jo zaslužili s nudenjem pomoči drugim ljudem s spoznavanjem resnice. Vendar pa je kmalu postalo jasno, da je nemogoče dlje časa uporabljati "duhovnega vodnika", ne da bi ta pri tem človek utrpel resno in trajno škodo. Zaradi tega so nekatere tovrstne "vodnike" umaknili in jih zamenjali z drugimi. V nekaterih primerih pa je bila ta zamenjava zaradi različnih razlogov

nezaželena, zato so v teh primerih uporabili zelo pomembno sredstvo, ki je porodilo nastanek zanimivega razreda bitij, ki smo jih imenovali “človeški umetni elementali”.

Višjim principom začetnega “vodnika” je bilo dovoljeno, da preidejo po dlje časa odloženi evoluciji v nebeški svet, medtem ko so lupino, ki je ostala na astralni ravni ohranili in še naprej uporabljali, tako da je lahko praktično nespremenjeno delovala v pripadajočem krogu. Zdi se, da so na začetku ta postopek uporabljali člani lože sami, vendar pa je bila ta ureditev kmalu prepoznana kot utrudljiva ali neprimerna, ali celo kot izguba sile. Enak ugovor se je porodil tudi glede same uporabe umetnega elementala v te namene. Zato so se odločili, da bo preminula oseba, ki je bila določena, da bo nadomestila “duhovnega vodnika”, še nadalje opravljala svoje delo tako, da bo prevzela predhodnikovo senco ali lupino in tako preprosto prevzela njegovo pojavnost.

Pravijo, da so nekateri člani lože temu nasprotovali, ker so menili, da je navkljub temu, da je namen v celoti dober, vendar vključeno določeno zavažanje. Zdi se, da je prevladalo splošno mnenje, da je senca kljub vsemu ista entiteta in da ta ohranja tudi nekaj izvornega nižjega uma, tako da pri tem postopku ni nič takšnega, kar bi lahko imeli za prevaro. Tako so se porodila človeška umetna bitja; in razumemo lahko, da je bila takšna sprememba opravljena, ne da bi se porodil kakršen koli sum, čeprav so nekateri raziskovalci spiritizma opazili, da je začel po določenem času “duh” kazati določene spremembe v ravnanju in razpoloženju. Ni potrebno je omenjati, da ni nikoli noben Adept Bratstva ustvaril kakršno koli umetno bitje te vrste in se tudi ni smel nikoli vplesti, če je kdo mislil, da je prav, da se odloči za takšno pot. Slaba točka tega postopka je v tem, da so se za ta načrt lahko odločili tudi mnogi, ki niso pripadali izvorni loži, tako da ni bilo načina, kako črnim magom preprečiti uporabo teh posredniških “duhov” - kar so, kot vemo, tudi naredili.

S tem razredom zaključujemo naš pregled prebivalcev astralne ravni. Ta pregled lahko z določenimi, že omenjenimi pridržki sprejmemo za dokaj

popolnega. Vendar pa še enkrat poudarjam, da prinaša ta razprava le skico orisa sicer zelo šiirnega predmeta, katerega bolj podrobna obdelava zahteva študij in trdo delo skozi celotno življenjsko obdobje.

Pojavi

Z določenega zornega kota bi to moralo biti prvo poglavje naše knjige in ne zadnje, kajti iz obravnave tega predmeta se je porodilo vse ostalo. Mojo vpeljavo v Teozofijo v tej inkarnaciji dolgujem našemu podpredsedniku g. A. P. Sinnettu, ki je bil do mene vedno izjemno prijazen. Ko sem stanoval pri njem, sva imela navado, da sva se vsako nedeljo zjutraj v njegovi knjižnici pogovarjala o teozofskih stvareh. Nekoč je mimogrede omenil, da misli, da doslej predano teozofsko učenje ne pokriva ustrezno številnih spiritističnih pojavov, ki sva jim bila oba vedno znova priča. Precej osupel zaradi te hipoteze sem trdno zagovarjal mnenje, da so ti predstavljeni povsem zadovoljivo in pri tem naštel nekaj primerov.

G. Sinnett je bil veselo presenečen in me prosil naj svoje poglede podam na predavanju v londonski loži. Pristal sem, vendar sem, ko sem začel pripravljati predavanje, kmalu ugotovil, da moram začeti, če želim biti razumljiv, s splošnim opisom astralnega sveta kot celote, z njegovimi pogoji in močmi ter možnostmi njegovih prebivalcev. Spoznal sem, da sem sklenil zahtevnejšo pogodbo kot sem nameraval. Vendar pa je bilo jasno, da je delo potrebno opraviti, če želim stvar opraviti po svojih najboljših zmožnostih. Rezultat je bilo predavanje, ki je zapisano kot Razprava lože št. 24. Dr. Be-

santova, ki je tedaj začela objavljati *Teozofske Priročnike*, pa je bila takoj pripravljena med njih vključiti tudi ta esej, tako da ga lahko sedaj vidite v tej obliki.

V dosedanji obravnavi smo že omenili in do neke mere razložili različne nad-fizične pojave, vendar pa bi bilo pred zaključkom dobro, če jih poskušamo povzeti, zato da bi predstavili seznam tistih, ki jih študentje najbolj pogosto srečajo, in da pokažemo, na kakšen način običajno do njih pride. Vendar pa so viri astralnega sveta tako raznovrstni, da lahko vsak znan pojav nastane na številne različne načine, tako da lahko podamo le splošna pravila.

Prikazni ali duhovi so zelo dober primer ravnokar omenjene trditve, ker jih lahko zaradi običajno nenatančne uporabe besed, pripišemo skoraj vsakemu prebivalcu astralne ravni. Psihično razviti ljudje seveda nenehno vidvajo vse te stvari, vendar pa za običajnega človeka pomeni "videti duha" to, da se mora dogoditi vsaj ena od dveh stvari: ali se mora duh materializirati ali pa mora imeti človek začasen preblisk psihične zaznave. Ker pa nobeden od teh dveh dogodkov ni nekaj splošnega, ne srečujemo duhove na naših ulicah tako pogosto kot žive ljudi.

Duhovi cerkvenih dvorišč

Če vidimo duha, ki plava nad grobom, potem je to verjetno eterična lupina pravkar pokopane osebe, čeprav je lahko tudi astralno telo živega človeka, ki v spanju išče svojega prijatelja. Lahko pa je tudi materializirana miselnoblika - to je, umetni elemental, ki ga je ustvarila energija, s katero človek misli na svojo prisotnost na tem določnem kraju. Te možnosti lahko z lahkoto razloči le tisti z razvito astralno vizijo, neizurjena oseba pa bo vse ohlapno enačila z "duhovi".

Prikazni umirajočega

Prikazni v času smrti nikakor niso neobičajne in jih lahko zelo pogosto pripišemo resničnim obiskom astralne oblike umirajočega človeka, tik pred trenutkom, ki ga radi imenujemo ločitev. Čeprav gre lahko tudi v tem primeru za miselne oblike, ki jih je priklicala v bivanje njegova želja, da bi pred odhodom v neznano področje še enkrat videl svojega prijatelja. V nekaterih primerih se obisk dogodi trenutek po smrti, namesto pred smrtjo. V takšnih primerih je obiskovalec res duh, vendar je ta vrsta prikazni zaradi različnih vzrokov manj pogosta.

Kraji, kjer straši

Prikazni na krajih, kjer se je zgodil nek zločin so običajno miselne-oblike, ki jih projicira kriminallec, ki, živ ali mrtev, a večinoma mrtev, v mislih nenehno obnavlja okoliščine svojega dejanja. Te misli so običajno še posebej žive na obletnico njegovega zločina, tako da je pogosto le ob tisti priložnosti umetni elemental, ki ga je ustvaril, dovolj močan, da se lahko materializira za običajni vid - to je dejstvo, ki je vzrok za ponavljanje nekaterih objavljanih tega razreda. Običajni kriminalci so pogosto preveč otrdeli, da bi jih ganil spomin na en sam določen zločin, vendar pa se v tem primeru lahko v igro vključijo drugi činitelji.

Drugo vprašanje, ki je povezano s temi pojavi, je to, da se ob vsaki strašni mentalni motnji, najsi je to uničujoča groza, bolečina, žalost, sovraštvo ali kakršna koli druga vrsta silne strasti, vtisne v astralno svetlobo tako zelo zaznamujoč vtis, da je tudi oseba, ki poseduje le slabotne psihične zmožnosti, zaradi tega globoko pretresena. Potrebuje le slabotno, začasno povečano občutljivost, pa je sposobna vizualizirati celoten prizor - pred njenimi očmi se odvije celoten dogodek, z vsemi podrobnostmi - in v takšnih primerih človek poroča, da je na tistem kraju strašilo in da je videl duha.

Dejansko na ljudi, ki še niso sposobni psihično videti v nobenih okoliščinah, obisk takšnih krajev pogosto vpliva zelo neprijetno. Na primer, mnogi se

počutijo zelo nelagodno, ko gredo mimo drevesa Tyburn, ali pa ne zdržijo v sobi strahov Madam Tussaud, čeprav se niti najmanj ne zavedajo, da je njihovo nelagodje posledica neprijetnih vtisov v astralni svetlobi, ki obkroža te kraje in predmete, ki so prepojeni z grozo in zločinom ter s prisotnostjo ogabnih astralnih entitet, ki se vedno potikajo okoli takšnih centrov.

Družinski duhovi

Družinske duhove, ki jih večinoma najdemo v številnih zgodbah o nadnaravnih pojavih v fevdalnih gradovih, so lahko miselne-oblike ali pa nek neobičajno živ vtis v astralni svetlobi. Lahko pa gre resnično za nekega zemeljsko povezanega prednika, ki še vedno straši po prostorih, s katerimi so bile med življenjem povezane njegove misli in pričakovanja.

Zvonjenje zvonca, metanje kamenja

Ti pojavi so skoraj vedno delo elementalnih sil, ki so jih slepo pognali v gibanje nerodni naporu nevedne osebe, ki poskuša pritegniti pozornost svojih živih prijateljev, ali pa so namerno povzročeni pojavi nekega otročjega in porednega naravnega duha. Takšna objavljajna po navadi imenujemo poltergeist.

Vile

Naravni duhovi so tudi odgovorni za kakršno koli resnico v vseh čudnih vilinskih povestih, ki so tako običajne v določenih predelih vsake dežele. Včasih neka začasna jasnovidnost, ki brez dvoma ni neobičajna za prebivalce osamljenih gorskih področij, usposobi osamljenega popotnika, da vidi njihovo veselo poskakovanje. Vile včasih uprizarjajo za prestrašeno žrtev čudne ukane, jo očarajo, tako da na primer vidi hiše in ljudi, za katere ve, da sploh ne obstajajo. To pogosto ni zgolj trenutna zavedenost, kajti človek včasih doživlja dolg niz domišljjskih, a zelo vznemirljivih prigod,

nato pa v trenutku odkrije, da je vse to sijoče okolje nenadoma izginilo in da se je znašel v neki osamljeni dolini ali na vetrovni planjavi. Po drugi strani pa ni modro sprejeti vseh ljudskih legend, kot da temeljijo na dejstvih, kajti pogosto se s teorijami podeželanov o teh bitjih preplete najbolj grobo praznoverje, kar se lahko konča s strašnim umorom, kot se je to pred kratkim zgodilo na Irskem.

Istim entitetam lahko pripišemo tudi velik del tega, kar imenujemo fizične pojave na spiritističnih seansah - dejansko so veliko seans pripravila prav ta zlohotna bitja. Takšno izvajanje lahko vključuje številne zelo vznemirljive pojave, kot je odgovarjanje na vprašanja in razdeljevanje pričakovanih sporočil z udarci ali premikanjem mize, pojavljanje "duhovne svetlobe", premikanje predmetov, branje misli prisotnih oseb, precipitacija besedil ali risb in celo razne materializacije.

Dejansko lahko naravni duhovi sami uprizorijo, če se za to odločijo, tudi najbolj čudovite seanse, o katerih smo lahko brali. Kajti, čeprav nekatere pojave le težko poustvarijo, pa jih čudovita moč čaranja usposablja, da brez težav prepričajo celoten krog, da se je določen pojav dejansko dogodil - razen, seveda, če seansi ne prisostvuje izurjen opazovalec, ki pozna njihovo umetnost in ki ve, kako se ji mora upreti. Na splošno velja, da lahko, ko se na seansi odvijajo takšni neumni triki ali igrice, to povežemo s prisotnostjo nižjih razredov naravnih duhov ali človeških bitij, ki so bila dovolj slabega značaja, da uživajo v takšnih neumnih predstavah.

Komunicirajoče entitete

Entitet, ki lahko "komunicirajo" na seansah, ali pa obsedejo ljudi in govorijo preko medija v transu, je cela legija. Težko bi našli nek razred raznovrstnih prebivalcev astralne ravni, ki bi ga lahko izvzeli, čeprav lahko iz podanih razlag sklepamo, da ti le redko prihajajo iz visokih ravni. Objavljeni "duh" je pogosto to, za kar se predstavlja, še posebej na zasebnih seansah, ki jih uprizarjajo izobraženi in resni ljudje; vendar pa tudi pogosto ni nič od tega.

Običajni človek sploh ne more razločevati med resničnim in lažnim, kajti bitje, ki ima na razpolago vse vire astralne ravni, lahko tako zavede osebo na fizični ravni, da ni mogoče verjeti niti tistemu, kar se na prvi pogled zdi povsem prepričljiv dokaz.

Če se objavlja nekaj, kar se javlja kot človekov dolgo tega umrli brat, slednji nima nikakršnega zagotovila, da je ta trditev točna. Če mu sporoči neko dejstvo, ki je bilo znano le njemu in njegovemu bratu, še vedno ne more biti prepričan, ker je to informacijo lahko prebral v njegovem umu ali pa iz njegovega okolja v astralni svetlobi. Celó, če gre naprej in mu pove nekaj, kar je povezano z njegovim bratom, kar niti človek sam ni vedel, a lahko to pozneje preveri, še vedno ne more biti prepričan, saj je tudi ta informacija lahko posneta iz astralne svetlobe ali pa, da je to, kar vidi pred seboj, le bratova senca, ki poseduje spomin, ne da bi bila on sam. Entitetam, ki so se pojavljala na seansah nikakor ne moremo odreči pomembnih sporočil, in so bila v takšnih primerih tudi točno to, za kar so se predstavljala. Vse, kar lahko trdimo je le to, da običajni človek, ki prisostvuje seansam (še posebno javnim seansam), ne more biti nikoli prepričan, da ni žrtev pol ducata možnih načinov krutega zavajanja. Tisti, ki želi preučiti primer, v katerem je skrbno podan neizpodbiten dokaz o istovetnosti, bi moral prebrati *Life Beyond Death with Evidence* C. D. Thomasa.

V nekaterih primerih so člani lože okultistov v zvezi z omenjenim poročali, da jim je spiritistično gibanje nudilo preko medija niz vrednih učenj o zelo zanimivih vprašanjih, vendar pa se je to odvijalo na čisto zasebnih družinskih seansah in ne na javnih predstavah, za katere je bilo potrebno plačati.

Astralni viri

Da bi razumeli metode, s katerimi se proizvaja obsežen razred fizičnih pojavov, je nujno, da do neke mere dojamemo številne omenjene vire, ki jih ima na razpolago oseba, ki deluje na astralni ravni. Vendar pa to področje nikakor ni lahko razjasniti, še posebej ne zato, ker je ograjeno z določenimi,

očitno nujnimi omejitvami. Morda nam bo pomagalo to, če se spomnimo, da lahko na astralno raven zaradi številnih razlogov gledamo le kot na razširjeno fizično raven, še posebej zato, ker materija lahko prevzame eterično stanje (ki je, čeprav za nas neotipljivo, čisto fizično), kar nam lahko pokaže, kako se ena staplja z drugo. In dejansko, v hindujskem pojmu *Jagrat* ali “budnem stanju”, so fizične in astralne ravni povezane, sedem pod-oddelkov tega stanja pa ustreza štirim stanjem fizične materije in trem glavnim oddelkom astralne materije, ki smo jih prej pojasnili.

S to mislijo na umu lahko naredimo naslednji korak in prevzamemo idejo, da lahko astralno vizijo, ali bolje astralno zaznavo, z določenega zornega kota opredelimo kot zmožnost sprejemanja izjemno povečanega števila različnih nizov vibracij. V naših fizičnih telesih zaznavamo kot zvok le majhen niz vibracij, kot svetlobo drugi majhen, a hitrejši niz vibracij, spet naslednjega, kot niz električnega delovanja, vendar pa obstaja še neizmerno število vmesnih vibracij, ki ne proizvajajo nobenega rezultata, ki bi ga zaznala naša fizična čutila. In sedaj bomo takoj ugotovili, da bi se, če so vse te vmesne vibracije, ali morda samo nekatere, z vso zapletenostjo, ki jih proizvedejo razlike v valovni dolžini, zaznavne na astralni ravni, na tem nivoju naše razumevanje narave zelo povečalo in bi bili sposobni doseči večino informacij, ki so nam sedaj skrite.

Jasnovidnost

Ugotovljeno je, da nekatere od teh vibracij z lahkoto prehajajo skozi trdno materijo, tako da nas to usposablja, da znanstveno poročamo o posebnostih eteričnega vida, čeprav astralnemu vidu teorija četrte dimenzije podarja bolj jasno in celovito razlago. Jasno je, da prinaša posedovanje astralne vizije človeku sposobnost, da naredi nekatere stvari, ki se zdijo neverjetne - na primer branje iz zaprte knjige. In če vemo, da ta sposobnost vključuje tudi moč branja misli in tudi, ko je povezana z obvladovanjem projekcije tokov v astralno svetlobo, možnost opazovanja zaželenega predmeta v sko-

raj vsakem delu sveta, potem vidimo, da je večino pojavov jasnovidnosti možno razložiti, ne da bi se povzpeli preko tega nivoja. Tistega, ki želi bolj podrobno preučiti ta predmet vabim, da prebere mojo drobno knjižico *Clairvoyance* - Jasnovidnost, v kateri so dobro urejene in razvrščene različice tega pojava ter podani številni primeri.

Predvidevanje in drugi vid

Resnična, izurjena in popolnoma zanesljiva jasnovidnost spodbudi delovanje povsem drugačnega niza sposobnosti, vendar pa te pripadajo višji ravni, zato jih tu ne bomo obravnavali. Sposobnost skrbnega predvidevanja tudi pripada tisti višji ravni, vendar se njeni odsevi pogosto pokažejo tudi astralnemu vidu; bolj pogosto preprostim ljudem, ki živijo v temu primernih okoliščinah - to, kar škotski hribovci imenujejo "drugi vid", je dobro znan tovrsten primer.

Naslednje dejstvo, ki ga ne smerno pozabiti, je to, da je vsak inteligentni prebivalec astralne ravni sposoben zaznati te eterične vibracije in tudi - če se je naučil, kako se temu streže - prilagoditi te vibracije svojim lastnim ciljem, ali pa sam sprožiti njihovo gibanje.

Astralne sile

Brez oklevanja lahko razumemo, da nad-fizične sile in metode upravljanja z njimi ne morejo biti predmet, o katerem bi lahko v sedanjem času pisali za objavo, čeprav obstajajo razlogi za domnevo, da vsekakor ne more biti dolgo od tega, ko so uporabo ene ali dveh na široko predstavili svetu. Morda pa je mogoče, ne da bi prestopili meje dovoljenega, o njih podati dovolj, da pokažemo zunanje obrise izvajanja določenih pojavov.

Vsi tisti, ki imajo precej izkušenj s spiritističnimi seansami, na katerih se proizvajajo fizični pojavi, so prej ali slej videli dokaz za uporabo sile, ki se ji praktično ni moč upreti; na primer, premikanje izredno težkih predmetov

in podobno. Znanstveno usmerjeni so se spraševali, od kod ta sila in kakšen vzvod je uporabljen. Kot po navadi so bili pri takšnem delovanju astralnih sil lahko uporabljene različne poti, vendar pa bo dovolj, če bomo namignili le na štiri.

Eterični tokovi

Med zemeljskima poloma po površini zemlje nenehno potekajo veliki eterični tokovi, katerih obseg si lahko predstavljamo z neustavljivo močjo bibavice. Obstajajo metode, s katerimi je mogoče to čudovito silo varno uporabiti. Nespretni poskusi obvladovanja te sile pa prinašajo strašansko nevarnost.

Eterični tlak

Le-ta nekako ustreza pritisku ozračja, čeprav je neizmerno večji. V vsakdanjem življenju se ne zavedamo kaj posebno ne enega ne drugega, vendar pa oba obstajata. Če bi znanost lahko iz danega prostora izločila eter, tako kot lahko zrak, potem bi ga lahko dokazala, tako kot ga je pri prvem. Težava pri takšnem poskusu bi bila v dejstvu, da materija v eteričnem stanju prepaja materijo v vseh nižjih stanjih, zato naši fiziki še nimajo sredstev, s katerimi bi jo lahko osamili. Praktični okultizem pa uči, kako je to mogoče narediti in uporabiti strašansko silo eteričnega pritiska.

Latentna energija

Obstaja obsežna zaloga potencialne energije, ki je postala speča v materiji med involucijo subtilne materije v grobo. S spreminjanjem stanja materije jo je mogoče osvoboditi in uporabiti podobno tako, kot lahko latentno energijo v obliki toplote osvobodimo s spremembo stanja vidne materije.

Sorodne vibracije

Mnoge vznemirljive rezultate, tako majhne kot velike, lahko dosežemo s širjenjem principa, ki ga lahko opišemo kot sorodna vibracija. Primerjave iz fizične ravni bolj zamegljujejo kot pa razjasnjujejo astralne pojave, ker lahko problem ponazorijo le deloma, vendar pa bosta morda dve preprosti dejstvi iz vsakdanjega življenja le pomagali osvetliti to pomembno vejo našega predmeta. Seveda pa ne smemo to analogijo potiskati predaleč.

Dobro znano je, da živahno brnenje strune na harfi povzroči vibriranje ustreznih strun na vseh harfah v bližini, če so te uglašene natančno na isto intonacijo. Dobro znano je tudi to, da mora velika skupina vojakov, ki prečka most, prekiniti z usklajenim korakanjem, ker bi sicer le-to v strukturi mosta spodbudilo vibracije, ki bi se stopnjevale z vsakim korakom, dokler ne bi bila prekoračena meja odpora jekla in bi se celoten ustroj sesul.

Ti dve analogiji nam (pri čemer ne smemo pozabiti, da sta le delni) pomagata razumeti, kako je tisti, ki natančno ve, na kateri valovni dolžini mora zasnovati vibracije - nekako pozna ključ razreda materije, ki jo želi vzburiti - sposoben z odzvanjanjem ključa sprožiti neizmerno število sorodnih vibracij. Ko to naredimo na fizični ravni, se ne razvije dodatna energija; na astralni ravni pa je drugače, saj je materija, s katero delujemo, precej manj toga. In ko s temi sorodnimi vibracijami spodbudimo njeno delovanje, ta izvorni spodbudi doda svojo lastno živo silo, ki prvo mnogokratno okrepi. Z nadaljnjim ritmičnim ponavljanjem izvorne spodbude, kot pri korakanju vojakov, se lahko vibracije tako okrepijo, da učinek nikakor ni sorazmeren z vzrokom. Dejansko lahko rečemo, da za dosegljive dosežke te sile, če jo uporablja veliki Adept, ki v popolnosti razume njene možnosti, praktično ni nobene meje; saj je izgrajevanje vesolja le posledica vibracij, ki jih je zasnovala izgovorjena Beseda.

Mantre

Učinkovitost manter ali urokov ni odvisna od nadzora nad določenimi elementi, ampak predvsem od delovanja sorodnih vibracij, ki ga dosežemo s ponavljanjem določenih zvokov.

Razgradnja

Tudi pojav razgradnje lahko povzroči delovanje izjemno hitrih vibracij, ki presežejo kohezivnost molekul predmeta, na katerega delujejo. Še višji razred vibracij, nekako drugačnega tipa, pa te molekule loči v njih sestavljajoče atome. Na ta način je mogoče s pomočjo astralnega toka z zelo veliko hitrostjo premikati v eterično stanje razbito telo iz enega kraja na drugi. Ko se sila, ki ga je postavila v to stanje, umakne, ga eterični pritisk prisili v prvotno stanje.

Študentje na začetku zelo težko razumejo, kako je mogoče, da se pri takšnem poizkusu ohrani oblika predmeta. Ugotovljeno je, da se kateri koli kovinski predmet, recimo ključ, ki ga s toploto stalimo do plinastega stanja, povrne v trdno stanje takoj, ko preneha vpliv toplote; vendar pa to ni več ključ, ampak le kos kovine. Izhodišče je dobro, vendar pa analogija ne ustreza. Elementalna esenca, ki je vtisnjena v ključ, se s spremembo razgradi v svoje stanje - delovanje toplote ne vpliva na samo esenco, ampak se ta, ko je uničeno njeno začasno telo (kot trdno), izlije nazaj v zbiralnik te esence, podobno kot višji principi človeka, na katere tudi ne vpliva toplota, čeprav jih ta, ko fizično telo uniči ogenj, iz njega prežene. Zato, ko se ključ ponovno ohladi v trdno stanje, elementalna esenca ("zemlje" ali trdnega razreda), ki se bo izlila nazaj v njega, nikakor ne bo več ista kot tista, ki jo je vseboval prej; in zato ne bo nobenega razloga, da bi ohranil isto obliko. Človek pa, ki razgradi ključ z namenom, da bi ga z astralnimi tokovi premikal iz enega kraja v drugi, bo zelo pazil, da bo ohranil isto elementarno esenco v natančno isti obliki vse dotlej, dokler ne bo zaključil prenosa. In ko bo odstranil svojo silo volje, bo ta delovala kot kalup, v katerega se bodo izlili

trdni delci, ali bolje, okoli katerega se bodo ti delci ponovno nakopičili. Če operaterjeva moč koncentracije ne bo popustila, bo oblika skrbno ohranjena. To je način, na katerega je mogoče na spiritističnih seansah prenašati predmete na veliki razdalji. Očitno je, da razgrajeni predmeti lahko z lahkoto prehajajo skozi kakršno koli trdno substanco, kot na primer steno hiše ali steno zaprte škatle. Tako je to, kar se na splošno imenuje "prehod materije skozi materijo", ko stvar prav razumemo, tako preprost kot prehod vode skozi sito ali plina skozi tekočino pri nekem kemičnem poizkusu.

Materializacija

Ker je mogoče s spremembo vibracije spremeniti materijo iz trdnega v eterično stanje, je razumljivo, da je mogoče proces tudi obrniti in spremeniti eterično materijo v trdno stanje. Kot prvi proces pojasnjuje pojav razgradnje, pa drugi pojasnjuje materializacijo. Tako kot je pri prvem potreben napor volje, da zagotovi, da predmet ponovno prevzame prvotno stanje, tako je pri drugem pojavu, na natančno isti način, potreben nenehen napor, da se materializirana materija ne bi povrnila v eterično stanje.

Pri materializacijah, ki smo jim priča pri običajnih seansah, si je mogoče takšno materijo sposoditi iz medijevega eteričnega dvojnika - operacija, ki škodi njegovemu zdravju in je zaradi različnih drugih vzrokov tudi sicer nezaželena. Tako lahko razložimo dejstvo, da je materializirana oblika običajno tesno povezana z neposrednim okoljem medija in da je predmet privlačnosti, ki jo nenehno sili nazaj v telo iz katerega prihaja, tako da lahko, če je predolgo izven medija, oblika razpade in se materija, ki jo je sestavljala povrne v eterično stanje in takoj povrne k izvoru.

V nekaterih primerih se iz telesa medija brez dvoma odstrani tudi gosta in vidna fizična materija, čeprav si le težko predstavljamo možnosti za takšen prenos. Jaz sam sem bil priča, ko se je nedvomno odvil ta pojav, pri katerem je medijevo fizično telo utrpelo precejšnjo izgubo teže. Podobne primere sta v svojih knjigi *People from the Other World* in *Un Cas de Dematerialisa-*

tion opisala polkovnik Olcott in M. A. Aksakow. Še posebej izjemen primer pa je predstavljen v knjigi Madam d'Esperance *Shadowland*.

Zakaj je potrebna zatemnitev

Razlog zakaj bitja, ki usmerjajo seanse, lažje delujejo v temi ali pri zelo blagi svetlobi, je v tem, da zaradi silnih vibracij, ki jih sproža bleščeča svetloba, njihova moč ne zadostuje, da bi za več kot nekaj sekund ohranila materializirano obliko ali celo "duhovno roko".

Posnetki duhov

Redni obiskovalci seans so brez dvoma opazili, da se pojavljajo tri vrste materializacij. Prvič, tiste, ki so otipljive, a niso vidne. Drugič, tiste, ki so vidne, a niso otipljive. In tretjič, tiste, ki so tako vidne kot otipljive. Prvi vrsti, ki je najbolj splošna, pripadajo nevidne roke duhov, ki pogosto božajo obraze prisotnih ali prinašajo predmete, ki so v sobi, ali pa povzročajo "neposreden zvok" iz govornih organov. V tem primeru se uporablja red materije, ki ne more niti odsevati niti zasenčiti svetlobe, ki pa lahko pod določenimi pogoji spodbudi v ozračju vibracije, ki učinkujejo kot zvok.

Različica tega razreda je tista vrsta delne materializacije, ki je sposobna spodbuditi nekatere ultra-violične žarke, čeprav ni sposobna odsevati nobene svetlobe, ki bi jo lahko videli. Zato lahko vtisne podobo "duhov" le na fotografski film.

Kadar ni na voljo dovolj moči za popolno materializacijo, dobimo neko megleno obliko, ki predstavlja naš drugi razred. In v takšnem primeru "duhovi" običajno opozarjajo prisotne, da se ne smejo dotakniti pojavljajočih se oblik. V redkejših primerih polne materializacije, je prisotne dovolj moči, da ohranja obliko toliko časa, da jo je mogoče tako videti kot otipati.

Ko se Adept ali njegov učenec iz katerega koli že razloga odloči, da bo materializiral svoj mentalni ali astralni nosilec, ne uporabi ne svojega ne kate-

rega koli drugega eteričnega dvojnika, saj zna potrebno materijo izvleči neposredno iz okoliškega etra.

Podvojitev

Podvojitev je pojav, ki je tesno povezan s tem delom predmeta in ki se ustvari s preprostim oblikovanjem popolne mentalne podobe predmeta, ki naj bi bil kopiran, nakar se okoli tega kalupa nakopiči dovolj astralne in fizične materije. Seveda je za ta namen nujno, da vsak delec predmeta, tako notranji kot zunanji, ohranjamo sočasno v pogledu. Zato pojav zahteva določno moč koncentracije. Osebe, ki niso bile sposobne izvleči potrebne materije iz okoliškega etra, so si jo včasih sposodile iz materiala izvirnega predmeta, katerega teža se je zaradi tega ustrezno zmanjšala.

Precipitacija

V teozofski literaturi lahko precej preberemo o precipitaciji pisem ali slik. Tudi ta rezultat lahko, tako kot večino drugih, dosežemo na več načinov. Adept, ki želi komunicirati z neko osebo, lahko pred sebe postavi list papirja, oblikuje mentalno podobo pisma, za katero bi rad, da se pojavi na listu, in izvleče iz etra materijo, ki objektivizira to podobo. Isti rezultat lahko doseže tudi na listu papirja, ki leži pred njegovim sogovornikom, ne glede na razdaljo, ki je med njima.

Tretja metoda pa je najbolj pogosta, saj prihrani čas. Adept vtisne celotno substanco pisma v um nekega učenca, ki nato opravi mehanični del precipitacije. Učenec vzame list papirja, si predstavlja na njem Mojstrovo pismo in nato objektivizira pisanje na način, ki smo ga opisali. Če je zanj pretežko ti dve operaciji izvesti sočasno, namreč zbiranje materiala iz okoliškega etra in precipitiranje pisanja na papir, ima lahko poleg sebe običajno črnilo ali pa majhno količino barvnega prahu, ki sta že iz trdne materije in ju lahko uporabi veliko lažje.

Jasno je, da je posedovanje te moči zelo nevarno orožje v rokah brezvestnega človeka, ker lahko posname človekov rokopis in je tako narejen ponaredek nemogoče odkriti z običajnimi sredstvi. Učenec, ki je dokončno povezan z Mojstrom lahko vedno nepogrešljivo preveri ali sporočilo prihaja od Mojstra ali ne, za druge pa dokaz o njegovem izvoru vedno počiva le v vsebini pisma in v duhu, ki veje iz njega, kajti rokopis sam po sebi, najsi bo še tako pametno posnet, kot dokaz nima nikakršne vrednosti.

Učenec, ki šele začenja s tem delom precipitacije, si na začetku lahko predstavlja le nekaj besed naenkrat, zato bo le težko opravil delo hitreje kot na običajen način. Bolj izkušen posameznik, ki lahko vizualizira celotno stran ali morda celotno pismo, pa lahko delo opravi v trenutku in to z veliko lahkoto. Na ta način so bila na seansah v nekaj sekundah pripravljena zelo dolga pisma.

Pri precipitaciji slike je metoda natančno ista, le da je v tem primeru nujna vizualizacija celotne slike. Če so vključene številne barve nastopi dodatna težava pri izdelavi, saj jih je potrebno ločiti in reproducirati natančne odtenke. Očitno je, da je to področje, na katerem je mogoče uriti umetniške sposobnosti; ne smemo pa predpostavljati, da bo s to metodo vsak prebivalec astralne ravni lahko pripravil enako dobro sliko. Človek, ki je bil že v življenju velik umetnik in ki se je naučil, kako je potrebno gledati in kaj gledati, bo gotovo bolj uspešen kot običajni človek, ki prvič poskuša s precipitacijo na astralni ravni po svoji smrti.

Pisanje na tablico

Pisanje na tablico, po katerem so bili znani nekateri največji mediji, se včasih opravi s precipitacijo, čeprav bolj pogosto tako, da svinčnik, ki je stisnjen med ploščici, vodi roka duha, ki se materializira le toliko, kolikor je potrebno za držanje svinčnika.

Levitacija

Pojav, ki se včasih dogaja na seansah in je pogost med vzhodnjaškimi jogiji, je levitacija - plavanje človeškega telesa v zraku. Ko se to dogaja z medijem, je to gotovo zato, ker ga podpirajo "roke duha". Vendar pa obstaja, tudi bolj znanstvena metoda, ki jo večinoma uporabljajo na vzhodu, občasno pa tudi pri nas. Okultna znanost pozna sredstva za nevtralizacijo ali celo za popolno spremembo smeri privlačnosti gravitacije, tako da je očitno mogoče s primerno uporabo te moči proizvesti vse pojave levitacije. Brez dvoma je poznavanje te skrivnosti v stari Indiji in Atlantidi omogočilo dvigniti z zemlje zračne ladje in jim tako zmanjšati težo, da jih je bilo mogoče z lahkoto premikati in voditi. Verjetno so si z uporabo finih naravnih sil pomagali tudi graditelji, ki so dvigovali ogromne kamnite bloke v kiklopski arhitekturi ter pri gradnji piramid in Stonehengea.

Svetlobe duha

Znanje o naravnih silah, ki ga dajejo na razpolago viri z astralne ravni, omogoča prebivalcem produkcijo tako imenovane "svetlobe duha", kar je zelo lahka stvar, najsi gre le florescentno ali bleščeče električno ali pa za zanimivo svetlobo plešočih krogel, v katero se radi spreminjajo določeni razredi ognjenih elementalov. Ker je vsa svetloba, sestavljena le iz vibracij etra, je očitno, da lahko svetlobo proizvede vsak, ki zna spodbuditi te vibracije.

Rokovanje z ognjem

S pomočjo eterične elementalne esence se lahko brez poškodb izvaja tudi rokovanje z ognjem, čeprav obstajajo tudi drugi načini za to spretnost. Zelo tanek sloj eterične substance je mogoče obdelati tako, da postane popolnoma neprevoden za toploto. Če se roka medija ali koga drugega prekrije s to plastjo, lahko ta potem brez kakršne koli nevarnosti prime razbeljeno oglje ali železo.

Poleg zgoraj omenjenih posebnih sil se za proizvajanje manjših pojavov, kot so tresenje miz ali udarjanje po njih, pogosto uporablja načelo običajnega vzvoda, pri čemer je opora vzvoda v tem primeru telo medija, vzvod pa iz njega projicirana palica ektoplazme. (Glej *Psychic Structures* W. J. Crawforda.)

Pretvorba

Večino pojavov na seansah smo že omenili, vendar pa ne smemo pozabiti na nekaj zelo redkih pojavov v zunanjem svetu. Pretvorba kovin naj bi bila samo sen srednjeveških alkimistov in večinoma je bil opis tega pojava le simbol za čiščenje duše. Vendar pa obstajajo pričevanja, da so ga nekateri resnično izvajali. Poleg tega na vzhodu obstajajo magiji, ki trdijo, da lahko to izvajajo tudi dandanes. Najsi je to res ali ne, pa je očitno, da, dokler je v vseh substancah končni atom eden in isti in da se razlikujejo le metode njegovega sestavljanja, lahko vsak, ki poseduje moč spreminjanja kovine v atomsko stanje ali preurejanja njenih atomov, v takšni ali drugačni obliki in brez težav izvaja pretvorbe v zaželeni meri.

Odboj

Načelo sorodne vibracije, ki smo ga že omenili, ponuja razlago za nenavaden in le slabo znan pojav, ki ga imenujemo odboj. Zaradi njega se vsaka rana ali znamenje, ki se vtisne v materializirano telo v času njegovega astralnega potepanja, nato reproducira v fizičnem telesu. Sledi tega pojava najdemo v pričevanjih o procesih čarovnicam v srednjem veku. Tu pogosto omenjajo, da so neko rano, ki je bila prizadejana čarovnici, ko je bila v obliki psa ali volka, odkrili v ustreznem predelu človeškega telesa.

Ta isti, nenavadni zakon je včasih privedel do povsem krivične obsodbe medija zaradi prevare, ker so na primer barvo, ki je bila na roki materializiranega "duha", kasneje našli na roki medija - to je mogoče pojasniti tako,

da je bil v tem primeru “duh” le medijev eterični dvojnik, ki je bil prisiljen prevzeti neko drugo obliko, namesto svoje. Dejansko sta ta dva dela fizičnega telesa tako intimno povezana, da se je nemogoče dotakniti enega, ne da bi to takoj spodbudilo ustrezne vibracije v drugem.

Zaključek

Upam, da si je vsak bralec, ki je bil dovolj zavzet, da je do sedaj sledil tej razpravi, že izoblikoval splošno predstavo o astralni ravni in o njenih možnostih, tako da je sposoben razumeti in umestiti katero koli dejstvo s te ravni na pravo mesto, če se z njim sreča pri svojem branju. Čeprav je bila o tem zelo obsežnem vprašanju podana le groba skica, pa je bilo vendar povedano dovolj, da se pokaže izjemen pomen astralne zaznave pri študiju biologije, fizike, kemije, astronomije, medicine in zgodovine ter velika spodbuda, ki ga lahko njeno razvitje prinese vsem tem znanostim.

Vendar pa na doseganje te zaznave ne smemo gledati kot na cilj, kajti vsako sredstvo, ki je uporabljeno le s tem namenom, neizogibno vodi to tega, kar na vzhodu imenujejo laukika metoda razvoja - sistem, s katerim se sicer dosežejo določene psihične moči, vendar služijo le sedanji osebnosti. In dokler doseganje teh moči ne spremlja zaščita, jih lahko učenec z lahkoto zlorabi. Temu razredu pripadajo vsi sistemi, ki vključujejo uporabo drog, invokacijo elementalov ali praks Hatha Yoge.

Drugo metodo, ki jo imenujejo lokottara, predstavlja Raja Yogo ali duhovni razvoj. In čeprav je lahko ta nekoliko bolj počasna kot prva, pa vse, dose-

ženo na ta način, obogati trajno individualnost in se nikoli ne izgubi, medtem ko vodeča skrb Mojstra zagotavlja popolno varnost pred zlorabo moči, vse dotlej, dokler se vestno spoštuje njegova navodila. Na odpiranje astralne vizije moramo gledati le kot na stopnjo v razvoju nečesa neskončno plemenitejšega - kot na korak, in to zelo majhen korak, na veliki vzpenjajoči se Poti, ki vodi ljudi do vzvišenih višin Adeptstva in celo onstran, skozi veličastne vidike modrosti in moči, ki jih naš omejeni um sedaj ne more dojeti.

Naj nihče ne misli, da je širši pogled na astralno raven čista blaženost, kajti na vsakega, pri katerem je ta vizija odprta, pritiskajo žalost in revščina, zlo in grehi sveta, kot stalno prisotno breme, tako da pogosto čuti odmev strastne Schillerjeve prošnje: "Zakaj si me vrgel v to mesto večno slepih, da jim z odprtimi čutili prerokujem orakle? Vzemi nazaj to žalostno jasnovidnost. Odvzemi mojim očem to kruto luč! Vrni mi mojo slepoto - srečno temo mojih čutov. Vzemi nazaj svoje ogabno darilo!" To čutenje morda ni nena ravno na zgodnjih stopnjah Poti, vendar pa študentu višji pogled in globlje znanje kmalu prineseta popolno gotovost, da vse te stvari delujejo vzajemno za dokončno dobro vseh - da:

Uro za uro, kot odpirajoči cvet,
se širi resnica za resnico;
sonce lahko zbledi in zvezde lahko izginejo,
a Zakon DOBROTE bo ostal.
Njegov sij žari in njegov vpliv raste,
kot počasno valovanje Narave,
od drobnih živalic do GOSPODOV vsega,
skozi kalpe in verige let.

THE
ASTRAL PLANE

C. W. LEADBEATER

Charles Webster Leadbeater se je rodil 16. februarja 1854 v Nordhumberlandu v Angliji. Po smrti očeta je skrb zanj prevzel stric, ki je imel visok položaj v anglikanski cerkvi in ga je zato usmeril v študij teologije. Leta 1878 je bil posvečen v diakona, leto dni zatem pa v duhovnika. Kot tak je bil zelo dejaven in odpiral ter vodil klube za mladino.

Zanimal pa se je tudi za astronomijo in spiritizem. Preko le-tega se je seznanil z delom H. P. Blavatsky in Teozofskega društva ter se mu novembra 1883 tudi pridružil. Leto dni kasneje je odpotoval v Madras in na sedežu Teozofskega društva v Adyarju postal urednik revije *Theosophist*. Leta 1866 je odpotoval na Ceylon, kjer je pomagal pri širitvi budizma in izgradnji budističnega vzgojnega sistema ter napisal *The Smaller Buddhist Catechism*.

Leta 1888 se je vrnil v Anglijo, kjer je nato deloval kot učitelj in novinar. Pisal je knjige, ki so bile povezane z njegovim jasnovidnim raziskovanjem in se uveljavil kot uspešen predavatelj ter učitelj, tako da so mu mnogi starši zaupali svoje otroke, da bi jih vzgajal v duhu načel duhovnosti in okultizma. Leta 1909 se je vrnil v Adyar in znova začel delovati za Teozofsko društvo, spoznal mladega Krishnamurtija in ga na podlagi jasnovidnega raziskovanja prepoznal kot izredno čistega otroka ter se zato posvetil njegovi vzgoji.

Leta 1914 je Charles zapustil Adyar in predaval v Burmi, na Javi, v Novi Zelandiji in Avstraliji, kjer se je tudi nastanil. Naslednja leta je posvetil raziskovanju energij v ozadju krščanskih in prostozidarskih obredov ter oblikovanju *Liberalne Katoliške Cerkve*, kar je sprožilo nova nasprotja znotraj Teozofskega društva in pogrevanje starih obtožb proti Leadbeatru zaradi neprimerne vzgoje otrok. Leta 1930 se je vrnil v Adyar, da bi tam preživel svoja zadnja leta. Ko se je leta 1934 odpravil na obisk v Sydney je na poti zbolel in dne 1. marca, tudi umrl.